UNIVERSITÄTS
BIBLIOTHEK
WUPPERTAL

BERGISCHE
UNIVERSITÄT
WUPPERTAL

Universitätsbibliothek Wuppertal

Comoediae

Terentius Afer, Publius

Lugduni, Anno Christi M.CCCC.LXXXX die vicesima octava Maij

Heautontimoroumenos

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.
Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-132

Visual Library

Jo. Calphurnij Brixieñs Uiri Clar. In. P. Sexti Terētij Heautōtimorumnon expalata.

Interꝓtatio.

IN Militiā Proficiſci. Hec fabula menādri greca: q̄ facta a Terētio latina nomen idē obſeruauit: ne greci nōis euphoniā ꝑderet. Qđ Terētius minus laudis exiſtimaret, ꝓpria ſcribere: ꝙ̄ greca trāſferre. Nomē hȝ a ſene ſeipſuȝ excruciāte ob filij abſentiā quē amantē durícia ſua i militiā ꝑficiſci cōpulerat. Heautōtimorumenos latiē ſeipſuȝ excrucians interꝑtat̄. Illō aīad uertēdū oēs terētianas fablas ex vtroq̄ genere mixtas ꝑter hāc. Nā comedie aut motorie ſūt aut statarie aut mixte. motorie turbulēte: statarie q̄ntiores: mixte ex vtroq̄ actu ꝯſiſtētes. i hac q̄ plurimū delectat ⁊ actuꝝ ſtilo: ꝑme ꝑtes ſunt Menedemi ⁊ Chremetis: ſcđe Clinie: ⁊ Clitiphonis: tertie Syri: ⁊ ſic deinceps. hec etiā vt cetere q̄nq̄ act⁹ hȝ ꝓlogū ꝯcitatū. Nā ⁊ ſe purgat: ⁊ i ledēdis aduerſarijs ē occupatus. Argumētū q̄ nō ſimplicis negocij hȝ: nec vni⁹ adoleſcētis: vt i ecyra: ſed duoꝝ vt in fabulis.

Heautontimorumenos Argumentū

IN Militiā ꝑficiſci gnatū cliniā amantem
Antiphilā cōpulit durus pr̄: animoq̄ ſeſe
Angebat facti penitēs. mox vbi reuerſus ē
Clā patre diuertit̄ ad clitiphonē. is amabat ſcortū
Bacchidē. quū acceriſiret cupitā ātiphilā clinia ei⁹
Bacchis venit amica. ac ſuole hitū gerēs ātiphila
Fecit̄ id quo prēꝫ ſuū celarꝫ clitipho. h technis ſyri
Decē minas meretricule aufert a ſenē. antiphila
Clitiphōis repit̄ ſoror. hāc clinia: aliā clitipho vxorē accipit.

Prologus.

NE cui veſtꝝ ſit mirꝝ cur ꝑtes ſeni poete dederint
Que ſunt adoleſcentū: id primū dicā. deinde
Qđ veni eloq̄r. ex integra greca integrā comediā

Chremes q̄uide vxori oli īterminat⁹ ſi puellā ꝑeret nolle tolli. At illa clā anui corinthie nutriēda ꝯdit: hāc adultā Clinia inito pr̄e amare cepit cui⁹ duricia ⁊ aſſiduis iurgijs i militiā ꝑficiſci ꝯpulſus ē. Poſtea facti prēm Menedemū adeo penituit vt oīa vēderet: ⁊ agꝝ emeret i eo ſe exerceret: vt ſic filij iuriā vlciſceret̄. paulo poſt reuertit̄ Clinia: et clā pr̄e diuertit̄ apō Clitiphonē: q̄ ⁊ ipe amabat ſcortū bachidē. Mittit accerſitū cupitā antiphilā Clinia: cū q̄ ⁊ bacchis vna venit. hāc adoleſcētes clinie amicā ſīlant Siri technis Antiphila ad matrē deducit̄: cui⁹ occaſiōe Syr⁹. x. mīas meretricule aufert a Chre. dehinc antiphila Clitiphōis ſoror repit̄: ⁊ clinie i vxorē dat̄. Chre. Bac. a Clitiph. amari aīaduertit iraſcit̄ uiat̄: ſꝫ Menedemo adhortāte filio ignoſcit: ⁊ aliā illi dat ꝯiugē. In ꝑmo actu igr̄ de ꝯiūctiōe ſenū. ſ. Menedēi: ⁊ Chre. ſit̄ ⁊ đ amicitia ⁊ familiaritate adoleſcētū: in q̄ Clitipho ardētiſſim⁹ oñdit̄. Scđs act⁹ ꝯtiet queadmodū adoleſcētes amicas recepint ſil̄r ⁊ Siri callidū ꝯſiliū. Terē. act⁹ exꝑmit Syri fallaciā i Chre. vt Bacchidē credat clinie eē amicā et antiphilā arraboni bacchidi relictā eē putet ꝓ argēto: qđ anū corīthiā meretrici dēre finxit. In q̄rto actu agit̄ de recognitiōe antiphile: ⁊ de extorſiōe argēti qđ bacchidi Clitipho ꝓmiſat. Quit⁹ act⁹ ꝯtiet oīm reꝝ ꝯuerſionē ad iocūdos exit⁹ patefacta cūctis ꝯgnitiōe geſtoꝝ: ⁊ q̄admodū ātiphilā vxorē clinia duxerit. clitipho v̄o dimiſſa bacchide aliā accepit.

NE cui vr̄m ſit mirꝝ. Prologus ꝯcitat⁹. nā ⁊ ſe purgat: ⁊ aduerſariū acrit̄ terret. actor q̄ ex cōmodo ſuo cur hāc comedie actōeȝ ſuſceperit: cāᵹ affert. Ex integra gre. Te

rentius ecyram ⁊ Phoꝛmionē ab Apollodoꝛo tranſtulit:reliquas quatuoꝛ a Menandꝛo
Et que eſſet.i.quo noīe vocaret.Oꝛatoꝛē voluit me eſſe nō ꝓlogū. Officiū ꝓlogi ante nar
rationē rei ſemꝑ eſt:verūtn̄ ⁊ poſt ꝑncipiū fabule inducit: vt apō Plautū ī milite glorioſo
et apō ceteros magne auctoꝛitatis veteres poetas. Oꝛatoꝛē ſic in ꝓlogo ecyre. Oꝛatoꝛ ad
vos venio cū oꝛnatu ꝓlogi. Oꝛatoꝛē: oꝛatoꝛē audire apponere ius gentiū eſt. Oꝛatoꝛē nō

liceat īiuriā
pati. Ne igit
patiat īiuriā
nō ſe ꝓlogū:
ſ; oꝛatoꝛē no
miat. Et oꝛa
toꝛ ē q̄ rogat
Oꝛatoꝛ exoꝛatoꝛ q̄ ī
Exoꝛatoꝛ. petrat: alibi
Ter. Oꝛatoꝛ
ad vos veio
ſinite exoꝛa
toꝛ ſiem. Et
oꝛatoꝛ ē cui
cā defenden
da mandat.
Nā ꝙ rumo
res diſtulert
id qō mali
uoli vitō dāt
ſibi. ſibi lau
di aſcribit: ſe
qꝫ exēplo ꝑ
ſtātiſſimoꝛū
poetaꝝ ōſen
dit. q̄ idē; fa
ctitauert. di
ſtulerunt: di
uulgauerunt
Autūnatopi

Hodie ſuz acturꝰ heautontimoꝛūmenō:dupl'x q̄ ex
Argumēto fctā ē ſimplici.nouā oñdi eē:⁊ q̄ eēt.nūc
Qui ſcripſit:⁊ cuia greca ſit:ni ꝑtē maxīaz exiſtiarē
Scire vr̄z:dicerē id;nūc ꝗobꝛē has ꝑtes didiceriz
Paucis dabo.oꝛatoꝛē voluit eſſe me:nō ꝓlogū: vr̄z
Judiciū fecit me actoꝛē dedit.ſ; ħ actoꝛ tm̄ poterit
A facūdia:ꝗtū ille potuit cogitare ꝯmode:q̄ oꝛōez
Hāc ſcripſit quā dicturus ſum. nam qō rumoꝛes
Diſtulerūt maliuoli multas ꝯtamiaſſe grecas:dū
Fecit paucas latinas.id eſſe factū ħ nō negat.neqꝫ
Se id pigere ⁊ deinde facturū autumat.hꝫ bonoꝝ
Exēplū.quo exēplo ſibi licere id facere qō illi fecert
Putat.tū ꝙ maliuolꝰ vetꝰ poeta dictitat.repēte ad
Studiū ſe applicaſſe hūc muſicū amicū ingenio
Fretū.haud natura ſua.arbitriū veſtꝝ ⁊ vr̄a exiſtiatio
Ualebit.ꝗobꝛē oēs vos oꝛatos volo.ne plꝰ iniquū
Poſſit ꝙ equū oꝛatio.facite equi ſitis. date creſcēdi
Copiā nouaꝝ.qui ſpectādi faciūt copiā ſine vitijs:

nat:dicit cenſet. Vaꝝ bonoꝝ exemplū:videlꝫ Plautus:Neuij:Ennij:quos auctoꝛes Terē
tius habet:vt ī ꝓlogo Andꝛie fatet. Qui cū hūc accuſant Neuiū:Plautū:Enniū accuſant:
Vetus quos hic noſter auctoꝛes hꝫ. Tum ꝙ maliuolus vetus poeta a natura maliuolus:a tpe vel
inuidia vetus:a ſigno emulatiōis poeta. Vetus plerūqꝫ ad laudē refert:interdū ad vitu
Rancidus peratiōem. Vetꝰ.i.carioſus:⁊ q̄ſi rācidus. Maliuolꝰ nō criminibus: ſ; maledictis. Amicū
igenio fretū:ħ idē refellit ī ꝓlogo adelphoꝝ. Idqꝫ laudē maximā ducit:ꝙ illi vehemēs ma
ledictū exiſtimāt. Nā ꝙ iſti dicūt maliuoli hoīes nobiles eū adiutare:aſſidueqꝫ vna ſcriber
Muſicus ꝙ illi maledictū vehemēs eſſe exiſtimāt:eā laudē ħ ducit maximā. Quū illis placeat qbus
a muſos nob vniuerſis ⁊ ꝑplo placet. Hūc muſicū:videlꝫ poetā elegātē. Muſicus latine dꝛ: elegās
Arbiter vo grece dꝛ inelegās. Amicū ꝓ amicoꝝ:videlꝫ Lelij ⁊ Scipiōis:qꝝ amicitia Te
rētius familiariſſime vſus ē. Arbitriū veſtꝝ:bn̄ arbitriū.nā arbiter dꝛ iudex q̄ totius rei hꝫ
arbitriū ⁊ facultatē.hoꝝ.n.arbitrio ⁊ iudicio comedia ꝯmēdari potat. Ne plꝰ iniquū poſſit
iuſtā rē petit: q̄ q̄dē niſi ab iniuſtis ꝯcedit. Qui nuꝑ fec ſuo currēti:in ħ notat aduerſarꝰ:q
decoꝝ ꝑſone nō ſuauerit. Quid eñ magꝭ ꝑter ſui decoꝝ:ꝙ vt illi ꝑplo ī via ꝯcedat:⁊ īſano
ſuiat. Date ꝑtātē.m.ſ.i.vt liceat ad exitū vſqꝫ fabule ꝑpetuo ſtare:ne videlꝫ aliq turba fiat

vt fieri ſolet aut ludis funabuli: aut gladiatoꝝ. Tūc eñi neceſſe eſt relinq̄re comedie actionē. Et bene dixit statariā. Agi eñi dr̄ fabula cuz recitať: ſtare cū placet. Et etiā comedia que dr̄ stataria aut motoria: a statarijs actib⁹ vel motorijs. Ne ſemꝑ ſeru⁹ currens exꝑmit varias pſonas que in comedijs introducūtur: q̇bus ars comica valde notabilitať. Induciť autē leno piurus: amatoꝛ feruidus: ſeru⁹ callid⁹: ⁊ amica illudēs: ⁊ vxoꝛ inhibēs: ⁊ mater indulgēs: ⁊ patruus obiurgatoꝛ: ⁊ ſodalis opitulatoꝛ: paraſiti edaces: parētes tenaces ⁊ meretrices procaces. Mea cauſa. cauſā hāc iuſtā: paranomaſia ſi qua laborioſa eſt: iuſtū ⁊ eñi eſt ſeni in re laborioſa fauoꝛē pſtať. Ad aliā gregē: gregē cuz ↄtēptu dixit: alios actoꝛes puifaciēs. eſt pura orō: h̄ ē nitida: q̇ facile aſſenſū auditoꝝ meat. Si nūq̄ auarē pciū ſtatui p hec v̄ba Terētius demonſtrať q̄ grauis auctoꝛ ſit: q: ſuas comē. pbet ſic Hora. Ea cū inderet conerit. Que

Stataria
Comedia
Motoria

Ne ille pro ſe dictū exiſtiet: q̇ nuꝑ fecit ſeruo currēti
Inuia deceſſiſſe pplm̄. cur iſano ſuiat d̄ illi⁹ peccātis
Pl'a dicz q̇n̄ dabit alias nouas niſi finē maledictis
Facit. adeſt equo aīo: date ptātē mihi ſtatariā ager̄
Vt liceat p ſilētiū. ne ſp ſeru⁹ currēs: irat⁹ ſenex. edax
Paraſit⁹: ſycophāta autē ipudēs. auar⁹ leno. aſſidue
Agēdi ſit ſeni. clamoꝛe ſūmo cū laboꝛe maxio. mea cā
Cām hāc iuſtā eē aīm. iducite: vt aliq̄ pars laboꝛis
Minuať mihi. nā nūc nouas q̇ ſcribūt pcūt mihi nihil.
Siq̄ laborioſa ē ad me ↄcurriť ſunt leuis ad aliūm
Deferť gregē. in hāc ē pura orō, expimi i vtrāq̄ ptē
Ingeniū q̇d poſſit meū. ſi nūq̄ auarē pciū ſtatui arti
Mee: ⁊ euz eē q̄ſtuz i aīm iduxi meū. q̄ maxie ſuire
V̄ris ↄmodis. exēplū ſtatuite in me: vt adoleſcētuli
Vobis placere ſtudeant: potius q̄ ſibi.

Chremes: Menedemus.

Quāq̄ hec iter nos nuꝑ noticia admodū ē. inde
Adeo q̇d agrū i pxio hic mercat⁹ es. nec rei fere
Sane āpli⁹ q̇cq̄ fuit tamē vel v̄t⁹ tua me: vel vicitas
Qd̄ ego i ppiq̄ pte amicitie puto: facit vt te audacť
Moneā ⁊ familiariť q̇d mihi videris. pter etatē tuā
Facere. ⁊ pterq̄ res te adhoꝛtať tua. nā ph deū atq̄
Hoīm fidē. q̇d vis tibi. aut q̇d q̄ris: ānos ſexagita.

Horatius

grauis eſop⁹: q̇ doct⁹ roſius egit. Et eum eſſe q̄ſtū nōnūq̄ ſi. baudiť ⁊ ſi vt ſit: ⁊ ſi eum queſtum. Seruire veſtris cōmedijs: plus dixit comodis q̄ ſi diceret voluptatibus.

Quanq̄ hec inter nos. Bene ex arte comica ſenex opitulatoꝛ induciť: qui ⁊ miſeria et triſticia alteri⁹ valde cōmoueať: ſimul amboꝝ ſenū cōiunctio ⁊ familiaritas ad id q̇d ſecuturū eſt: non parū accōmoda futura eſt. Quanq̄ hec inter nos: exoꝛdiuz eſt: ⁊ oratoꝛi cōgruū. q̄ eñi exigua noticia: aut nuꝑ incepta: vel nulla cōſuetudo antecte vi te facere phibet. Id vel virtus vel ppinq̇tas cogit. Vicinitas vicini non tam hoīes qui eū dem incolunt vicum ſignificat: q̄ qui ppe domū tuaz habitant: vicinitas autē non hoīes ſed ppinquitatē ꝓpꝛie vicinoꝛū. Nam proh deum atq̄ hoīm fidem: exclamatio vehemens.

Vicinitas
Vicinia

eſt in eū qui ſenex ꝛ diues cōtinuus ſe labore defatiget. ꝛ eo magis Chremes admirat̃ hui⁹
Cōiectura laborē nōdū itellecta cā. Ut cōijcio .i. cōiecturā capio. hec cōiectura dicta eſt a cōiectu .i. a
directiue q̄dā rōnis ad veritatē. Uñ etiā ſōnioꝝ atq̄ oīm iterp̄tes cōiectores vocaui. Tute
fungor illoꝝ officia fungere nūc dicim⁹ officijs fūgeris. Fūgor idē ē ꝙ officiū munuſq̄ ago: vt fun
officium gor mḡr̃atu fūgor legatōe. Qui te in fungo ꝯſpicer: q̄n ꝑ ꝙ nō ħ in loco: alias ꝑ cur nō: ꝑ

Natus es. āt pl⁹ covt conijcio agrū i his regionib⁹
Meliorē nec p̄cij maioris hꝫ nēo. ſeruos cōplures
Proide q̄ſi nēo ſiet. ita attētē: tute illoꝝ officia fūger̃
Nūq̄ tā māe egredior: neq̄ tāveſpi domū reuertor
Qui te ifūdo ꝯſpicer foder̃: aut arar̃ aut aliq̄d facer̃
Deniq̄ nullū remittis tp̄s. neq̄ te reſpicis. hec nō
Uoluptati tibi eē ſatiſ certe ſcio. at ei diceſ. me ꝙ̄tū ħ
Opis fiat penitꝫ. q̄d i ope faciūdo. ope ꝯſumis tue
Si ſumaſ i illis exercēdis. pl⁹ ageſ. Me. chrēe tm̄ ne
Eſt ab re tua ocij tibi: aliena vt cures: ea q̄ nihil ad
Te attinēt. ch. hō ſuꝫ. hūani nihil a me alienū puto
Uel me moner̃ hoc vl̃ ꝑcōtari puta. rctū ē ergo. faciā
Nō ē vt te deterreā. Me. mihi ſic ē vſus: tibi vt ē op⁹
Facto face. Chr. an cuiq̄ eſt vſus hoi ſe vt cruciet:
Me. mihi ē. ch. ſi q̄d laboris ē nollē. ſꝫ q̄d iſtuc mali
Eſt q̄ſo: q̄d de te tm̄ meruiſti: me. heu hoi. Chr. ne
Lachꝛia atq̄ iſtuc q̄cq̄d ē: fac me vt ſciā. ne retice ne
Uerere. crede iq̄ mihi: aut ꝯſolādo aut ꝯſilio aut re

etiā ꝑ quare
ponit̃. In fū
do ſupius di
xit: Agrū in
pxi° hic mer
113 cat⁹ ē. fund⁹
eīm ab agro
cōtinet̃. de q̄
Cicero Cicero in q̄
dā ioculari li
bello fundū
vero vocat:
quē poſſit mi
tere fūda. Ni
lapis excide
rit: q̄ caua fū
da patet. At
ei diceſ: An
tipore rñdet.
Penitet Penitꝫ .i. pa
rū videt̃. Pe
nitet eīm eū q̄
parū putat a
libi. Ter. No
ſtri noſmet
Uirgilius penitet. Uir.
i buc. Nec te
peiteat cala
mo triuiſſe. l
Cicero Cice. ad filiū
Opera Quo ad te ꝙ̄tū pficias nō peitebit. Nō in ope faciūdo. opa ē actio ꝛ pſona ip̄a q̄ op⁹ pagit
Opus op⁹ fidis ē: ꝛ fruct⁹ ope. Nōnūq̄ op⁹ ꝑ opa videt̃ accipi. Uir. Mollib⁹ē ſtrat' opa ad fabri
Uirgili⁹ lia ſurgit. In illis exercēdis q̄ alijs p̄eſt: vt pr̃familias: vt ipator pl⁹ efficit ſua adhortatiōe
Cicero ꝙ opa. Tm̄ ne ab re tua ē ocij: difficilis vt inq̄t Cice. ē cura reꝝ alienaꝝ. Nā ea magiſ pcipi
m⁹ atq̄ ſentim⁹ q̄ nobis ip̄is aut ꝓſpa aut aduerſa veniūt: ꝙ illa q̄ ceteris q̄ q̄ſi lōgo iter
Ab re uallo iteriecto videm⁹ alit̃ de illis ac de nobis iudicam⁹. Ab re tua .i. a negocijs tuis fami
liarib⁹. dꝛ etiā ab re tua ꝯ̄ vtilitatē tuā ſicut e re tua ꝛ e republica .i. ꝑ re tua: ꝛ ꝑ re publica.
Nō ſū. hūani .n. a. m. a. puto ħ ex platōis ſnīa q̄ inq̄t. or⁹ nr̄i ꝑtē pr̄iaꝫ vēdicar̃ ꝑtē: amicos ꝛ
vt ſtoicis placꝫ q̄ i terris gignūt̃ ad vſū hoiꝫ oīa creāt̃. Hoīes āt hoiꝫ cā gn̄ant̃: vt ip̄i iter ſe
Percōtari alij: alijs ꝓdeſſe poſſint. Percōtari .i. iterrogari. ꝑcōtari ſuapte nat̃a ad finē ſpectat coarguē
Introgare di. Interrogam⁹ noſcēdi gr̄a: ꝑcōtamur vō arguēdi: ꝙuis tm̄ vtroq̄ idifferēter vtamur. vt
Saluſtius op⁹ fcō ꝑ facer̃: ſic Salu. Nā ꝛ p̄uſq̄ icipias ꝯſulto: ꝛ vbi ꝯſulueriſ mat̃e fcō op⁹ ē. Mihi nō
repugnat ſnīe chrēetiſ: ħ ſe ſolū meruiſſe dicit: vt cruciet̃. De te meruiſti: dicim⁹ āt mereo ꝛ
Mereo mereor. Mereor de te ē aliq̄d i te ꝯfero vl̃ bonū vl̃ malū. aut ꝯſolādo aut ꝯſilio aut re nuc
Mereor ro aut his trib⁹ adhibitiſ: q̄d āpli⁹ iūa amicitia exoptādū: nō ſinā iq̄ ħ magiſ geſtu exp̄mūt̃

Hui tã grauis Apoſiopeſis: ⁊ admiratio põderis raſtroꝝ: quibus ſenex vtit᷑. Perdite v̄gi nem: bene perdite. Nã perditus eſt: qui in omne ſcelus eſt traditus. Animũ egrotũ ꝓ egro dixit. nã animus eger: corpus v̄o egrotũ dicit᷑. Et via puulgata patrũ: patres bonis inſtitu tis alioꝝ exemplis: nõnunq̄ minis filios ad virtutẽ abhortant᷑. Tantiſper volo: tantiſper poſtulat poſt ſe dũ ꝑ donec ſiue q̄diu. Cic. In carcerẽ ductus: vt ibi eſſet tantiſper dũ cu- leus in quez deiectus de- ferret᷑: cõpa- ret᷑. Sũt qui accipiãt tãtiſ per ꝑ tm̃mõ ſunt q̇ ꝑ in- terea. Liui⁹ li bro .i. ab vr. cõ. Tñ id im perium ei ad puberẽ etatẽ icolume mã ſit. tantiſper tutela mulie bri. Et tãtiſp ſine dũ vſus ẽ. Nõ amori operã dabã: bñ ſenex iu- xta Horatij p̄ ceptũ lauda tor acti tpis induci᷑. Rẽ ⁊ gloriã: h̄ duo potiſſimũ a militib⁹ ſtrẽ nuis cõpant᷑ Res tria no- tat iperiũ ſi- ue diuitias: liter Venerẽ Putauit me clemẽtiſſim⁹ pr̄ filium lau dat: ꝙ nõ pti nax in malis vt multi fue- rũt. Vbi cõte ri: hec oratio tota patheti ca ẽ ⁊ bñ cõ- peri. cõpertũ eſt mihi ⁊ ex ploratũ idẽ ẽ ꝙ ſcis ꝑ iue- ſtigatiõem.

Perditus.
Egrotus
Eger
Tantiſper
Cicero.
Liuius

Inuero. Me. ſcire h⁹ vis chr. hac q̇dẽ cã q̄ dixi tibi
Me. Dicet᷑. chr. at iſtos raſtros iterea tm̃ appõe: ne
Labora. Me. mime. chr. quã rẽ agis: M. ſine me
Vacuũ tps: ne qd̃ dẽ mihi laboris. chr. nõ ſinã inq̄
Me. Ah nõ equũ facis. Ch. hui tã graues hos q̄ſo
Me. Sic meritũ ẽ meũ. Chr. nũc loq̄re. Me. filiũ
Unicũ adoleſcẽtulũ habeo. ah q̇d dixi hr̄e me: imo
Habui chreme: nũc hẽa3 nec ne. icertũ ẽ. Ch. q̇d ita
Iſtuc: Me. ſcies eẽ corintho h̄ aduena an⁹ paupcła
Eius filiã iſte amare cepit perdite v̄ginẽ: ꝓpe iam
Ut ꝑ vxore haberet: hec clã me oĩa. vbi reſciui: cepi
Nõ humaniter: neq3 vt animũ decuit egrotum
Adoleſcẽtuli tractare: ſed vi: ⁊ via puulgata patrũ
Quotidie accuſabã. hẽ tibi ne hec diuti⁹ licere ſpas
Facere me viuo pr̄e amicã. vt hẽas ꝓpe iã i vxoris
Loco. erras: ſi id credis: ⁊ me ignoras clinia. ego te
Meũ eẽ dici tãtiſper volo: dũ qd̃ te dignũ ẽ facias.
Sed ſi id nõ facis: ego qd̃ me in te ſit dignũ facere
Inuenero. nlł'a adõ ex te iſtuc fit: niſi ex nimio ocio
Ego iſti⁹ etatis nõ amori operã dabã: ſ3 i aſiã hinc
Abij ꝓpter pauperiẽ atq3 ibi ſimul rem ⁊ gloriã cũ
Armis belli reperi. poſtremo adõ ad hec res redijt.
Adoleſcẽtul⁹ ſepe eadẽ ⁊ grauiter audiẽdo vict⁹ ẽ.
Putauit me ⁊ etate ⁊ beniuolẽtia pl⁹ ſcire ⁊ ꝓuidere
Quã ſeipm ſibi i aſiã ad regẽ militatũ abijt chreme
Chre. q̇d ais: Me. clã me ẽ ꝓfect⁹. mẽſes tres abeſt
Chr. ãbo accuſandi. ⁊ ſi illd̃ iceptũ tm̃ ai eſt pudẽtis
Signũ ⁊ nõ iſtrẽnui. Me. vbi ꝯperi ex his. q̇ fuere e⁹
Cõſcij. domũ reṽtor meſt⁹ at3 aĩo fere ꝑturbato at3

Tricliniū Accurrūt ſerui:tale illud in Andria. Accurrit mediam mulierem amplectit. Lectos ſterne-
Horatius re:ex cōſuetudine antiqua.lectulis.n.ſtratis antiqui cenitabant:vnde tricliniū a tribus le-
ctis dictū.Horatius.Sepe tribus lectis videas cenare quaternos.Terētius in Adelphis
Lectulos illigneos:dedit faciēdos i ſole vbi potetis vos.Cenā apparare nil ſignificātius
Apparare de ſene dicere potuit:qui voluptates ꝛ cōmoda:que aſpernatus gr̄a filij narrat. Nā appa-
rare eſt ad di-
gnitatē quā-
dā ac verius
Preparare pompā.Pre-
parare vo ē
q̄ vtilia ſunt
aut fore cre-
dunt. Eū e-
go eieci: euʒ
abūdat.Cor-
raſi oia: oia:
cōpilaui ven
didi. huic ꝯ-
Abrader e rium ē abra-
dere: ꝛ eſt p
viʒ aliq̄d au
ferre.Produ
xi ac vēdidi:
bene pduxi.
naʒ pducere
foras ducere
ſignificat.
M.T. i fru-
Cicero mētaria Ne-
mo tuoꝝ a-
micorū abs
te ꝯduct⁹:ne
mo iterroga
tus: hinc p-
ductores di-
cunt qui vgi
nes abducūt
et eas ad q̄-
ſtū exponūt.
Talenta .xv.
coegi:ꝯgeſſi
coadunaui :

Incerto p̄ egritudine aſſideo.accurrūt ſerui.ſoccos
Detrahūt.vido alios feſtiare.lectos ſternere. cenā
Appare.pſe quiſq; ſedulo faciebat.quō illā mihi
Leniret miſeriā.vbi video hec.cepi cogitare.hē tot
Mei ſoli⁹ ſollicíti ſunt cā.vt me vnū expleāt.ācille
Tot me veſtiāt.ſumpt⁹ domi tātos ego ſolus faciā.
Sed natū vnicū quē pariter vti his decuit. aut etiā
Ampli⁹ ꝙ illa etas magis ad hec vtēda idonea ē.
Ego eū hic eieci miſeꝝ iiuſticia mea.malo q̄dā me
Dignū quouis ꝺputē.ſʒ id faciā.nā vſq; dū ille vitā
Illā colet iopē carēs pr̄ia.ob meas iiurias.iterea
Vſq; illi ꝺ me ſuppliciū dabo;laborās:q̄rēs:pcēs:
Illi ſuiēs.ita facio pꝛſus.nil relinquo i edibus nec
Vas nec veſtimentū.corraſi oia.ancillas ſuos.niſi
Eos q̄ ope ruſtico faciūdo facile ſumptū exerceant
Suū.oēs pduxi.ac vēdidi.iſcripſi ilico edes mercede
Quaſi taleta q̄ndecim coegi.agꝝ hūc mercat⁹ ſum
Hic me exerceo.ꝺcreui tātiſp me mi⁹ iiurie chreme
Meo gnato facere dū fiā miſer.nec fas eē me vlla
Voluptate h frui.niſi vbi ille h ſalu⁹ redierit meus
Particeps.Eh .igenio te eē i libos leni puto.ꝛ illū
Obſeq̄ntē.ſi q̄s recte aut ꝯmode tractarꝫ.veꝝ neq;
Tu ſatis illū noueras.neq; te ille.hoc ibi fit vbi nō

hinc coactores argentarioꝝ dicuntur qui pecunias cogunt.Decreui:plus eſt decernere q̄
cōſtituere.ꝛ eſt ppꝛie decernere de rebus magnis certam pferre ſententiā.Voluptate frui
frui ſi parentes p filijs elaborant:quis clementioꝛ hoc ſene: qui omnia cōmoda abſente filio
aſpernatur. frui ppꝛie eſt delectationem capere ex vſu.Ingenio te eſſe leni in liberos pu-
to:liberos multitudinis numero dixit:cū Menedemus vnicum haberet filiū.Conſtat eī
antiquos oratores:hiſtoricoſq; aut carminū ſcriptores etiā vnū filium filiā ve liberos mul
titudinis numero appellaſſe.In ecyra liberos in ſignificatiōe vnius filie dixit.Qui illū de
Cicero creuerunt dignum ſuos cui liberos cōmitterent.ſic Cicero.En cui tuos liberos cōmittas.

Heauton.

Quāti penderes: q̄ti illū faceret. Tractū ab ātiq̄s qui ante ſignatā pecuniā es ⁊ argentū pendebāt. Nec tibi credere auſus: adoleſcētib⁹ glorioſuz ſi modeſtia vtūtur ⁊ pietate in parentes vt nihil dicāt aut faciāt niſi ꝯſilio parentū. Porro .r. ſpero: porro eiuſdē ſignificationis cui⁹ vero ⁊ autē: pro q̄bus tamē ponere non poſſis. Significat etiaz apud poetas longe certe poſtea vltra. Spero pro credo viſitatū eſt: ſiue de preſenti loq̄mur ſiue de preterito.

Vere viuit. tu illuz nunq̄ oſtdiſti. q̄ti pēderes. nec
Tibi credere ille ē auſus. qd̄ eſt equū patri. qd̄ ſi eſſz
Factū h⁹ nūq̄ eueiſſz tibi. M. ita res. ē. fateor. pctm̄
Meū maximū ē. Chr. menedēe at porro recte ſpero
Illū tibi ſaluū affuturz h̄ eē ꝯſi do ppediē. M. vtinā
Dij ita farit. C. faciēt. ſz nūc ſi ꝯmodū ē dyoniſia h̄
Sūt hodie apd̄ me ſi s volo. M. nō poſſū. ch. cur nō
Queſo tādē aliq̄tulū tibi pce. idez abſens facere te
Hoc vult fili⁹. Me. nō cōuenit qui illū ad laborez
Impuleri. nūc me ipm̄ fugere. ch. ſiccīe ſnīa ē. m. ſic
Chr. bn̄ vale. M. ⁊ tu. chr. lachrimas excuſſit mihi
Miſeretq̄ me ei⁹. ſed vt diei tp̄s ē monere oportet
Me hūc viciniū phaniā ad cenā vt veiat. ibo viſam
Si domi ē. nihil op⁹ fuit mōitore. iādudū domi pſto
Apd̄ me eē aiūt: egomet ꝯuiuas moror. ibo hic itro
Sz q̄d crepuerūt fores. hic a me q̄ſnā egredit. huc cōceſſero

Clitipho. Chremes. Clinia.

Nihil: adhuc ē qd̄ vereare clinia. haud q̄q̄ etiā
Ceſſāt ⁊ illā ſil' cū nūcio tibi hic ego affuturam
Eſſe ſcio hodie. pin tu ſollicitudinē iſta falſa que
Te excruciat omittas. ch. q̄ cū loq̄t fili⁹. cli. pat adeſt
Quē volui adibo pat oportūe aduenis. Ch. q̄d id ē
Cli. hūc menedemū noſti noſtrū viciniū: chr. probe
Cli. huic filiū ſcis eē: ch. audiui i aſia eē. cl. nō ē pſ

rito. ſilr cōfido p credo tū in pterito: tū in pñti: tū in futo. Vtinā dij farint. fa xo futuz tp̄s tantū vl' vt aliū ꝯmiſſiuuz modū oſtdit Dioniſia hic ſūt: h̄ eſt bachanalia. Dioniſij autē q̄ et bacch⁹ dr̄ ſacra a pleriſq̄ greciev: bibus triēnio q̄s celebrabātur. Queſo p̄ mā pſonā in dicatiui hēt dūtaxat. Licz queſere lectū ſit apd̄ Sal. et Tulliū. Nihil opus fuit monitore: h̄ eſt vocatore. Naz vocatores ppe dicebant q̄ ad cenas vocabāt. Preſto ſum: idē ē q̄ adſū nec alteri fer vbo coheret niſi vbo ſubſtantiuo ⁊ huic ſimplici. Nam pſto adſuz magis poeticū ē. Egomet ꝯuiuas moror: h̄ eſt in mora detieo. a q̄buſdā morari p expectare exponit. Sz mea ſnīa mag⁹ poetice q̄ oratorie

Porro

Faxo

Dionſia

Queſo

Saluſtius

Vocatore

Preſto eē

Nihil adhuc eſt q̄ vereare. c. Hic clinie q' ex aſia redierat ingēs de amica ſollicitudo exprimit. Accidit ⁊ ſodalis opitulator Cli. q̄ aduētū aīcā mira voluptate patri narrat Nihil adhuc qd̄ ver. Cli. mirat accerſitū ātiphilā: diſcrutiebat qd̄ nō rediret. Haud q̄q̄ etiā ceſſāt. i. nōdū differūt aduētu Sollicitudiez iſtā: bn̄ ſollicitudiez dixit. nā ſollicitudo ē q̄ īheret mētib⁹. Sollicitatio q̄ ab alio fit. Audiui i aſia eē: recta ei⁹ ꝯſtructio eē ſo ē oro p īfinitū

Sollicitud
Sollicitat

Nam non latine dicitur audiui ꝙ in aſia eſt. Miſerū quē minꝰ credere eſt: minꝰ hoc loco pꝛo nō ponit̃. Non eſt inq̄t credendū Cliniā eſſe miſerū: hoc ad ſequētia reſp icit: ſcꝫ q̇d reliquū eſt: q̄n hēat que q̇dē eſſe in hoīe dicūtur bona. Minꝰ credet̃ eſt: pꝛo nō credēdū ē: hm̄ōi locutio parū latinis vſui eſt. Nec opināti inſpiratū eni gaudiū maiꝰ eſſe ſolet qu ēad modū ⁊ doloꝛ acerbioꝛ: ſi nō opināti obijcit̃. Caue faxis: volebat Chꝛemes nūciare Me-

Minus p non

Apō noſ ē. ch. q̇d ais. cl. aduenientē e naui egredientē
Jlico aduxi ad cenā. nā mihi magna cū eo iā inuſqꝫ
A pueritia ſp̄ fuit familiaritas. ch. volūtatē magnā
Nūcias q̇d narrat: cl. q̇d ille: ſe miſꝫ ee. ch. miſeruꝫ
Quē minꝰ credet̃ ē. quā velle menedemū inuitatū: vt
Nobiſcū eſſꝫ hodie āpliꝰ. vt hāc leticiā nec opinanti
Primꝰ obijcerē ei domi atqꝫ etiā nūc tp̄s ē. clit. caue
Quid faxis nō opus eſt pr̃. Chr. q̄pꝛopter: Clit. qꝛ
Jncertū ē et ⁊ q̇d de ſe faciat mō veit. tiet oia p̄ris
Jrā atqꝫ aīꝫ amice ſe erga vt ſit ſue. eaꝫ miſꝫ amat
Pꝛopt̃ eā hec turba: atꝫ ābitio veit. chr. ſcio. Cli. nūc
Seruulū ad eū iv̄bē miſit: ⁊ ego vna nr̄ꝫ ſyꝝ. c. q̇d
Reliq̄ ē q̄n hēat: q̄ q̇dē ee i hoīe dicunt̃ bona. p̄etes
Patriā icolumē aicos: genꝰ: cognatos: diuitiaſ. atq̄
Hec p̄ide ſūt vt illiꝰ aius ē: q̄ ea poſſidet: q̄ vti ſcit ei
Bona ſunt illi q̄ nō recte vtit̃ mala. cli. imo ille fuit
Senex ipoꝛtunꝰ ſp̄ ⁊ nūc nihil magis vereoꝛ ꝙ ne q̇d
Jn illuꝫ iratꝰ plꝰ ſatis faxit pater. Chr. ille ne: ſed
Rep̄mā me nā i metu eē hūc illi eſt vtile. Cli. q̇d tu
Tecū: chr. dicā. vt: vt erat pr̃ maluꝫ tamē opoꝛtuit:
Foꝛtaſſe aliq̄n iniquioꝛ erat: p̄pter eius libidinem
Paterer̃. nā quē ferret ſi parētē nō fert ſuū: hūccine
Erat equuꝫ ex illiꝰ moꝛe: an illū ex huiꝰ viuere: ⁊ qđ
Jllū iſimilat duꝝ id nō ē. nā parētū iiurie hm̄ōi ſūt
Ferme paulo q̇d ē hō tollerabil̃ ſcoꝛtari crebꝛo nō
Vult crebꝛo cōuiuari. ⁊ p̄bet exigue ſūptū atqꝫ hec

nedemo redijſſe filiū ſcꝫ clitipho p̄hibuit qđ clinie nōdū patris volūtas eſſꝫ p̄fecta. Que quidē i hoīe dicunt̃ bona ſcꝫ a vulgo. Cū tm̄ ai bona ſm̄ phōs appellanda ſunt. Et hoc illud qđ ſup̄ dixit Chr̄es affirmauit. ſ. Cliniaꝫ non eē miſeꝝ. ille ne: Chꝛemeſ ſermonē quē ceperat rep̄ſſit: vt exēplo Clinie filius terreret̃. Jlle ne: hoc clara voce p̄nūciādū: Sꝫ rep̄ſſā me h̄ ſubmiſſa voce p̄tulit ne audiret filiꝰ. Hūc ſcꝫ cliniā. Ut vt erat: ꝙ bene tuet̃ patꝝ partes q̄ oino a filijs itollerandi ſunt. Propter eiꝰ libidinē. vult cām Clinie videri deterioꝛ ē: vt oñdat parētes filijs ob vitia coꝝ aſp̄ioꝛes eē. Nā quē ferret: ſi parētē nō ferret ſuū: tale ē illō: cuiꝰ ſaluti ꝯſulet q̄ ſuā negligit. Erat equū ab eq̄ ſuſcipit paternā defēſionē. Durū id nō ē: aliō obiectū refellit: ⁊ a ſtatu diffinitiō cēſet p̄rēm nō eē appellādū durū: q̄ filios a vitijs ſua ſeueritate deterret. Scoꝛtari ē frequēter ſcoꝛta ductitare. Cōſeq̄ p̄ſimilia. nā cuiꝰ aius i re mala ſemel coꝛruptꝰ ē: indies fit peioꝛ. Cene q̇d nobis: minꝰ dixit ꝙ

Scoꝛtari

ſi dixiſſet que cena. Sic illud q̄d hoc hoīs ē. Aliter exp̄mit: q̄ ſi diceremꝰ q̄s hic hō ē. Quā iniqui ſunt patres: ſolus clitipho p̄manſit q̄ de patre cōq̄rit: vt mos eſt adoleſcētū: q̄ paterna precepta moleſte ferūt. Nunc que eſt: huic illud cōtrariū: ſed nunc ea me exq̄rere inq̄t patris eſt. Nam q̄ꝺ antehac fecit: nihil ad me attinet. Dum tēpus ad eam rem tulit ſciui aīm vt expleret ſuū. Ex ſua libidine: libido eſt queq̄ȝ volūtas temere ſuſcepta. Apud Saluſtiū Libido

Sunt tamen ad v̄tutē oīa. verꝫ vbi aīus ſemel ſe ſe
Cupiditate deuixit mala neceſſe eſt clitipho ꝯſilia
Cōſeq̄ ꝯſimilia. hoc ſcitū ē p̄iculū ex alijs facerē tibi
Qꝺ ex vſu ſiet. Cli. ita credo. ch. ego ibo hic itro vt
Videā cene q̄d nobis ſiet. tu vt tp̄s ē diei vide ſis ne
Quo hic longiꝰ abeas. cli. q̄ iniq̄ ſunt patres ī oēs
Adoleſcētes iudices. q̄ equū eē cēſēt nos iā a pueris
Ilico naſci ſenex neq̄ȝ illaꝝ affines eſſe reꝝ q̄s fert
Adoleſcētia ex ſua libidīe moderāt nūc q̄ ē nō que
Oli fuit. mihi ſi nuſq̄ filiꝰ erit ne ille facilliē vtet p̄re
Nā cognoſcēdi ⁊ ignoſcēdi dabit peccāti locꝰ nō vt
Meꝰ q̄ mihi p̄ alliū oñdit ſuā ſñiaȝ. p̄uis mihi p̄r vbi
Adbibit plꝰ paulo ſuo q̄ narrat facinora nunc ait.
Periculū ex alijs facito tibi qꝺ ex vſu ſiet aſtutꝰ ne
Ille hād ſit q̄ mihi nūc ſurdo narrat fabulā magis
Nūc mea aīce dicta ſtimulāt. da mihi atq̄ȝ affer mihi
Cui q̄d rñdeā nihil hēo. neq̄ȝ me q̄ſq̄ ē miſior. nā
Hic clinia ⁊ ſi is quoq̄ȝ ſuaꝝ reꝝ ſatagit. attamē hȝ
Bene ⁊ pudice eductā ignarā artis meretricie mā ē
Potēs p̄cax magifica ſūptuoſa nobilis tūc qꝺ deīde
Ei recte ē. nā nihil eē mihi religio ē dicere hoc ego
Mali non pridē inueni. neq̄ȝ etiam duȝ ſcit pater.

in catil. tamē in bonā partem capitur. Magiſq̄ȝ in decoris armis ⁊ militaribus equis q̄ in ſcortis: et cōuiuijs libidinē habebāt. Cognoſcendi ⁊ ignoſcendi ex affectu eorum loquit: qui cū alicui obnoxij ſint: aliū habēt aīm q̄ haberēt ſi liberi eſſent. p̄ alium: oſtendit ſuā ſñiaȝ ſuperiꝰ ſed reprimā. nam in metu eſſe hūc illi eſt vtile. Ubi adbibit: q̄ petulans filius in parentē oſtēditur cuius p̄cepta ꝯtēnit. Ne aut ille: ne, p̄ certe ponitur. Da mihi atq̄ȝ affer: verba ſunt amice: que magis Clitiphonem ſimulant q̄ patris precepta. Satagit: genitiuo ſūgitur. Satagij id eſt anxius eſt ⁊ curioſius: ſuarum reruȝ. Pudice ductam. quod nos educare dicimus. antiqui educere dixerunt. Procax: p̄care poſcere eſt vnde procaces meretrices ab aſſiduo poſcendo. ⁊ proci vxorem poſcentes in matrimonium. Religio metus vel ſollicitudo. Terentius in Andria: dignus cum tua religione ac odio: inde dies religioſi infames vel infauſti dicti quos ex contraria cauſa propter hominis diritatem relinquam.

Procax
Procare
Proci

Clinia. Clitipho.

SI mihi.ſ.re.d.a.e. Hic mira amantis ſollicitudo exprimiť cui ex peccāti: hora dies ann' videť. Si mihi.ſ.amores eſt ſuſpitōis plena. Torqueť igiť Clinia mora ⁊ dilatōe amicor antiphile. Sz vereor ne mulier bene amātis exp̄mit affectū: q̄ ſemp oia in deteri' ſuſpicať. Mihi aīm ex augeāt: augeri diciť aīus: quādo multa cōcurrūt q̄b' flectiť in eē p̄teſm quā inclinať. Occaſio q̄ſi etas: hec loca ex arte rhetorica etiā ad maioris

SI mihi ſcd̄e res d̄ amore m̄o eēnt. iā dudū ſcio
Veniſſēt. ſz v̄eor: ne mlier me abſēte corrupta ſit
Cōcurrūt mlte opiniones: q̄ mihi aīm exaugeant
Occaſio: loc': etaſ: mr̄ ſub ipio cui' ē mala: cui nihil
P̄ter p̄cīū iā dulce ē. clit. clinia. cli. hei miſero mihi
Ch. etiā caue ne videar forte hic te a p̄re aliq̄s exiēſ
Cli. faciā ſed neſcio q̄d profecto mihi aīus preſagit
Mali. cli. p̄gī iſtuc p̄ri' diiudicare q̄ ſcias q̄d vī fiet
Cli. ſi nihil mali eēt: iā hic adeēt. cli. iā aderit. cli. q̄n
Iſtuc erit. c. nō cogitaſ hic lōgi' abeē ⁊ noſti mores
Mulierū dū moliūt: dū conāť: ann' ē. cli. o clitipho
Tiēo. cli. r̄ſpira eccū dromonē cū ſyro vna adſūt tibi

Syrus: Dromo: Serui: Clitipho: Clinia:

AIn tu. D. ſic ē. S. v̄ū iterea dū ſ̄moeſ cediūſ ille
Relicte ſūt. cli. mlier tibi adeſt. audi clinia: cli. ego
Vero audio nūc demū ⁊ video ⁊ valeo clit. ſi. mime
Mirādo ipedite ſūt. ācillar̄ gregē ducūt ſecū. cli. p̄ij
Vnde illi ſunt ancille: Clit. men. rogas: Sy. non
Oportuit r̄lictaſ. portāt q̄d rer̄. C. hei mihi. S. aur̄
Veſtē ⁊ veſpaſcit ⁊ nō nouerunt viā factū a nobis

rei cōfirmationē valerēt. Occaſio loc' etas mater. Argumenta deducūť aut a reb' aut a p̄ſonis. Hec ei cauſa: tp̄s: locus: occaſio inſtrumentū mod' ⁊ cetera rerū ſunt accidētia: a p̄ſonis d̄ducūtur h̄ mō. Nā ſimiles parētib' aut maiorib'. ſuis filij plerumq̄ credunť. Et nōnūq̄ ad hōeſte turpiterq̄ viuēdū. Similiter a natione q̄z p̄ria etate educatione ⁊ diſciplina ſumūtur. Hei. m. mihi hei otio iūgitur: vt Virg. Hei mihi q̄l erat: heu vero actio: vt alibi Terenti'. Heu me miſerū. Mihi aīus p̄ſagit mali: ſic fieri p̄ſueuit vt quotiēs aliq̄d expectam': ea occurrāt potius que mētē noſtrā ad cogitādū aliq̄d mali trahāt. Quādo iſtuc erit nō p̄ōt credere ex nimia ſuſpitōe vēturā amicā. Nō cogitas hic longi' abeſſe. Clitipho remouet ſuſpitōez ex aīo clinie: ⁊ locor̄ iteruallo ⁊ ex cultu mulier̄ qua maiore m temporis partem in ſe ornando conterunt. Clitipho timeo: vide nulla re arceri poſſe ſuſpitionez ex pectore amantis. Eccum. Dromonem cum.ſ. dicticos ⁊ ſcuz geſtu nimie leticie pronunciandum eſt.

Heu hei

Virgili'

AIn tu: Hec ſcena plena eſt ⁊ timoris ⁊ ſuſpitōis: ſed p̄ſona ſeruilis vtriq̄ ſuccurrit Ain tu: hoc ſic lege: vt intelligas mlta v̄ba p̄ceſſiſſe. Mulier nō ātiphila autē amica: ſed ſic dixit q̄ſi illi q̄ deſpauerat rediturā. Ego. u. a. v̄ba ſūt reſpirātis: ⁊ ad ſe redeūtis. Minie. m. mulieres apatura tarde in icēſſu ſūt. ſz hic addiť cā tarditatl. Minime mir̄ ſi ſit relicta ſāt p̄cij. clinie ſuſpitio: q̄ amica corrupta ſit ab ācillar̄ grege oriť. has ei ab alijs amatorib' eē putat. Portāt q̄d rer̄: ob hoc nō eſt ſecur' ſyrus: q̄ mulieres relicte ſūt.

Heauton:

Et veſperaſcit ⁊ nō norunt viā: cauſa cur nō oportuit relictas. quis. n. tutus ſi qd portat et in nocte: ⁊ incerto itinere. Veh miſero mihi: magis ſuſpicat clinia ꝙ a ſyro aur ⁊ veſtē audierit. Abi dū: parelcon. Unde eſſe cenſes: vnde eſſent iſta tanꝙ notū nō explicuit. Quid turbe eſt: pſona ſeruilis: vtpote fidelis heri impēſis timet. Quid turbe eſt: turba primū ꝑturbatiōem ſignificat. inde turbo. as. ꝑturbo: deturbo: dehinc multitudinē que fere turbatione nō vacat. Capiēt: alias diligēt ſignificat. Virgil. Aut cape aut captas iam deſpectare vident. Eccos volebā: eccū eccā: eccoſ eccas: ellū ellā: ellos ellas: ab ecce ꝯpoſita ſunt: ⁊ ꝑ aduerbia reſoluunt nō ꝑ ꝓnoīa. Eccū ecce h̄ ſubintellige vir̄ d̄ quo agebamus: eccā ecce h̄ ſubintellige feminā: ita ellū intellige ecce illic vir̄ ⁊c̄. O iupiter: ſic exclamat dum putat ab amica eſſe deceptū. Errāſ hic errones dicunt. Pudet ⁊ miſeret recte: q̄ꝛ poſt pudorē ſolet

Turba

Vir.

Stulte ē. abi dū tu dromo. ill' obuiā ꝓpera qd ſtas:
Cli. Ve miſero mihi q̄ta d̄ ſpe decidi. Cli. qd iſtuc
Que res te ſollicitāt aūt: Cli. rogitaſ qd ſiet: viden
Tu ancillas aur veſtē ꝙ ego cū vna ancillula hic
Reliq̄ vn̄ eſſe eā cēſes: Cli. vah nūc demū itelligo.
Sy. dij boni qd turbe ē: edes nr̄e vix capiēt ſcio. qd
Comedēt: qd ebibēt qd ſene nr̄o erit mō miſeri⁹:
Sꝫ video eccos quos volebā: Cli. o iupit̄ vbi nā ē
Fides: dū ego ꝓpter te errās pr̄ia careo demēs tu
Interea loci collocupletaſti te antiphila ⁊ me i his
Deſeruiſti mal' ꝓpter ꝙ i ſumma ifamia ſum ⁊ meo
Patri min⁹ obſeqns cui⁹ nūc pudet me ⁊ miſeret. q̄
Har mihi mores cantabat monuiſſe fruſtra dolet.
Neqꝫ eū potuiſſe nunꝙ ab hac me expellere. qd tn̄
Nūc faciā tum cū gratū eſſe potuit nolui. nemo eſt
Miſereor me. Sy. h̄ de nr̄is v̄bis errat videlꝫ q̄ hic
Sumus locuti. Cli. alr̄ tuū amorē atqꝫ eſt accipis.
Nā ⁊ vita eſt eadē ⁊ aīus erga te idē ac fuit q̄tū ex
Ipſa re ꝯiecturā cepimus. Cli. quid eſt obſecro. nā
Mihi nūc nihil rer omniū eſt ꝙ malim ꝙ me hoc
Falſo ſuſpicarier. Sy. hoc primū vt ne qd hui⁹ rer
Ignores. anus q̄ ē dicta mater ei an hac nō fuit ea
Obijt mortē. hoc ipa i itiner̄ altere dū narrat forte

Errones

ꝯſequi miſcōia. pudet v̄ecundie eſt: piget pnīe. Terētius i adelphis. Fratris me quidē pudet ⁊ pigetqꝫ. ⁊ bn̄ pudet ō filio i patrē. in Andria: Tū pr̄is pudor. Cātabat: h̄ eſt freq̄nter dicebat. ⁊ ſignātius dixit cātabat. ⁊ antiqui canere ꝑ eloqui dixerūt. Ab hac ſic dixit: q̄ꝛ nō dum appulerat: ⁊ ſi ſupius me deſeruiſti dixerit. Hic de noſtris. u. u. er. ſupius portāt quid rer: ⁊ aur: ⁊ veſtem dixit. Videlicet: ſcꝫ ⁊ videlicet idē ſignificare vident ꝙ certe: ſcꝫ habēt vſum ſuū ꝑ amaritudinem cū deriſu permixtā. Virg. Scilicꝫ his ſuperis labor eſt. Quint. Hoc videlicet expectaſti. Ex ipſa re: ex ſignis que dicturus eſt. Anus que dicta eſt mater: h̄ ē illud eſt qd ſupradictū a Clinia mater ſub iperio cuius eſt mala. Ea obijt mortē: h̄ dictū ne ab illa corruptam amicam ſuſpicet. Altere dū narrat: antiquum eſt: nos alteri dicimus.

Canere

Scilicꝫ

Virgi.

Properare Quenam eſt altera: interrogat: q2 nōdum intellexerat amicam aduentare. Propera ꝑpe-
Virg. rat qui feſtināter aliquid agit vel dicit. Virg. Multa forēt que mox celo ꝑperanda ſereno
Liuius Maturate. d. Jam primū oīm ſic incipit: vt multa pudicicie ſigna narraturus. Liuius in. i.
ab. vr. cō. Jam primū oīm ſatis cōſtat. Anus quedā ꝓdit: in eunucho de viliſſima pſona:
ꝓdi foras male cōciliate. Ad lanā rediit: hec ſigna ſunt pudice vitā agētis. Sic in andria

Audiui. Clit. quenā ē altera: Sy. mane hoc qđ cepi
Primū enarrē clitipho. p⁹ iſtuc veniā. Clit. propera
Sy. Jā primū oīm vbi vētum ad edes eſt: dromo
Pulſitat fores. anus q̄dā ꝓdiit. hec vbi apit hoſtiū.
Cōtinuo h̄ ſe ꝯiecit ītro. ego cōſequor. an⁹ foribus
Obdit peſſulū ad lanā r̄dit: hinc ſciri potuit haud
Vſq̄ alibi cliīa. quo ſtudio vitā ſuā te abſēte exigerit
Vbi ď īprouiſo ē interuētū mulieri. nā ea res dedit
Tū exiſtimādi copiā quotidiane vite ꝯſuetudīnē q̄
Cui⁹q̄ īgeniū vt ſit ďclarat maxie texētē telā ſtudioſe
Jpſam offendim⁹ mediocriter veſtitā veſte lugubri
Ei⁹ anuis cā vt opior q̄ tū erat mortua. ſine auro tū
Ornatā ita vti q̄ ornāť ſibi nulla malā re expolitā
Muliebri. capill⁹ paſſus. plix⁹ circū caput reiectus
Negligēter. pax. C. ſyre mi obſecro ne me in leticiā
Fruſtra ꝯiicias. Sy. an⁹ ſubtegmē nebat. pť eā vna
Ancillula erat ea texebat vna pānis obſita. neglecta
Jmmūda illuuie. Cl. ſi hec vᵃ ſunt clinia ita vt hic
Dicit q̄s ē te fortūatior: ſcī tu hāc q̄ dicit ſordidata
Et ſordidā magnū h⁹ q⁹ȝ ſignū ē dn̄a ӡeē extra noxā
Cū ei⁹ tā negligēter veſtiāť intnūcii. nā diſci plia ē

Primū h̄ pudice vitā p⁹ce ac duriter agebat: lana et tela. v. q. Vitā exegerit: aliter ďr exigere vitā: exigere fabulā: ӡ exigere op⁹. Significat. n. traducere expelleř et finire. Exiſtimādi copiam iudicādi
Eſtimare. eſtimare em̄ eſt ꝯſiderare
Exiſtiare: Exiſtiare vo iudicare. Nā prius cōſiderāmus ea q̄ iudicāda ſūt. Que cuiuſq̄ īgeniū i Andria. Nā qui cuӡ ingeniis ꝯflictať eiuſmodi: ӡ ē Offendimus reperim⁹. Of-
Offendere fendere fere idē ē q̄ repire. Eius anuis cauſa. M. Varronē ӡ P. Nigidiū viros romani gn̄is doctiſſimos ꝯſtat nō aliť locutos
eſſe ӡ ſcripſiſſe q̄ ſenatius ӡ domuis: q̄ eſt pimus caſus ab eo q̄ ē ſenat⁹ ӡ domus. Ornanť
Mala ſibi: nō vt placeāt amatorib⁹. Nulla malā re expolitā: h̄ eſt nō fucatā. Mala. n. a ſilitudine
mali h̄ eſt pomi nomē aſſumpſit. Nā id eſt qđ p̄eminet inter naſum oculos ӡ bucchā: qđ ro
Virgil. tundū eſt: ӡ in ſpēm mali. Capillus paſſus. i. ſparſus. Virg. Crinibus iliades paſſis. ſunt
quedā vᵇa q̄ a diuerſo veniūt pſenti: ſ; ī pterito ꝯfunduť: ſicuti a patior: ita a pādo paſſus
deſcēdit. a vtor ӡ verror vſus ſum. Pānis obſita: ſic in eunucho. Pānis anniſq̄ obſitum
Proluuies Jmmūda illuuie: pluuies ӡ illuuies ſignificantiā habēt parē ӡ īmūditia eſt. Virg. Fediſſi
Jlluuies ma vētris illuuies. Sorditatā ӡ ſordida ſordidus a natura ďr. ſordidatus vo fit vrgēte ne
ſordidat⁹. ceſſitate. Sordidatā referť ad illō pānis obſita. Sordidā ad illud neglecta īmūda illuuie.
Sordid⁹ Extra noxā h̄ eſt culpā. Noxa etiā ſignificat dānū. Suetoni⁹ i ceſare. Spurināq̄ irridēs: ӡ
vt falſuӡ arguēs. q̄ ſine vlla ſua noxa id⁹ martie eēt. Nā diſciplina ē: pceptū i arte amādi vt

amatores prius ancillas corrũpant. Affectãt affectare eſt pnũ aĩm ad faciendũ habere. falſam gratiã ſcȝ mentiẽdo. Opplet os·nã ex nimio gaudio interdũ lachryme puenire ſolẽt Age dũ: age ſingularẽ numerũ deſiderat agite plurale. Agẽdũ vero vtrũqȝ. Que eſt illa altera: interrogat nõ imemor ṽboȝ Syri. O clytipho poſt iſtuc veniã. Hem q̃d: hẽ iteriectio eſt nouas res ⁊ optie audiẽtis. Quo illã ducis: hoc cũ timore pnũciãdũ. Timet ne pater illius amicam cognoſcat O imprudẽtem haud bñ audaciã q̃ppe ẽ temeritas. Heꝰ tu nõ ſit ſ.p. ſnia gñalis q̃ ⁊ ſeruis cõuenit. Hoc vide ſic diceř ſolemꝰ his: q̃ res maxĩas aggrediũtur vbi paululuȝ m.q.t.f. ṽbaq̃ppe alicuius ↄmittẽtis alteri cũ picło: vel res ſuas vel ſalutẽ At enĩ aliq̃d ſupplendũ Syrus dicere volebat aut i caue nõ eſſe piculũ aut ſe affecturũ qđ intẽdit. Sed illius ſermonẽ Clitipho interrupit Ita res eſt hec nũc q̃ſi cũ hec orõ ipfecta eſt: vt pote a clytiphone q̃ ipatiens audiendi eſt interrupta.

Hiſdẽ mũerarier ancillas primũ ad dñas q̃ affectãt
Viã. cli. pge obſecro ⁊ caue ne falſã grãȝ ſtudeaſ ire
Quid ait vbi me noias. Sy. vbi dicimꝰ rediſſe te ⁊
Rogare vti veiret ad te: mulier telã deſerit ↄtinuo
Et lachriſ oppletos totũ ſibi vt facile ſcireſ d̃ſidrio
Hoc fieri tuo. cli. p̃ gaudio ita me dij bene amẽt vbi
Si neſcio ita timui. cl. at ego nihil eẽ ſciebã. C. agẽđ
Viciſſiȝ ſyre dic q̃ ille c. ẽ altera: Sy. adducimꝰ tuã
Bacchidẽ. Cli. Hem q̃d: bacchidẽ eho ſceleſte quo
Illã ducis: Sy. quo ego illã. ad nos. ſ. Cli. ad patrẽ
Me. ſy. ad eũ ipȝ. Cli. o hois ipudẽtẽ audaciã. ſy. heꝰ
Tu: nõ ſine piculo fit faciñꝰ magnũ ⁊ memorabile
Clit. hoc ide i mea vitã tu tibi laudẽ is q̃ſitũ ſcelus
Vbi ſi paululũ mõ q̃d te fugerit. ego pieri: q̃d illo
Facias. ſy. at ei. cli. q̃d ei: S. ſi ſinas dicã. C. ſine. C.
Sino. ſy. ita res ẽ hec nũc q̃ſi cũ. cl. q̃s malũ ãbageſ
Mihi narrare occepit: Cli. ſyre veȝ hic dicit mitte
Iſta atqȝ ad rẽ redi. ſy. enimuero reticeř neq̃o. mltis
Mõis iiuriꝰ clitipho ẽ neqȝ ferre potiſ ẽ. cl. audiẽdũ
Hercle ẽ: tace. cli. q̃d ẽ: ſy. q̃d ẽ: vis amař vis potiri
Vis qđ des illi effici tuũ eẽ i potiũdo piculũ nõ vis
Haud ſtulte ſapis: ſiq̃dẽ id ſape ẽ velle te qđ nõ põt
Cõtigere: aut hec cũ illis ſunt hñda: aut illa cũ his

Recuſat eñi Clitipho pericula: ⁊ vult amica ſine his potiri qđ Syrus fieri poſſe negat. q: neceſſe eſt: ſi amare vult vt admittat picła. Ergo ſubĩtelligẽdũ eſt. ꝙ hic velit cõpos eẽ voti ſui ſine picło: queãdmodũ ſi aliq̃s ſine belli picło velit ↄſeq̃ victoriã. Aut aliq̃d tale: vt ſit pũerbiũ vſitatũ in ignauos: q̃ ſine labore ↄſeq̃ vellẽt qđ optãt Malũ: aduerbiũ eſt interpoſite indignatõis. Potis ẽ: pro nõ põt. Vis potiri. potior a potis deſcẽdit: iõ illi in ſignificatõe ẽ ſimillimũ. d: ei ſuȝ cõpos aĩ aut rõnis ꝙ hec hẽo. vis ꝙ des illi effici pro inueniri poſitũ. Haud ſtulte ſapis ironicos. id ẽ velle ſine piculo: qđ fieri non põt eſt incipientis. Aut hec ſcȝ picula. Cũ illis iuidioſe, illis cuȝ. i. vna: ſic in eunucho.

Affectare

Potis

Compos

Non perpeti meretriciū cōtumelias. Harum duarum. c. hoc ſic infert Syrus: vt tandē velit cō
Condictio filiū ſuū anteferri. Harum duarum. c. aut velle periclitari cū amica aut amittere eam vna cū pericu
Conditio lis. Conditio eſt actio in aliquē vel denūciatio. cōdicere enī priſca lingua eſt denūciare. cō
ditio vero ſi ne. c. vt hic eſt legendū eſt cū vno certā legē in ſe cōtinēs. alibi Teren. Accepit
cōditionē: dehinc. q. o. c. dicit etiā bone cōditōis: ita vt referas ad fortunas nō ad mores. i.

Amittēda ſunt harum duarum cōditionū vtrū malis vide
Cogita: examina: et ſi hoc cōſilium qd̄ cepi rectum eſt:
Actum tū ſcio nā apud patrē tua amica tecū ſine metu vt ſit
Copia ē tū qd̄ illi argētū eſt pollicit᷒ eadē hac inueniam.
Via qd̄ vt efficerē orādo iā ſurdas aures reddideras
Mihi q̄ aliud tibi vis: Clit. ſiquidē hoc fit. Sy. ſiquidē
Experiūdo hoc ſcies. clit. age age: cedo iſtuc tuū cōſiliū
Quicqd id ē. ſy. aſſimulabim᷒ tuā amicā huius eſſe
Clit. pulcre cedo qd id faciet hic ſua aūt ea quorū dicet
Huiꝰ ſi vna hec dedecori eſt parum. Sy. imo ad tuam
Matrē deducet. Clit. qd eo: Si lōgum ē o clit. ſi
Tibi narrē. quobrē id faciā vera cauſa ē. clit. fabule
Nihil ſatis firmi video quobrē accipere hunc mihi
Expediat metū. ſy. mane hēbo aliud ſi iſtuc metuis qd̄
Ambo cōfiteamini ſine periclo eē. clit. iſtiuſmōi obſecro
Aliquid reperi. ſy. maxime ibo obuiā his: dicā vt reuertat
Domū. C. hei mihi qd dixti: S. adeptū tibi iā faxo
Mēz metū i aurē vtrāuis ocioſe vt dormias. C. qd
Ago nūc. ſy. tu ne qd̄ boni ē: cli. ſyre dic mihi mō verum
Sy. age mō hodie ſero ac ne q̄q̄ voles. cli. datur fruar
Dū licet. nā neſcias eiꝰ ſi ſit ptās poſt hac an vnq̄ tibi
C. ſyre inq̄ iſtuc ē. S. perge porro. tū iſtuc age. C. verum
Hercle ſi iſtuc ē ſyre. ſyre inq̄ heuꝰ heuꝰ ſyre. S. cōcaluit.
Quid vis: C. redi redi. S. adſū dic qd ē iā hꝰ quoq;

diues eſt. Eſt
etiam cōditio
inter plura eli
genda ſortis
oblata ele-
ctio Cōditio
num. i. optio
nū electionū
Qd̄ vt effice
rem ſupius.
Vis qd̄ des
illi e. f. Id effi
cimꝰ qd̄ cum
magno cona
tu et molimie
facimꝰ. Vir-
q̄ p noctē fine
accipit. Siq
dem ſyrus re-
petit verbum
clitiphonis:
q̄ p eū dubi-
tare videat.
Aſſimulabi-
mus. t. a. h. e
callide cliti-
phonis ami-
ca Clinie eſſe
ſimulatur: vt
antiphila ad
ſoſtratam de
ducat q̄ poſt
agnoſcet fili
a chremetis:
qua cognita
et altero cōſi
lio inuēto a ſy
ro extorque-
bit. argētū a
Chremete: qd̄ clitipho bacchidi pmiſerat. Dedecori eſt parū turpe ē hēre vnā amicā nedū
duas. Quid eo: cū iterrogatōe q̄ſi dicat qd tū ad matrē deducet: fabule recte fabule. q2 ne
q; vere ſūt neq; verſimiles. Iſtiuſmōi c. d. a. q̄ ſtulte amās inducit credere Syrū q̄ iocat iam hē
re aliqd q̄ potiat aica ſine piculo Quid ago enī dubiꝰ et circa picla et circa amicā q̄rit cōſiliū
Age mō ſic pnūciādū ē: vt ſyꝰ deſcedat et dicat aice Clit. vt domū reuertat ſyre inq̄ trepide
ſerum reuocari iā decedētē. Tu iſtuc. a. qd̄ cepi. ſ. vt dicā amice vt domū redeat. verū hercle. i.
verba creduli et trepidi amātis et cedere nolētis ſyro vt qd cōſtituerit pagat: cōcaluit bn̄ dea

Efficere

moꝛe cōcaluit. In eunucho. Accede ad hunc ignē: iam caleſces plus ſatis. Neq̄d. ac. neiq̄d deeſt ob vel ꝓpter. ⁊ eſt admonitio aliq̄d alicui trepide cōmittētis. Quaſi iſtic minoꝛ. r. m. s. ſecurius ꝯmittimus his ad q̄s nō minus ꝑtinet qđ agēdū ꝙ ad nos. Homini huic vbe ra amabāt veteres de ꝓximo filia dicere. Cicero: minus caū reputauit ſiue ð armario ꝙ de ſacrario fuiſſet ablatū. Hoī huic dicticos hec dixit ſeipſum oſtedēs. Ne illi q̄d. t. ſubaudi ti-

Negab tibi placer. El. imo ſcire ⁊ me ⁊ meū amoꝛē
Et famā ꝯmitto tibi: tu es iudex. ne q̄d accuſand᷒
Sis vide. Sy. ridiculū eſt te iſtoc me admonere
Clitipho: q̄ſi iſtic min᷒ rˢ mea agat ꝙ tua. hi ſi q̄d
Foꝛte nob aduerſi aduenerit: tibi erūt parata vba:
Hoī huic vbera q̄ ꝓpter hec res neutiq̄ neglectui
Eſt mihi. ſꝫ iſtū exoꝛa vt ſuā eſſe aſſimulet. Cli. ſcꝫ
Factuꝝ me eē. in eū an res redit locū vt neceſſe ſit.
Cli. merito te amo. Cli. veꝝ illa neq̄d titubet. Sy.
Perdocta eſt ꝓbe. Cli. ad hoc demiroꝛ qui tā facile
Potueris ꝑſuadere illi q̄ ſolet quoſq̄ ſpernere. Sy.
In tpe ad eā veni qđ reꝝ oīꝫ ē ꝑ mūnā miſeꝝ q̄ndā
Offendi ibi militē ei᷒ noctē oꝛātē. hec arte tractabit
Viꝝ: vt illi᷒ animū cupidū iopia incēderet eadē q̄
Ut eē apđ te ob hoc ꝙ gratiſſima. ſꝫ heu tu viđ ſis
Ne q̄d ipꝛudēs ruas. prēm noniſti ad has res ꝙ ſit
Perſpicax: ego aūt noui ꝙ eē ſoleas ipotēs inuerſa
Verba: euerſas ceruices tuas: gemit᷒: ſcreat᷒: tuſſis
Riſus abſtiē. Cli. laudab. Sy. vide ſis. Cli. tu temet
Mirabere. Sy. ſꝫ quā cito ꝯſecute ſunt mlieres. El.
Ubi ſūt: cur retiēs: Sy. iā nūc hec nō ē tua. El. ſcio
Apđ prēm. at nūc iteꝝ. Sy. nihilo magis. El. ſine
S. nō ſinā inꝙ. El. q̄ſo pauliſper. Sy. veto. E. ſaltē
Salutare. Sy. abeas ſi ſapis. Cli. eho q̄d iſtic: Sy.
Manebit. Cli. O hoiem felicē. Sy. ambula.

nico titubat — Titubare
ꝓpꝛie eſt pe-
dibus nō va
lētis inſiſtere
q̄les ſūt ebrij
ad animū ꝙ
trāſfert quo-
tiēs ab aīo vba
diſſentiūt
Verꝫ igit.
Cli. neq̄d te
mere. effun-
dat quo ſe in
dicet. Que ſo
let. q. ſ. q̄s. i.
q̄les amato-
res. Virgil. — Virg.
Quos ego ſū
totiēs iā. de.
m. Miſeꝝ
q̄ndā offen-
di: recte miſe
rum dixit: vt
oñderet non
admiſſuꝫ ar
te. ſ. meretri-
cia. Inopia
ſ. ſui. Ouid. — Ouid.
Nitimur ī ve
titū ſemp: cu
pimuſq̄ ne-
gata. Inuer-
ſa verba: oīa
ponit q̄ ab a
māte vecoꝛ-
de fieri ſolēt.
Inuerſa ver — Inuertere
ba. i. vba ꝑ-

poſtere: ⁊ incōtrariū ꝓnūciata. Eſt. n. inuertere q̄ſi incōtrariū vtere: ⁊ ꝑpoſtere vba ꝓnūcia re: vt ꝑ lauo vola euerſas ceruices: ceruix ſeu ceruices poſterioꝛ ps colli: vbi origo ē oīous neruis. vnde hō dure ceruicis ð: q̄ſi indomabilis: ⁊ q̄ſi duri capitis ⁊ dure mētis. Euerſas c. ꝯriū eſt erectas ceruices. Et ſignificat illū flecti ⁊ domari ab amica. Vide ſic: vultuoſe ꝓ nūciandū eſt. Cur retines: impatiētia amātis oñdit. Nā viſa amica. Clit. vba Syri obliui oni tradiderat. Apud patrē: obſeruabo id ꝙ me admonuiſti. At nūc interim apoſiopeſis amātis: vt ſit ſine intereꝫ pauliſper cū amice ludere Nihilo magis: vult Syrus cū ꝑpetuo modeſtū: ne ſi inceperit nō poſſit ſe abſtinere etiā pte videre. Quid iſtic: Iſtic ꝑ iſte.

Edepol te mea. a. nõ. potuit melius ꝯditionẽ meretriciã exprimere q̃ ꝑ eã q̃ mere-
trix eẽt: q̃ tñ noi meretricio fauet: cũ alibi rep̃hẽdant meretrices nihil aliud ex amo
re adolescentũ q̃rere q̃ pecunie extorsionẽ: hic q̃ iocunda amantiũ ꝯgressio signã
Virgi. tissime exprimit. Aedepol ꝑ castorẽ ꝛ Pollucẽ ornatiua sunt iurãdi apta feminis. Isti for-
me mores vt. c. f. mores eñ pudici gratiores esse solẽt i pulchro corꝑe. Virg. Gratior ꝛ pul

Bacchis: Antiphila: Clinia: Syrus.

Edepol te mea antiphila laudo: ꝛ fortunatã
Iudico id dũ studuisti: isti forme vt mores
Cõsiles forẽt mimeq; ita me dij ament miror: si te
Sibi q̃sq; expetit. nã mihi q̃le igeniũ haberes. fuit
Indicio oro tua: ꝛ cũ egomet mecũ nũc in aĩo vitã
Tuã ꝯsidero. oĩmq; adeo nostrarũ vulgus q̃ ab se
Segregãt: ꝛ vos eẽ istiusmõi ꝛ nos nõ esse haud
Mirabile ẽ. nã expedit bonas eẽ vob nos q̃bus cũ
Res ẽ nõ sinũt. q̃ppe forã ipulsi nr̃a nos amatores
Colũt. hec vbi imutata ẽ: illi suũ animũ alio ꝯferũt
Ni ꝓspectũ interea aliq̃d nob ẽ: deserte viuim⁹. vob
Cũ vno sil' vbi etatẽ agere ꝺcretũ ẽ viro cui⁹ maxie
Est ꝯsilis moribus vr̃m. hi se ad vos applicãt hoc
Bñficio vtriq; ab vtrisq; vo deuicimini: vt nunq̃
Ulla amori vr̃o icidere possit calamitas. an. nescio
Alias: me scio q̃dẽ semꝑ fecisse sedulo vt ex illius
Cõmodo meũ cõparẽ cõmodũ. Cli. vah ergo mea
Antiphila: tu nũc sola me rducere i patriã facis: nã
Dũ abs te absuz: oẽs mihi labores fuere quos cepi
Leues. ꝓterq̃ tui carendũ qd erat. Sy. credo. Cli.
Syre vix suffero hoc me miserũ nõ licere meo mõ

chro veniẽs
in cor. v. Si
bi q̃sq̃ expe-
tit. rcte expe-
tit: cũ eam a
pudicitia cõ
mẽdet. Expe
Expetere timus. n. tm̃
ea q̃ honesta
sunt ꝛ plane
bona vñ de
reb⁹ experen
dis a phis
scriptũ: q. l.
peti dñt Ora
tio tua: q̃ di
xeris cũ vno
velle etatem
traducere. an
tiq̃ etiã pau-
ca v̾ba orõ-
nẽ dixerunt.
Naz expedit
v. e. b. q: cuz
solo viuitis.
Nec põt esse
ver⁹ amor ni
si int̾ duos q̃
sibi inuicẽ fi
dẽ seruẽt. Iu
xta illd. Nec
regna nec te
de sociũ pati
volũt. Quip
pe forma ipulsi: ꝛ h̾ amor ẽ grã voluptatis tm̃. Et bñ ipulsi. Nã hec oĩa nox: vinũ: amor: ado
Ama or scẽtia ab ipulsiõis pr̃e dicunt. nõ a rõcinatiõis. Amatores colũt: bñ amatores. Amator fin
Amans. gi põt: amãs v̾o amat. Colũt: colere ẽ iferioris ꝑsone ad supiorẽ. Nõnũq̃ supioris ad iferi
Colere. orẽ. Virg. P⁹hita coluisse samo. Nisi ꝓspectũ: ꝓspicim⁹ futura: dijudicam⁹ p̃ntia. Incidere
Virgil. possit. c. In eunuc. Nostri fundi calãitas. Proprie calamitatẽ rustici grandinẽ dicũt: q̃ ꝯmi
Prospicere nuat culmũ: h̾ est culumũ ac segetẽ. Nescio alias: v̾ba mulieris cõmẽdantis se a fide i vix.
Dijudicare Vah clamosa interiectio h̾ i loco ad gaudiũ spectat. Ne potuit vox accõmodatior dari a-
matori ꝑ nimio amore ferme insaniẽti ad p̃mũ cũ amica ꝯgressum. Credo: Syrus nõ se lo
Vix. Oui. co mouerat: r̃ndet v̾bis Clitiphonis q̃ cũ loq̃bat̾: vt eũ aliquo ãbulatũ ãbire cogeret. Vix
suffero: vix difficultatẽ significat: ꝛ aliq̃n ꝑ nõ ponit̾. Ouid. vix p̃amus tãti totaq; troia fu
Lucilius. it. Luci. Carcer vix carcere dignus. Suffero: sustieo: al's suppono. Immo vt patrẽ. t. v. e. h̾
cũ nõ possit ꝑ se syrus clitiphonẽ abigere: ad mias p̃ris ꝯfugit: q̃ue fingit iratũ. Vidi esse

h. vario mō hoīes habitꝰ atq̨ affecti eē pñt q̄bꝰ ꝫ academicos aliud atq̨ aliud vr. etiā duraſ dabit. ſub itelligēdū est vł lites vł ptes. In eunucho: duras ptes fris pdicas ⁊ ptes duras methaphoricas ab actoribꝰ ſcenicis. Ah retine me. ob antiphile p nimia leticia viſo clinia aio male eē cepit. Nā ⁊ animꝰ vna cū corpe nōnūq̄ deficit nimio merore. ſic ⁊ interdū nimio gaudio. video cliniā: an nō: tāta leticia erat antiphile vt ⁊ ſi amatorē agnoſceret. de eo tn̄

Ingēio frui. S. imo vt prēz tuū vidi eē hitū: diu. ēt
Duras dabit Ba. qſnā h adoleſcēſ ē q̄ ituer nos. A
Ah retie me obſecro. B. amabo q̄d tibi ē: A. diſpij
Miſa. b. q̄d ſtupes ātiphila: An. video cliniā an n̄
Ba. quē vides: cli. ſalue aie mi An. o mi expectate
Cli. ſalue Cli. vt vales: an. ſaluū aduēiſſe te gaudeo
Cli. teneo. ne te ātiphila maxie aio exoptata meo:
Sy. Ite itro nā vos iamdudū expectat ſenex

Chremes: Menedemus

Luceſcit hoc cur iā ceſſo pulſar hoſtiū vicini. pmū
Ex me vt ſciat ſibi filiū rediſſe: ⁊ ſi adoleſcētē
Hoc nolle itelligo ver̄ quū videā miſerū hunc tam
Excruciarier ex abitu celē tā iſpatū gaudiū cum illi
Nihil picli ex idicio ſiet: haud faciā: nā q̄ztū potero
Adiuuabo ſenē: ita vt filiū meū amico atq̨ eq̄li ſuo
Video iſuir ⁊ ſociū eē i negocijſ. noſ quoq̨ ſeneſ ē
Aequū ſeib ̓obſeq̄. m. āt ego pfecto ex igēio egregie
Ad miſiā natꝰ ſū. āt illō falſu ē q̄d vulgo audio dici
Diē adimere egritudinē hoibꝰ: nā mihi quotidie
Augeſcit magiſ d̄ filio egritudo: ⁊ q̄zto diutiꝰ abē

dubitar̄z. aie mi moll̄ ofo ⁊ femīea mł tis īplicata blādimētis Mi viz blā dimēti hēt. nā ſignificat meꝰ ſalue cli nia ſalue illa ad maiorē ḡ tiā amātē p prio noīe ap pellauit. Teneo ne te: pre nimio amice deſiderio pij cū dubitatōe loquit. Sūt q̄ legāt. Teneo ne te: vt referat ad fidē. ita vt dubitet an a ſe alienata ſit: an in fide p ſiſtat.

Luceſcit veri amici officiū pulcerri me a Ter. in hac ſcena exprimit in q̄ amicꝰ amico ſil ⁊ gaudij inſpati maxio cū affectu nūciū ⁊ ꝯſiliū aufert. Ceſſo aliq̄s ceſſare d̄r. i. tardare ad aliq̄d celerit pagēdū. Vir. Ceſſas in vota pceſq̨. Ceſſat deſidioſus req̄eſcat defeſſus. ⁊ Miſerū hunc cū affectu. nā ppriū veri eſt amici letari rebꝰ pſperis amici. ⁊ dolere aduerſis. Ex indicio indiciū pprie eſt oris ⁊ lingue. Senē plus hz affectꝰ q̄ ſi diceret menedemum. Nos q̄ ſenes eſt. e. ſ. ob iuxta illud prouerbium viſitatiſſimū pares cum paribus facilime congregantur. Naturaliter eni adoleſcentes adoleſcentibus: ſenes vero ſenibus potius inſeruiunt: ⁊ obſequuntur. Aut ego profecto id eſt ex his duobꝰ neceſſe eſt alterum tantum eſſe verum. h ſenex ex nimio filij deſiderio dubitat de eo q̄ oibus approbatiſſimum eſt. Ingenio hoc eſt natura. Ingenium naturalis eſt ſapientia. Saluſtiꝰ in catilina. Ingenium nemo ſine corpore exercebat. Ingenium quoq̨ veteres dixerunt et ſua ſponte vel natura. Virgiliꝰ Geor. li. ij. Nunc locus aruorum ingenijs que robora cuiq̨ Egregie ad miſeriam. egregium dicit ex gregie eligit. Sed hic egregie valde nimis. Nō eſt ergo ad laudem poſitum. Diem adimere egri. h. Seruius Sulpitius ad Ciceronē. Nullꝰ

Vir.
Ceſſare
Req̄eſcere
Indicium
Ingenium
Saluſtius
Vir.
Egregie

Nuncius doloꝛ eſt: quē nō longinq̄tas tp̄is minuat atq̃ molliat. Nūciū ap. t. nūci⁹ ꝛ res ipſa ꝛ nuncius dr̄. Cui⁹ maxie bene maxie q̄s em̄ nunci⁹ illi gratioꝛ eſſe poterat q̄ filij: Nūquid de gnato meo. q꞉ oīs illi⁹ ſollicitudo circa filiū erat. idcirco ſtatim de eo ſuſpicat⁹ eſt nondū facta mētione. Valet atq̃ viuit: ꝑtiſteron in ſenſu eſt. Si em̄ valet neċario viuit. Nō ſi viuit valz Ergo viuit ꝛ valet dicendū erat. Et bn̄ vtrūq̃ iunxit: nā multi viuūt. ſ nō bn̄ valēt. Meus

Magis cupio ꝛ tāto magiſ d̄ſidero. C. ſz ipz foraſ
Egreſſū video adibo atq̃ eloq̄r menedeme ſalue
Nūciū apporto tibi cui⁹ maxie te fieri ꝑticipē cupiſ
Me. nunq̄d nā de gnato meo audiſti chreme: Ch
Valet atq̃ viuit. M. vbi naz eſt q̄ſo: C. h apd̄ me
Domi. M. me⁹ gnat⁹: C. ita ē. M. vēit. C. certo. m
Clinia me⁹ vēit: C. dixi. M. eam⁹ duc me ad eum
Obſecro. C. nō vult te ſcire ſe rediſſe etiam tuum
Cōſpectuz fugitat ꝑpꝫ pctm̄ tuz hoc timet ne tua
Duritia illa ātiq̄ ēt adaucta ſiet. M. nō tu ei dixti vt
Eſſem. C. nō m. quāobrē chreme. C. q꞉ peſſime iſtuc
In te atq̃ i illuz ꝯſulꝫ ſi te taz leui ꝛ victo aīo eſſe
Oſtēderis. M. nō poſſuz ſatis iā ſatis pr̄ dur⁹ fui. C.
Ah vehemēs i vtrāq̃ partē menedeme es nimis.
Aut largitate nimia aut ꝑſimōia i eādē fraudē ex
Hac re atq̃ ex illa icides ꝑmū oli potī⁹ q̄ paterere
Filiū cōmeare ad mulierculā q̄ paulo tū̄ erat ꝯtenta
Cuiq̃ erāt grata oīa ꝓfuiſti hic eā coacta igratiſ p⁹
Illa cepit victuz vulgo q̄rere. nunc cuz ſine magno

gnat⁹ magis cū admiratione q̄ cū interrogatōe legē dū: clinia meus venit. addidit ꝛ nom̄ q̄ fieri ꝯſueuit i his: q̄s diu optauimus ꝛ nōdum veniſſe credimus. dixit de nūciatio eſt ꝯfirmādeſſē tētie. nec mutāda eſt trāſlata de foro ꝛ cauſidicis.

Cicero Cic. ꝓcoꝛ dixiſſe ꝓnūciat dixi h̄ vbū i fine additū ſupioꝛa ꝯfirmat ꝛ eſt ꝓpꝛium his q̄ ꝑoꝛauerit cāz dixi: ſic dixit q̄ſi iā obtinderet a Menedemo. Etiam tuū. c. plus eſt q̄ fugit. Et fugitat dixit vt oſtēderet filiū vehementer timere. Nō tu ei dixti vt eſſem. vt aliq̄n certā q̄litatē ſignificat. Et nōnunq̄ incertā Alibi: Ut erat geſta. q꞉ peſſime iſtuc ꝯſultū ꝛ parētib⁹ oībus ꝛ filijs salubꝛe. pr̄es em̄ nimia largitate ꝛ clemētia liberos coꝛrumpūt. Illi ꝙo nimia licētia deterioꝛes facti: pr̄ibus meroꝛi ſibi ꝙo detrimēto ſūt. nō

Juuenalis poſſuz h̄ eſt aīmi victi ꝛ clemētis: interdū ad nimiā indignatōēz ſpectat: vt illud ſatyrici

Vehemenſ Nō poſſuz ferre q̄rites grecā vrbē: Ah vehemēs: bn̄ dixit vehemēs de eo q̄ nō ſeruaret modū. ve: em̄ ꝑticula ſicuti q̄dā alia tū intentōēz tū minutōēz. ḡ vehemēs a mētis vi atq̃ impetu

Fraus dr̄. In eādē fraudē. fraus ꝓ dolo ꝛ pena ab antiq̄s accipiebaſ. Mulierculā: minu⁹ eū q̄ ſi diceret aut mulierē aut meretricē. vtpote q̄ erat ꝯtēta puo. Coacta igratis: h̄ eſt inuita. ꝛ bn̄

Facere ingratis coacta ꝛ ingratiſ. nā aliq̄s ingratis dr̄ aliq̄d facere q̄ inuit⁹ ꝛ coact⁹ ꝑter volūtatē facit. Po-

Cibus ſtilla cepit. u. u. q ſic i Andria. Lana ꝛ tela victū q̄ritās. ꝛ recte victū ꝛ nō cibū ꝓtulit. Cib⁹

Victus eſt em̄ q̄ delicatis ꝑbeſ vict⁹ i puis aridiſq̃ alimōijs eſt ꝯſtitut⁹. Vir. Victū infelicē bacas

Querere lapidioſaq̃ coꝛna. Querere meius dixiſſet queritare. Querit em̄ q̄ ad plenū ſi ꝑpetuū re-

Queritare ponit q̄ritat q̄ vix quotidie inquirēdo victū inuenit. Poſtilla antiquū ē. nos aūt dicim⁹ po-

Poſtilla ſtea. Sine magno intˀ tri. i. dāno detrimētū ſm Var. a detritu dr̄ q̄ ea q̄ trita minoris ꝑcij

ſunt. Intertrimētū ab eo q̄ duo q̄ int̄ ſe trita ⁊ diminuta. A q̄ etiā intrigo dicta. Nō vis dare. c. ⁊ h̄ ē nimie largitati. Primū iā ancillas ⁊ h̄ eſt ſignū illā pbe inſtructam ad expilādum amatores: Satrapes: ſatrapes a grecis puīcie pfectꝰ dr̄ Nedū tu poſſis: nedū: h̄ loco negatiue ponit̄: vt nō credere tibi obolū: nedū p te effundere ſanguinē. Jā Chremes Bacchidē credit Clinie eſſe amicā. Et obſua. Terētianā ꝯſuetudinē: q̄ inducit nihil ſape eos q̄ falluntur. Senſi. h̄ cū dolore dicere ſolenꝰ i his i q̄bꝰ detrimentū ingēs paſſi ſumꝰ. Actū ſiet actū eſt dr̄ d̄ ea re d̄ q̄ iā lata ſit ſnīa. Et ē v̄bū deſperantis. Pitiſſando. m. m. bn̄ ſpitiſſādo. Et releui dolia oīa. nā pitiſſare ꝓpe eſt pce vinū guſtare q̄ tētādi gr̄a. Tale ē v̄bū quo Plau. vtitur cyatiſſo: tale eſt ⁊ greciſſo Sic h̄ d. aſ i auſterū ſcdm Pliniū tria vini ſūt genera: auſterum dulce: ⁊ tenue Releui dolia

	Detrimētū
	Intrimitū
	Intrigo
	Satrapes

Intrimto nō pōt hēri: q̄d vis dare cupis: nā vt tu
Sciās quā ea nūc īſtructa pulchre ad pniciem ſiet:
Primū iā ancillas adduxit ſecū plꝰ decē oneratas
Veſte ⁊ auro ſatrapes ſi ſiet amator nūq̄ ſufferre
Eiꝰ ſūptꝰ q̄at nedū tu poſſis. M. ē ne ea intꝰ? C. ſi ſit
Rogas? ſenſi. nā ei vnā cenā atq ei comitibꝰ dedi. q̄
Si iterū mihi ſit dāda actū ſiet. nā vt alia omittam
Pitiſſādo mō mihi q̄d vini abſūpſit. ſic hoc dicens
Aſperū pr̄ hoc ē alid leniꝰ. ſodes vide. releui dolia oīa
Oēs ſerias. ſuos oēs ſollicitos habui atq vna hec
Nox fuit q̄d te futurū ceſes. quē aſſidue exedent: ſic
Me dij amabūt. vt tuarū miſertū ē menedeme fortūarū
M. faciat q̄d lubet. ſumat. ꝯſumat. pdat. decretū eſt
Pati. dū illū mō habeā mecū. Chr. ſi certū ē tibi ſic
Facere illud permagni referre arbitror vt neſciētē
Sentiat te id ſibi dari. M. qui faciā? Chr. quid vis
Potius q̄ quod cogitas per alium quēuis vt des
Falliq te ſinas technis per ſeruulum. etſi
Subſenſi id quoq illos ibi eſſe et id agere

Pitiſſando

Cyatiſſo
Greciſſo

o. Pi. vt inqt Plinꝰ i Italia ad vaſa vino ꝯdēdo maxie pbat̄ brutia: circa alpes ligneis vaſis ꝯdūt: circuliſq cingūt. Picant̄ aūt ptinꝰa canis ortu: de hic ꝯfundunt̄ marina aqua aut ſalſa: ac leui cinere ſarmēti aſpergūt̄: dū igit̄ vina aperiunt̄: dolia relinunt̄. Oēs ſerias: ſeria dolū. Et ꝓpe vas fictile d̄ limo oblōgū. Perſꝰ. t. o. ſi ſub raſtro crepet argenti ſeria dextro Hercule. Sollicitos habuit varijs officijs ⁊ miſterijs diſtractos: nihil ſigficātiꝰ dicere potuit. Quid. n. alid ē ſollicitar̄ q̄ ſuo loco mouer̄? Solū aūt q̄n ſigficet locū q̄s dubitat? cū exules q̄ dicūt̄ loco patrie ſue pulſi. Sollicitos igit̄ habuit oēs domeſticos: q̄ hic ⁊ īde adminiſtrādū deſtinabāt̄. Quē exedēt: plꝰ dixit q̄ ſi cuꝰres dixiſſet: Sic me dij amabūt: ꝓ amēt. Vt me tuarū. m. ē. f. bn̄ miſtū. Nā ſcdz nōnllos miſari ē flere ⁊ lamētari. Miſereri v̄o miſationes alienis caſibꝰ exhibere. Sumat: ꝯſumat pdat. Quis h̄ pr̄ idulgētior ſ̄ h̄ cōrigere ſolet dū vnicꝰ ē gnatꝰ. Sumat: accipiat. Alias ſumere i eligere. Salu. i Jugurtha. Sumat aliquē ex ꝓpſo monitorē officij ſui. Perdat q̄d maiꝰ ē: ⁊ q̄d finē ꝯſumēdi h̄z: tertio loco poſuit Per aliū quēuis vt des q̄d ſalubriꝰ pceptū pentibꝰ dari pōt: Nlla. n. re adoleſcētes magis corrūpunt̄ q̄ nimia pentū idulgentia. Technis. i. fallacijs. Subſenſi: nā eſt ſub tempera-

Serie
Perſius
Sollicitar̄
Solū
Miſerari
Miſereri
Sumat
Saluſtius

Cicero. Amittere Dimittere Virg.

mentū plene pnūciatiōis: vt ſubtriſtis ſubridet: nō ad plenū triſtis: aut ridet. ⁊ cum q̄nꝗ ſint ſenſus duo ſūt viſus ⁊ audit⁹: q̄s nos magis ſenſibiles habem⁹ ꝗ̄ pecora. Cicero. non ſolū videā: ſ etiā audeā. duab⁹ ḡ reb⁹ ſcim⁹: aut ratōe. aut ſenſu: q̄b⁹ maxime p̄ſtam⁹ ceteris aīalib⁹: ḡ ſenes dic̄ ſe ſenſu ſenſiſſe puulos fraudē pare. Quā abs te amittas filiū: amittas p dimittas dixit. nā qd̄ nos dicim⁹ dimitte: antiq̄ etiā dicebāt amitte. Virgi. Quiſquis es

Salustius. Nequicia. Ouidius. Deterior. Virg.

amiſſos hic iā obliuiſcere ḡtos. Salusti⁹ Pactione amiſſa publico cōſilio. Ad neq̄tiam bū de adoleſcēte neq̄tiā dixit neq̄tia n. ē lux⁹ vite pdig⁹: atꝫ effuſus Ouid.⁹ Neq̄tia ē q̄ te nō ſinit eē ſenē. Nā deteriores oēs. ſ. l. ſnia. pprie ſeni ꝯueniēs: ⁊ deteriores ſignātiſſime ptulit. deteriores eni hoīes licentia a bono ad maluꝫ vertunt. Eſt eni pei⁹ a malo qd̄ i vſu ē ⁊ creberrime freq̄nter. Deteri⁹ p̄o a bono: vt minoris ſit meriti ꝗ̄ qd̄ placet. Virg. ij. georg. Deterior donec paulatim ac decolor etas. Pu

Int ſe clāculū. ſyr⁹ cū illo nr̄o ꝯſuſurrat ꝯfert ꝯſilia
Adoleſcētes: ⁊ tibi pdere talētū hoc pacto. ſati⁹ eſt:
Quā illo minā. nō nunc d̄ pecunia agit. ſꝫ quo mō
Minio piculo id dem⁹ adoleſcētlo. nā ſi ſemel tuū
Animū ille itellexerit pri⁹ pditurū: te tuā vitā: ⁊ pri⁹
Pecuniā oēm ꝗ̄ abs te amittas filium. hui quantā
Feneſtrā ad neq̄tiā pateſeceris. tibi aūt porro vt nō
Sit ſuaue viuere. nā deteriores oēs ſum⁹ licentia.
Q̄dcūꝗ iciderit i mētē volet. nec id putabit prauū
An rectū ſit qd̄ petet. tu rē pire: ⁊ illum nō poteris
Pati. dare ſi denegaris: ibit ad illū ilico quē maxie
Apd̄ te valere ſētiet. abituꝝ ſe abs te eē ilico miabit
Me. videre verꝝ. atꝗ ita vt res ē dicere. Chr. Sōnū
Hercle hac nocte oclīs nō vidi meis dū id q̄ro: tibi
Qui filium reſtituā. Me. cedo dxterā porro te oro
Jdē vt faciaſ chreme. Chr. par⁹ ſū. Me. ſcin q̄d nūc
Te facere volo. Chr. dic. M. qd̄ ſēſiſti illoſ me icipe
Velle fallere id vt maturēt facere cupio illi dare qd̄
Vult. cupio ipm iā videre. Chr. operā dabo. ſyr⁹ eſt
Apphēdēd⁹: atꝫ adhortād⁹ mihi. a me neſcio quis
Exit. ꝓcede huic domū: ne noſ int noſ ꝯgruer ſētiat.
Paululū h⁹ negocij mihi obſtat. ſym⁹ ⁊ crito vicini
Nrī hic ābigūt d̄ finib⁹. me cepe arbitrū. ibo ac dicā
Vt dixerā operā datuꝝ me hodie n̄ poſſe his dare.

Putare Reputare Restituere Reddere Arbiter

loꝛ etas. Putare debit: putam⁹ iſtātia. Reputam⁹ pterita. Putare ppe purgare ē. ⁊ arboreſ ⁊ vites dicim⁹ putare: hic putare ē cogitare: q: cogitādo ſupflua mēte recidi⁹. Eſt tn̄ putat ei⁹ q̄ ſimplicitate pectoris oberrauit. Cice. Nō putāt lapſū. Mitabit miat etiā fili⁹ pētr: dū ſe caꝝ aīaduertit: ⁊ diſceſſū ſilat. Qui quō: ⁊ ē pino com⁹. Reſtituere: reddit cupiētib⁹: vt dn̄o p⁹. Reſtituit cupiēs: vt patrie ciuis. Et reddit: ⁊ reſtituit cupiēs cupiētib⁹: vt pr̄i fili⁹. Apphēdēd⁹. Jn andria tu⁹ pr̄ mō me apphēdit. Me cepe arbitrū: arbiter dabat his q̄ d̄ finib⁹ regēdis ambi-

gerent. Dicit̃ eñ arbiter iudex. q̃ totius rei hʒ arbitriũ ⁊ facultatẽ. Aliẽa vt melius videãt ⁊ iudicẽt q̃ ſua. huic illud Ciceronis li. i. officiorũ ꝓriũ eſt. eſt eñ difficilis cura rex alienax quãq̃ Terentianus ille Chremes: humani nihil a ſe alienũ putet ſed tñ qꝛ magis ea ꝑcipimus atq; ſentim⁹ q̃ nobis ipſis aut ꝓſpera aut aduerſa eueniũt q̃ illa eque ceteris q̃ quaſi longo interuallo interiecto videm⁹ aliter de illis: ac de nobis iudicamus. Cicero

Cõtinuo h adero. M. ita q̃ſo: dij vr̃am fidem tam
Cõpatã eẽ hoim naturã oiuʒ aliẽa vt meli⁹ videãt
Et iudicẽt: q̃ ſua an eo fit. vt qꝛ ĩ re nr̃a aut gaudio
Sum⁹ ꝓpediti nimio: aut egritudine. hic mihi
Nunc quanto plus ſapit: q̃ʒ egomet mihi. diſſolui
Me. ocius operam vt tibi darem

Syrus ſeruus: Chremes ſenex

HAc illa circũcurſa inueniẽdũ eſt tñ argentum
Intẽdẽda ẽ in ſenẽ fallacia. C. nõ me fefellit
Hoſce id ſtruere vi: ʒ ille clinie ſeruus tardiuſculus
Eſt: idcirco huic nr̃o tradita eſt ꝓuincia. S. q̃s hic
Loquit̃: perij nũ nã hec audiuit: C. ſyre. S. hem. C
Quid tu iſtic: S. recte q̃dẽ. te demiror chreme tã
Mane: q̃ heri tñ biberis. C. nihil nimis. S. nihil
Narraſ viſa vo ẽ qđ dici ſolet aq̃le ſenect⁹. C. eia. S
Mlier cõmoda: ⁊ faceta hec ẽ meretrix. C. ſãe idẽ
Viſa eſt mihi. S. eq̃dẽ hercle forma luculẽta. C. ſic
Satis. S. ita nõ vt oli: ſed vti nũc ſane bõa. mime
Quoq; miror clinia ꝓpt̃ hãc ſi depit. ſʒ hʒ patrẽ
Quendã hoiem auidũ miſerum atq; aridum

HAc illac circumcurſa iocũd⁹ error in q̃ hec rus ĩ ſuo decipit̃ quẽ credit alteri fallaciã intẽder̃ dũ ſibi tẽdit̃ ⁊ ſic euʒ aggredit̃ de fallacia in alterũ. intẽdẽda ꝟbũ a venatorib⁹ trãſlatũ: q̃ retia intendũt ad feras capiẽdaſ qꝛ erga pat ſenẽ fallere: intẽdẽda dixit. vl̃ a ſagittis atq; arcu In ſenẽ cuʒ ſtomacho ꝟuili ſenẽ dixit. ĩ andria q̃tũ intellexi mõ ſenis ſententiã nũ me fefelli. idẽ ſup⁹. Et ñ ſub ſenſi id q̃ʒ illos ibi ineſſe. ⁊ h eſt error credit ſenẽ Menedemũ dñ Syrus de chremete ipo intelligit. Prouincia onus dicitur cuiuſlibet rei gerende. Nam acquiſite bello longe ab italia regionis prouincie dicte ſunt a porro. vel a procul vincendo: ad quas pretores quia cuʒ officio mittebant̃ officia quoq; prouincie nominantur. Recte: ioco vult Syrus deflectere orationem in aliud ⁊ ſubterfugere heri reprehenſionẽ Aquile ſenectus. Plinius li. x. nat. hyſtorie. de aquilis hec refert. Oppetunt non ſenio nec egritudine: ſed fame in tantum ſuperiore accreſcente roſtro. vt aduncitas apperiri non queat. Igitur aquila tantum in ſenectute bibit: vel de preda ſanguinem ſugit: ex quo prouerbium in ſenes qui plus bibunt q̃ comedũt. Eia: eia interdũ hortantis eſt: nunc correctoꝝ ſignificat. Mulier cõmoda: a commendatiõe meretricis incipit: vt meli⁹ ꝑſuadeat. Cliniaʒ deperire hanc cum ſit amica Clitiphõis. Faceta: bene de meretrice faceta dixit. Nam facetus eſt qui facit verbis quod vult poteſt etiam referri ad formam corporis: vt ſignificatio vocabuli indicat. Ita non vt olim preterita ſemper preſentibus preferunt̃: ⁊ magis commendantur. Aridũ tranſlatio a terra

Intendere

Prouincia

Aquila

Plinius

Facetus

Profugus

a terra q̃ nihil pfert. Profugit ſupius. In aſia n ad regē militatū abijt. huic pfugus dicit᷒ pprie qui pcul a ſedibus ſuis vagat̃. Hoīem. p. d. ambigue an de dromone. an de ſyro. a q̃ bene annotarent̃ ſenū vitia. ꝛ ſecū hec dixit. Syre tibi: ꝛ hic ſecū. Seruaret ſenez: bene ſeruaret dixit de eo qui penitus ſe pderet: ꝛ cōtinuis excruciaret laboribus. Eho queſo: eho modo interiectio eſt interrogātis alias admirantis; alias ad ſe vocantis. Quod magnaꝝ ſ. eg. ipm fallere in tpe q̃ dā de officijs ſcribētes rectū putauerīt aliquā fabricā tranſ atio ab his q̃ expugnaturi opida machinamēta belli ad id ppa rāt. Stolid᷒ eſt ſupi᷒. ille Clinia ſeru᷒ tardiuſculus eſt. ꝛ ppe ſtolidus eſt q̃ pxime accedit ad naturam ſenſ. iqꝫ pecudū. Calleo. i. callide ſcio. At heus. t. f. iā pudet fallacie quā mē te ↄcepat: q̃ facil᷒ mereatur veniā ſi q̃d ſtruxerit in herum. ſꝫ ſi q̃d. n. q. apoſiopeſis. q. d. Si q̃d euenerit. q̃ ſit. e. e. q̃ amori eſt obnoxia. Et ne pro valde. Magnifice bn̄ magnifice dixit memor verborum chremetis. qui ſupra dixit. Heros falli a ſeruis aliquando eſſe remedium magnarum egritudinum. Tractare ſuperius. Quo pacto id fieri ſoleat calleo. Quiſnam a nobis eg. paraſce

Stolidus

Aridū vicinū hūc noſti at q̃ſi is nō diuitijs abūdet
Gnat᷒ ei᷒ pfugit iopia. ſcis ne eē factū vt dico: chr.
Quid ego: neſciā hoiez piſtrino dignū. ſy. quē: ch.
Iſtū ſeruulū dico adoleſcētis. ſy. tibi timui male
C. Qui paſſus eſt id fieri. ſy. q̃d faceret: ch. rogas:
Aliq̃d repiret fingeret fallacias vn̄ eēt adoleſcēti
Q̃d daret amice atqꝫ hūc difficilē inuitū ſuarꝫ ſenē
S. garris. ch. hec facta ab illo optebat ſire. ſy. eho
Queſo laudas q̃ heros fallūt. ch. i loco ego vo. ſy.
Recte ſane. ch. q̃ppe magnaꝝ ſepe id remediuꝫ
Egritudinuꝫ eſt. iam huic māſiſſet vnicus gnatus
Domi. ſy. iocon an ſerio ille hec dicat neſcio. niſi
Mihi q̃dē addit animū quo libeat magiſ. c. at nūc
Quid expectat ſire. an dū hīc denuo abeat cū tolerar̄
Hui᷒ ſumpt᷒ nequeat nōne ad ſenē aliquā fabricaꝫ
Fugit: S. ſtolid᷒ eſt. ch. at te adiutare oportet
Adoleſcētuli cā. ſy. facile equidē facere poſſum ſi
Iubes. etem̄ quo pacto id fieri ſoleat calleo. c. tāto
Hercle melior. ſy. nō ē mētiri meū. c. fac ergo. ſy. at
Heus tu facito. duꝫ eadē hec memineris ſi quid h᷒
Similes forte aliq̄n euenerit vt ſunt humana. tu᷒ vt
Fiat fili᷒. c. nō vſus venit ſpo. ſy. ſpo ego ac hercle
Quoqꝫ. neqꝫ eo nūc dico. ꝙ q̃cq̃ꝫ i illū ſenſeriꝫ ſꝫ ſi
Quid. ne q̃d. q̃ ſit ei᷒ etas vides ꝛ ne ego ſi vſus
Veiat. magnifice chreme tractare poſſim. c. d̄ iſtoc
Cuꝫ vſus venerit videbim᷒ quid op᷒ ſit nunc iſtuc
Age. ſy. nunq̃ꝫ cōmodius q̃ꝫ nunc herum audiui

ue alterius cene.

Quid iſtuc queſo. In hac ſcena Syr⁹ hero pſuadet ꝙ mltū facit ad extorquēdū argentū. Quid iſtuc. viderat chremes filiū ludētē cū Bacchide quā Clinie eſſe credebat. Et bñ expſſit obiurgationē paternā ſepe repetēdo. Huic repetēdo. Huic meretrici: pꝰintulit ꝙ ſi dixiſſet mlieri. Acta hec res: vbū deſperātis. Timebat eni Syrus ne ob

Loq. nec quū malefeceri credere mihi ipuni⁹ licere
Quiſnam a nobis egreditur foras:

Chremes. Clitipho. Syrus

Quid iſtuc q̄ſo. q̇ iſtic mo s ē clitipho: ita ne
Fieri opter: Cli. quid ego feci: vidi ego te
Mō manū in ſinū huic meretrici inſerere. Sy. acta
Hec res ē. pij. Cli. me ne. C. hiſce oclis. ne nega. facis
Adeo idigne iiuriā illi. qui nō abſtineas manū. nā
Iſtec quidē cōtumelia ē. hoiez amicū recipe ad te
Atqꝫ eius amicā ſubagitare ⁊ heri in conuiuio ꝙ
Immodeſt⁹ fuiſti. S. factū ē Chre. ꝙ modeſt⁹ vt
Eq̇dē ita me dij amēt. metui q̇d futuꝝ deniqꝫ eēt.
Noui ego amātiū aim. aduortut grauiter que nō
Cēſeas. Cli. at mihi fides apō hūc ē. nihil me iſti⁹
Factuꝝ putat. Ch. eſto. at certe ꝯcedas aliquo ab
Eoꝝ ore aliꝙtiſp: mlta fert libido. ea. phibet facere
Tua pñtia: ego ō me facio ꝯiecturā. nēo ē meoꝝ
Amicoꝝ hodie. apō quē expromer oia mea occlta
Clitipho audeā. apō aliū phibet dignitas apō aliū
Ipi⁹ facti piget. ne iept⁹ ne prot n⁹ videar: qō illum
Facere credito. ſi nr̄m ē itelligere vtcūqꝫ ⁊ vbicūqꝫ
Op⁹ ſit obſeq̄. S. quid iſtic narrat: C. pij. S. odit.
Hec ego p cipio tibi hois frugi ⁊ tpātis officiū ſū
Funct⁹. C. ta te ſodeſ. S. recte ſane. C. ſyre. pudet
Me. S. credo neqꝫ id iiuria. qn mihi moleſtū eſt

hꝫ fallacia ei⁹ ꝯtegeret. me ne: moꝛe filiorū qō cōmiſerat pr̄i audacter negat. Faci adō idigne. i. i. bene pr̄ p⁹ obiurgatōz ad admonitionez trāſit. Vl' he n: igerit abō malefactū inter admonitionē: vt ſolēt pr̄es. Ut eq̇dē m. vt p ꝙtū vl' p'q̇liter Virg. Ut vidi: vt pij. Aduoꝛtunt ḡuiter: q2 in amoꝛe oia ſuſpecta ſt. eſto vbū ꝯcedēſ Cōcedas. a. ⁊ hꝫ q̄rit ſy. vt abigat Clitipho ab amica: ne Chre. ei⁹ eſſe aiaduertat. Ego ō me facio. c. pr̄es conant monere filios: aut pꝓ exemplo. aut alioꝝ. Ne in

Virg.

eptus. a. p. ineptus quo ad dignitatem. proteruus dicitur importunus: qui alteri' eſt impedimento: vel ſi per impotentiam mentis obuium cupito feriat: aut contumelia ſibi cedere cogat. Quid iſtic enim Syrus ſecum loquitur timens ſue fallacie. Frugi: vtilis ⁊ neceſſarius a frugibus: que ꝙ his fruantur dicte ſunt. Inde fructus ⁊ frumentum. Frui autez eſt veſci: a frumine que eſt ſumma pars gule. Sodes eſt aduerbium blandientis. Qui mihi moleſtum eſt, quin pro etiam. Mihi habet emphaſim. Mihi qui non ſum pater.

Ineptus
Proteruus
Frugi
Fruges
Frui
Sodes

Pergiſ.iraſcit̃.Clitipho ſeruũ aduerſus ſe loq̃.Cho:h̃ loco admonẽtis eſt.Una via.ſ.hõneſta:nec te ĩpudice agas.Actũ ẽ:ſemp̃ deſperãtib⁹ h̃ v̄bũ dat̃.Hic pri⁹ hec ſecũ loq̃t̃. De-
Intendere — ambulatũ quo:hñ ĩpotẽtia amãtſ exp̃mit̃.nec pat̃.nec ſyrus:nec deliberatio añ facta remouere poterãt Cliti phonẽ ab amica.At iſtas cõprimito.m.ſubticet p̃cuſſionẽ: ne ſurgat in tragicũ cothurnũ.Quid tu:hñ amato filio de fallacia erga menedemuz ex̃q̃rit: De illo ſic

Cli.p̃gin hercle.Sy.vez dico q̃d videt̃ nõne accedã
Ad illos:Ch.eho q̃ſo vna accedendi via eſt.Sy.
Actũ ẽ.h̃ pri⁹ſeſe indicarit q̃ ego argentum affero
Chreme vin tu homĩ ſtulto mihi auſcltare:Chr.
Quid faciã:Sy.iube hũc abire hinc aliquo.Cli.
Quo ego hic abeã:Sy.quo lubet.da illiſ locũ abi
Deãbulatũ.Cli.deãbulatũ quo:Sy.vah q̃ſi deſit
Loc⁹.abi ſane iſtac iſtorſũ.quo vis.Ch.recte dicis
Ceſeo.Cli.dij te eradicẽt ſyre q̃d me iſtic extrudis
Sy.at tu ibi iſtas poſthac cõprimito man⁹.cenſen
Vero:q̃d illũ porro credis factuz chreme:niſi eũ
Quãtũ tibi opis dij dent ſuas:caſtigas.moneas.
Ch.ego iſtuc curabo.Sy.atq̃ nũc herẽ tibi ſuad⁹ ẽ.
Ch.fiet.Sy.ſi ſapias.nã mihi iam minus minuſq̃
Obtpat.Ch.q̃d tu:eho q̃d de illo q̃d dudũ tecum
Egi.egiſtin ſyre:aut reperiſti tibi q̃d placet:nam
Modũ etiã.Sy.d fallacia dicis.inẽta ẽ:iueni q̃ndã
Nup.Chr.frugi es.cedo q̃d id ẽ:Sy.dicã.vm alid
Ex alio icidit.Chr.q̃dnã ſyre:Sy.Peſſima eſt hec
Meretrix.Chr.ita videt̃.Sy.imo.ſi ſcias hoc vid q̃
Inceptat facin⁹.fuit q̃dã anus ex corinthia h̃.huic
Dragmãz argẽti hec mille dderat:mutuo.Chre.
Quid tum.Sy.ea mortua eſt:reliquit ei filiam
Adoleſcẽtulã.ea r̃licta huic arraboĩ ẽ p illo argẽto
Ch.Intelligo.Sy.hãc ſecũ huc adduxit.eaq̃ eſt
Nũc apd vxorẽ tuã.Chr.q̃d tũ.Sy.clinia orat ſibi
Uti nũc det illã:illi tñ p⁹ daturũ mille nũmos:poſcat

dicere ſolent q̃ õ re aliqua peragẽda inter ſe loquũt̃. Ut alid ex.a.i.ancilla eẽ fingit veriſimili⁹ ſit q̃d ſinxerit. Peſſima hec ẽ.m. õtrũ illud q̃d ſupius dixit. Mler commoda ⁊ faceta hec ẽ meretrix.ſ.h̃ loco peſſimam appellat: vtpote q̃ teneat virginem quã Syrus illi relictã arraboni figit: ⁊ hec ẽ valẽſ cã ad extorquẽdũ argẽtũ.

Incipere
Inceptare — Inceptet incipe ⁊ inceptare magnũ eſt facinoz ⁊ audire ĩ Eunucho. quid iceptaſ Thraſo

Araboni — Araboni pignori h̃ loco ĩtelligas. Arrabon d: merces:corollariũ: ⁊ ẽ q̃d pri⁹ dat̃.vt reliquũ reddat̃

Mille
nũmum — Mille nummũ:tale ⁊ illd milli hoĩm occidit̃:⁊ antiquũ ẽ.Dubiũ ne id ẽ:q̃d meretrix auara poſcat hu⁊ cetera hmõi generis:ſane ſũt aduerſus eos q̃b⁹ iraſcim⁹.Ibo dicã:ſe aſtutũ fingit ad decipiẽdũ menedemũ,ſup̃⁹,Et eni q̃ pacto id fieri ſoleat calleo,Optata loq̃re,Ita loquit̃ ille

qui cū alio loquit̃ ⁊ cui is aduerſat̃ in conſilio de re pagēda.

N Iſi me anim⁹ fallit. hec ſcena antiphile recognitionē ꝯtinet: ex qua int̃ virū ⁊ coniugem altercatio orit̃: demū recōciliatio. Sit̃ Syro offert̃ alia rō extorquendi argētū. Expoſita. Exponere ⁊ obijcere. Quid vult Chremes nō ſe loco moueat. Hec oratio: pauca ṽba veteres orōnē ꝗ̄ dixerūt. Dixit eq̄dē. hec ſic rn̄det: vt q̄ nihil i hac dubitationis hēat. At vt ſatis: ſic dicim⁹ i his reb⁹ ē qb⁹ abdubitam⁹ et ꝑcipue quas iādiu nō vidim⁹. Cōtēplata: cōtemplari dictū ē a tēplo. i. loco q̄ ab oi ꝑte aſpici: vel ex q̄ ois ꝑs videri poteſt quē āntiq̄ templū noiabāt. Satis. multū infinitū ē. ſatis ṽo finitū. Te vult. ſignāti⁹ dictū ꝙ̄ q̄rit aut expectat. Neſcio q̄d. deeſt ob vl̃ ꝑpter. Quid ſiet. cū ſtomacho ꝓnūciandum. Hē mi vir. a blādimēto icipit. mi ⁊ vir plurimū blādimēti hn̄t. et vir maritū ſignificat. vir q̄ꝫ de aīalib⁹ poſſe dici Virg. i Bucolic͡ ōndit vir greg͡ ipſe caper. Hem mea vxor: h̄ reperitio a ſiſt̃ idignāt͡ ē. Primū te oro: a purgatōe icipit ne mlr̃er ꝯ edictū mariti feciſſe videat̃. Suſtuliſti: educaſti. i. h̄ i alia ſiḡficatōe nōnūꝗ̄ pōit̃. Toller̃: nutrire: Juuenal̃. Tolle

Chr. Expoſcit q̄dē. Sy. hui dubiū ne id eſt. Chr.
Ego ſic putaui qd̄ nūc facere cogitas. S. ego ne ad
Mene. ibo: dicā hāc eē captā ex caria ditē ⁊ nobilē.
Si redimat: magnū i ea eē lucrū. Chr. erras. Sy.
Quid ita: Chr. ꝓ. Mene. ego tibi nunc reſpōdeo.
Non emo. q̄d ais: Sy. optata loquere. Chr. atqui
Non eſt opus. Sy. non eſt opus: Chr. non Hercle
Vero. Sy. quid iſtuc miror: Chr. iā ſcies. māe māe
Quid eſt ꝙ tam a nobis grauiter crepuerūt fores

Soſtrata. Chremes. Nutrix. Syrus.

N Iſi me anim⁹ fallit h̄ ꝑfecto ē ānul⁹ quē ego
Suſpicor is q̄ cum expoſita eſt gnata. C.
Quid vult ſibi ſyre: hec orō: So. quid ē: is ne tibi
Videt̃. Nu. dixi eq̄dē vbi mihi ōndiſti ilico eū eſſe.
So. at vide vt ſatis mō ꝯtēplata ſis mea nutrix.
Nu. ſatis. So. abi iā nūc itro atq̄ꝫ illa ſi iam lauerit
Mihi nūcia. h̄ ego vir interea opibor. Sy. te vult
Videas q̄d velit: neſcio q̄d triſtis ē. nō temere eſt
Metuo q̄d ſit. Chr. q̄d ſiet. ne iſta hercle magno iā
Conatu magnas nugas dixerit. So. ehē mi vir.
Ch. ehē mea vxor. ſo. te ipm̄ q̄ro. Ch. loq̄re q̄d vel̃:
So. ꝑmū te h̄ oro. ne q̄d credas me aduerſū edictū
Tuum facere eſſe auſam. Ch. vis me iſtuc tibi ⁊ ſi
Incredibile ē credere: So. credo. Chr. neſcio quid
Peccati portet hec purgatio: So. memiſtin me eē
Grauidā. ⁊ mihi te maxiope īſmiatū. ſi puellā perē
Nolle tolli: C. ſcio quid feceris. ſuſtuliſti: So. ita
Factum eſt. Sy. ſi ſic eſt factū domina. ergo herus

Exponere
Cōtēplari
Templum
Satis
Multum
Virg.
Tollere
Juuenalis

Dãnnũ re dulcẽ cogitat heredẽ. Dãno auct⁹: ꝓpter dotẽ q̄ dat̃: ꝛ recte dãno dixit. Nã dãnuꝫ rei eſt:
Malum malũ ꝟo hoīs. Haud ĩpura: cõmẽdatio ꝑſone cui data exponẽda ne Chremes ab ea ĩpudi
Impurus ce filiã educatã ſuſpicet̃. Impur⁹ eſt aliq̄ vitio maclat⁹ ꝛ aliq̄n dr̄ improb⁹. O Jupiter: ter
ribil' exclamatio ſenis poſtq̄ audiuit filiã anui datã exponẽdã. Ne eſſe: eclypſis eſt q̄ datur
Inſcitia iratis: ſubaudit̃ decet. Inſcitia eſt ignorãtia quedã rex. Inſciẽs feci: prudẽs eſt q̄ intelligẽ
tia ſua aliq̄d

Sciens ſentit. ſciẽſ q̄ alicu⁹ iditio rẽ cognoſcit.
Prudens prudens per ſe: ſciẽs ꝑ ali os cu⁹ ꝯriuꝫ inſciẽs eſt q̄ ignorat res. Et ĩprudens q̄ nõ delectũ habꝫ bõoꝝ ꝛ maloꝝ. Im periũ exeq̄ ꝑ mũ põit pec catũ qd̄ ꝯtra edictũ ſuũ fe cerit. Sino: ꝯcedo q2 ani m⁹ maternuſ plurimũ ve nie meretur.
Prodere Illi prodita. Socij enim deficere dicũ
Saluſtius tur Saluſti. Poſt defecti onẽ ſociorũ: ꝓdere pẽtes
Uirg. Uirgi. Un⁹ ob iram ꝓdi
Deſerere mur. Deſere re ꝟo patro ni. hinc mili tes patrie de ſertores dicũ

Dãno auct⁹ ẽ. So. minie. ſꝫ erat h̃ an⁹ corinthia aut
Impura. ei dedi exponẽdã. C. O iupit̃ tãtã ne eẽ ĩ
Aĩo ĩſcitiã: pij. So. q̄d ego feci. C. At rogitas. So.
Si peccaui mi chreme: ĩſciẽſ feci. C. id q̄dẽ ego etſi
Tu neges certe. ſcio te ĩſcientẽ atꝫ ĩprudẽtẽ dicere
Ac facere oĩa: tot pctã ĩ hac re oñdis. nã iã ꝑmuꝫ ſi
Meũ impiũ exeq̄ voluiſſes. interẽptã oportuit. nõ
Sĩlare mortẽ v̄bis: re ĩpavite ſpẽ dare: at id omitto
Miſicordia amor matern⁹. ſino: q̄ abs te bñ vero
Proſpectũ ẽ: q̄d voluiſti. cogita nẽpe anui illi ꝓdita
Abs te filia ẽ planiſſime: ꝑ te veluti q̄ſtũ facere: t.
Veluti veniret palã. credo id cogitaſti. q̄d ſatis eſt
Dũ viuat mõ. q̄d cũ ill' agas: q̄ neq̄ ius neq̄ vis:
Bonũ atꝫ equũ ſciũt. meli⁹ pei⁹ ꝓſit an obſit. nihil
Uidẽt niſi qd̄ lubꝫ. So. mi chreme peccaui fateor
Uicor. nũc te obſecro h⁹ q̄to tu⁹ ẽ aĩ⁹ natu grauior
Tãto ſit ignoſcẽtior. vt mee ſtulticie iuſticia tua ſit
Aliq̄d ꝑſidij. C. ſ. iſtuc factũ ignoſcã. equidẽ. verũ,
Soſtratã male docet te mea facilitas mlta. ſꝫ iſtuc
Quid ẽ q̄ hoc iceptũ ẽ cã: loquere. So. vt ſtulte et
Miſere oẽs ſum⁹ religioſe cũ exponẽdã do illi. de
Digito anulũ d̃trabo. ꝛ eũ dico vt vna cum puella

Uirg. tur: qui patriã deſerunt quã defendere deberẽt. Uirg. Deſertorẽ aſie. Quid cũ ill' agas ama
tores deſignat q̄ nihil penſi habẽt expertes iuris ꝛ oĩs equitatis: ea ſola recta putãt q̄ illis
libuerit. Peccaui fateor. victa mariti augmẽtis crimẽ ſuũ fatet̃: ꝛ quo magis mereat̃ veniã
ſimplicitatis opinionẽ inire tẽtat: ꝛ h̃ ꝑ deꝑcationẽ. Ignoſcẽtior. In crimĩe ſic ꝯfeſſo vlti
Facilitas mũ remediũ cõfugere ad iudiciũ miſericordiã. Mea facilitas recte: q2 cito vxor veniã de
Clementia dit: facilitas illius eſt qui cito iram deponit. Clementia illius qui nunq̄ iraſcit̃. Quã ince
ptum: quaſi de magna re dixit. Et ſtulte ꝛ miſere oẽs ſum⁹: vitupatio a ſexu. mulieres eniꝫ
Religioſuſ ꝯſueuerũt eſſe impitiores viris ꝛ multis ſupſtitionib⁹ detineri. Religioſe ſupſtitioſe. Reli
gioſus etiã appellabatur is que nimia ꝛ ſuperſtitioſa religione ſeſe allegauerat; vt h̃ loco,

De noſtris bonis: ⁊ h̄ erat ſupſtitio. Illud recte hyronicos dictū. Lauatum ſm̄ antiquos nos dicimus lotū. Ouidius faſtoꝝ ſecundo. Mane lauaturas ſacra petebat aquas. Exilii: oñdit nimiā leticiā de inuenta filia, iō nō dixit acceſſi. plus ſpei video. nolebat tamcito cognoſci filiam ne occaſio preriperetur offerendo argentuȝ. plus ſpei melius eſt vt non ad ſyrum referas: ſed ad ſoſtratā, mi ꝟ: ni illa ſalua, non pōt credere pꝫiſſe anūꝗ maxime vellet ob recognitionē antiphile. ego perii. q: recognita eſt anūꝗ auferrē argētū nihil minꝰ ꝓ nō ꝗ aucꝰ diuitiis eſſet

Lauatū et lotum dicit Ouidius

Exponeret ſi moreret̄ ne exps eēt de nr̄is bonis. C.
Iſtuc recte ꝯſeruaſti: te atqꝫ illā ſo. hic eſt is anulꝰ
C. vñ habes ſo. quā bachis ſecū ex adoleſcentula
Adduxit. ſy. hē ch. q̄d ea narrat: ſo. ea lauatū dum
It. ſeruandum mihi dedit anulū. non aduerti p̄mo
Sed poſtq̄ aſpexi ilico cognoui: ad te exilii. ch. q̄d
Nūc ſuſpicare aut inuenis de illa: ſo. neſcio: niſi vt
Ex ipſa queras vñ hunc habuerit ſi pōt repiri. ſy.
Interii plus ſpei video q̄ volo noſtra eſt. ſi ita eſt.
C. viuit ne illa cui dederas: ſy. neſcio. ch. q̄d
Renūciauit olim feciſſe: ſo. id q̄d iuſſerā. ch. nomē
Mulieris cedo q̄ ſit vt q̄rat̄. ſo. philtere. ſy. ipſa eſt
Mirū ne illa ſalua ē. et ego perii. ch. ſoſtrata ſeq̄re
Me intro hac. ſo vt p̄ter ſpeȝ euenit. q̄ȝ timui male
Ne nunc aio ita eſſes duro. vt olim in tollendā
Chreme. ch. nō licet hoīem ſpe eſſe ita vt vult. ſi res
Sinit. nūc ita tp̄s eſt mihi vt cupiā nō filiaȝ oli nihil

Syrus chremes

Niſi me aīmus fallit haud mltū a me aberit
Infortuniū. ita hercle ī āguſto oppido nūc me
Cogunt copie niſi aliq̄d ꝓuidero ne eē aīcā hāc gnati
Reſciſcat ſenex. nā q̄ ꝺ argēto ſpē aut poſſe poſtulē
Me fallere hex nihil ē triūpho. ſ. me latere tecto ⁊
Abſcedere. crucioꝛ bolū tm̄ mihi eē ereptū tā ſbito e
Faucibꝰ q̄d agā: aut q̄d cōmiſcar: rō ꝺ itegro ieūda
Eſt mihi. tā difficile eſt quin q̄rēdo iueſtigari

Niſi me aīmꝰ fallit. recognita antiphila Syri anxiꝰ nouū q̄rit ꝯſiliū de extorquēda pecunia ⁊ bene deliberātē de re aliq̄ exp̄mit. eſt ei dialogiſmus acuti īgēii: i mlta cogitatōe v̄ſantis. Copie mee trāſlatio ſūpta ab īperatore q̄ iā pene uſus ab hoſtibꝰ ſe ī aliquez tutiſſimū locū recepit. copie numero mltitudis ⁊ c. ꝺ exercitu dicunt Sal. Ex oī copia catilie Vir. Et q̄ ſic me circū copia luſtro. Triūpho ſt licȝ me latere. verba ꝓprie ſeruoꝝ quotiens vidēt ſe qᵒ inceperant ꝑpetrare nō poſſe. Et hyronicos legendū. Bolum trāſlatio ab animalibus quibꝰ auferūt preda Comminiſcar fingam. Inde commentum dicitur. Alibi atqꝫ illis commentum placet. Nihil tam difficile; ſententia generalis ſine certo auctore, que ſeruis etiam conuenit.

Copie

Saluſtius

Vir.

Cōminiſci

Cōmentū

Quid ſi ſic⁹ q̄ aliq̄d incepturi ſunt multa ꝓponere ſolēt ⁊ affirmare:⁊ reuellere q̄ð ſit facien
q̄ putamus dū vel relinquendū.Sic opinoꝛ nā q̄ opinamur putam⁹.q̄ putam⁹ incerta ſunt.euge vox
letātis eius q̄ optimū inuenerit ɔſiliū.Fugitiuū argentum:facete ⁊ iocculariter ſeruili mo-
re de argento tanq̄ de homine dixit.

Nulla mihi res poſthac.Nimia cliniе leticia exprimit̄ de re cognita ātiphila q̄ ꝓ

Poſſit.q̄d ſi hoc ſic icipiā nūc nihil ē.q̄ð ſi ſit tātūdē
Egero.at ſic opinoꝛ non pōt imo optime eſt
Euge optimam habeo.retraham hercle vt opinoꝛ
Ad me idē illud fugitiuum argentum tamen

Clinia adoleſcens:ſyrus ſeruus

Nulla mihi res poſthac pōt iā intueire tāta que
Mihi egritudiēz afferat tāta hᶜ letitia oboꝛta
Eſt.dedo pr̄i me iā nūc vt frugalioꝛ ſiē q̄ vult.ſ.nihil
Me fefellit.ɔgnita ē q̄z tū audio hui⁹ vba.iſtuc tibi
Ex ſnīa tua obtigiſſe letoꝛ.C.o mi ſyre audiſtin:
Obſecro.S.q̄dni q̄ vſqꝫ vna affueri.Cli.cui eque
Audiſti cōmodi⁹ q̄cq̄ꝫ eueiſſe:S.nlli.C.atqꝫ ita
Me dij amēt vt ego nūc tā meapte cā letoꝛ q̄ꝫ illi⁹
Quā ego ſcio eē hōꝛe quouis dignā.S.ita credo:
Sꝫ nūc clinia age.da te mihi viciſſiꝫ nā aīci quoqꝫ
Res ē vidēda i tuto vt collocet.ne q̄d ð amica.nūc
Senex.C.o iupit.S.q̄eſce.C.ātiphila mea nubet
Mihi.S.ſiccie me infloq̄re.C.q̄d faciā mi ſyre:
Gaudeo.ferme.S.fero hercle vo.C.deoꝝ vitam
Adepti ſum⁹.S.fruſtra opioꝛ ſumo hanc operaꝫ.

Nepedi
tus vix pt ad
duci a Siro
vt clitiphoni
ſuccurrat.e-
gritudinē af
ferat tale ⁊ il
lud deoꝝ vi-
tā adepti ſu-
m⁹ dedo me
pr̄i:pl⁹ ōder
h̄ loco q̄ ob
ſeq̄.ōdere ſe
vult pr̄i q̄ad
modū i ho-
ſtiū ptātē.ho
ſtes ſe dedūt
In andria.ti
bi pr̄ me de-
do q̄ſi q̄ vel-
lē ɔria.et de-
ditio i hoſte
Frugalioꝛ Frugalis non extat fieri ſolꝫ.fru
galioꝛ ꝑati-
oꝛ:ſi frugalis
nō extat:vn̄
deſcēdat vð
tu:O mi ſire
a blādimēto
icipit:vt faci
unt qui q̄cq̄
ſpatū ɔſecu-
ti ſūt.q̄d ni:
q̄d niſi audierim.Meapte cū ablatiuo parelcō additū:vt noſtrapte.Cato tn̄ poſuit mihi-
pte.ꝓ mihi ipi.dignā q̄uis honoꝛe:amica ⁊ ſi impudica ē.dūmō amatori placeat ab eo cō-
Dare mendat̄ amoꝛe eū impellēte.Da.te.due ptes orōnis.Dare eſt q̄ð repetas.dedere eſt ad ꝑ
Dedere petuū.dam⁹ ⁊ amic̄:dedim⁹ tn̄ hoſtib⁹.Nā amici.Iuxta petitio:ſuccurrēdū eſt amico ne
Amicus q̄d illi icōmodi accidat.Amici:plus gr̄e h̄ꝫ q̄ ſi dixiſſet.Clitiphōis ⁊ amic⁹ aīmi eſt.Ama
Amatoꝛ toꝛ ꝟo coꝛpis:⁊ amatoꝛ eſt ad tp̄s.amic⁹ q̄ ꝑpetuo amat.Ne q̄d de amica.Apoſiopoſis.o
iupit.Exclamatio terribil̄ bn̄ ex nimio gaudio deſipiētis.nubet mihi:hic oīs leticia depen
Interloq̄ det.Interloq̄re.h̄ loco int̄ nō auget q̄admodū in ꝟbo intercipit:interbibit.eſt aūt interloq̄
impedire ⁊ interpellare loquētē.Ferme.i.tollera:tolleranď eſt q̄ ex amore deſipit q̄ amor
o:us eſt ⁊ nō voluntas.cogit eīn hoīem ad id q̄ð vult.Hercle vero:vero vt plurimuꝫ Iro
Vir. nie conuenit.Virgilius.Egregiam vero laudem ⁊ ſpolia ampla refertis.Sane ⁊ vero et
pronunciandi adiumenta in verbis negationem habent licet confeſſioneꝫ afferre credant̄

Hoc nō ages.i.audies: In andria hoccine agis. Inq̄ verbū h vim interdū maximā habet ad adhortationē. Et videndū eſt ꝛ vide: magna agreſſuris dicit̄: ꝛ inq̄ nō vtimur nōnunq̄ in repetitiōe ſupradictoꝝ. Noſter: cū ſtomacho. Si abduxeris recte abduxeris. Nā obducit̄ ꝓprie qð alienū Quo ore: ſic dicim⁹ qñ aliq̄d pudendū cōmittim⁹. Appellabo: ſi duxero Bacchidē. Quinimmo. Caut⁹ ſeru⁹ ea admonet q̄ nō erūt aduerſa nuptijs. Bonā atꝫ iuſtā ironico ſlegē dū. **Abducere**

Cli. Loq̄re audio. Sy. at iā hoc nō ages. Cli. iā agā: Sy. Vidēdū eſt inq̄. amici quoq̄ res clinia tui in Tuto vt collocet̄. nā ſi nūc a nob abis. ꝛ bachidē h Reliq̄s. nr̄ reſciſcet ilico eē amicā hāc clitiphonis. ſi Adduceris celabit̄ itidē vt celata adhuc eſt. Cli. at Etiā iſtoc nihil ē magis ſyre meis nuptijs aduerſū Nā quo ore appellabo patrē dare mihi vxorē. quū Viderit me habere amicā. tenes q̇d dicā: Sy. q̇dni Cli. q̇d dicā: quā cāꝫ afferā. Sy. q̇n nolo. mentiare Aperte ita vt res ſe ſe hꝫ narrato. Cli. q̇d ais: Sy. Jubeo illā te amare ꝛ velle vxorē hāc eē clitiphōis Cli. bonā atꝫ iuſtā rē oppido ipas. ꝛ factu facileꝫ. et Scꝫ iā me hoc voles patrē exorare vt celet ſenem Noſtꝝ. Sy. imo vt recta via rē narret ordīe omnē. Cli. hem. ſatin ſan⁹ es. an ſobri⁹: tu q̇dem illū ꝓdis Plane. nā q̄ ille poſſit eſſe i tuto. dic mihi: Sy. huic Quidē ꝯſilio palmā do. h me magnifice effero q̄ Vim tātā ī me et ꝑtāte habeā tāte aſtutie v̄a dicēdo Vt eos ābos fallā. vt cū narret ſenex veſter noſtro Iſtā eē amicā. Gn. nō credat tn̄. Cli. at. n. ſpē iſtoc Pacto rurſus nuptiaꝝ oēm mihi eripis. nā dum Amicā hanc meā eſſe credet. nō cōmittet filiā tu Fortaſſe q̇d de me fiat parui curas dum illi ꝯſulas Sy. Quid: malū me tādē cēſes velle id aſſimlārier Vn⁹ eſt dies. dū argētū eripio. par nihil amplius. Cli. tn̄ ſat habes: q̇d tū q̄ſo ſi hoc pater reſciuerit: Sy. quid ſi redō ad illos q̄ aiūt. q̇d ſi nūc celū ruat:

Vt celet ſenē. i. Dicimus. n. celo tibi hāc rē: et celo tibi hac re: celo te de hac re intelligendū: celet ſenē de Bacchide. **Celo** Prodis. ꝓdere ꝓprie ad gentes refert̄: ſed nōnunq̄ ad eū cui res alteri⁹ demandata eſt: ꝛ cu ius ꝯſilio alt̄ regitur. **Prodere** Meam eſſe credet neceſſario ſi Chremes. Bacchidem Gnati amicā nō crediderit. Cliniē eſſe crediderit. Cōmittet bn̄ de filia cōmittꝫ dixit q2 ꝓpē mag̃ cōmittim⁹: ꝛ ea ſcōm Donatū q̄ ſalutē in dubio habent. **Cōmittere** Quid malū: maluꝫ interiectio ē iraſcētī. Vn⁹ eſt dies. aſſignat t̄pus ꝓ roē. non vult

Chremetē diu credere Bacchidē Clinie eē amicā. Par aduerbiū comicū: ꝛ ſignificat tātū. **Par** Si nūc celū. r. ꝓū vſitatū i eos: q̄ ſubtimidi ī re ꝑagēda ſp dicer̄ ſolēt. q̇d ſi h vt illos acciderer

Age age: vox ꝯſentientis: et q̄ victus ē rōib⁹ calliditatibus. Optīe exit. paſceue ē alteri⁹ ſcene.

Satis pol pterue. Reſtat ad fallaciā et ad extorquendū argentū: vt Bacchis irata a Syro placet et ad menedemū trāſeat. Satis pol: meretricis cōqueſtō exprimit: cui⁹ tota īdignatio depēdet ex nō tradita pecunia. Huc īduxerūt. inducit aliq̄s cū verbis alterius decipit. In Andria. Vide q̄ me inducas. Promiſſa Cicero. Promiſſa tua memoria teneas alter accipit quuz dicim⁹ pmiſſa barba. nā pmittere eſt Polliceri et ad magnitudinē nutrire. Plaut⁹. Capillā pmittā Pollicit⁹ pollicemur magis ſpōte: pmittim⁹ rogati: Promiſſa. d: pmiſſuz et pmiſſio: promiſſio et pollicitatio eandē vim hn̄t. ſ pollicitatō maioris aſſeuerationis eſt Veniaz. f.u. pulchra permutatio eius dē vbi p tpa q̄ ꝯuenit irātis. Spe pēdebat animi qd̄ ē corpis ad cruciatū animi trāſtulit: ſup̄ viſū eſt q̄ torqant amātes in amicaꝝ expectatōe. Ac nō. n. mira meretricis calliditas exprimit. iā cogitauit queadmodū Syr⁹ videat apud Clitiphonē vanus et mendax. quo ab illo verberet. Mihi in meam vltionem Virg: Poſt mihi nō ſimili pena cōmiſſa luetis. Pēdet. p. ꝑſoluet Virg. Tū pēdere penas. Cecropide. i. Satis ſcite. h cū riſu pnūciandū. Scite: pulchre. In Andria. Scitus puer. n.e. Promittet. ſ. venturā. Hāc credis. i. hāc et ad ꝯtēptū: et ad odiū dixit. hn̄t eni iſta pnoia quādā Emphaſim. Pol iſtos cōmouebo. bn̄ iſtos quaſi odioſos. In eunucho. Cū milite iſto. Virg. Aut q̄d petis iſtis. hec. n. p noia ſpernētis ſūt odiūq; mōſtrātis. Dormiūt: ocioſi ſūt et negligētes. Mea phrygia. hec ē ppe meretricis vltro excludere amātē et aliū recipe vel ſe ad aliū ꝯferre. Phrygia. nomē a regiōe: ſicuti Leſbia: Andria. Samia. Quā villā. villa dom⁹ i agris q̄ ruſtici res vehūt: et euehūt. Virg. Et iā ſūma p. u. c. f. Vterer Varrōis teſtimonio: ex pmo d ruſtica ad fundaniā niſi notū eēt. Ad dexterā: īducit meōrē meretricē nec oblitā vbi ſit: et q̄d agat amās. nā huiuſcemodi mulieres nil aliō agūt: nil aliō curāt: q̄ quō aliq̄d ab amātib⁹ extorqueāt. Curriculo. h loco aduerbiū alias nomē. Apō eū. m. h ē. d q̄ ſupius. Syr⁹. nā miſerū q̄ndā offendi ibi militē ei⁹ noctē orātē. hec arte tractabat viruz. Agitat. d. alit agitat accipit cū dicim⁹ agitat ꝯuiui a et dionyſia: et alit cū dicim⁹ agitat vitia Iune. Hec e. n. a. u. d. l. q̄d h. i. tāq̄ d magno facinore dixit nā inceptare et incipe magnoꝝ ē facinorum

Induci Cicero

Promitter Polliceri

Promiſſuz Promiſſio pollicitatio

Virg.

Villa Virg.

C. Metuo q̄d agā. Syr⁹ metuis: q̄ſi nō eā ptās ſit
Tua quo velis ſi ī tpe teſe exoluas. rē facias palā. Cli.
Age age. traducat bachis. S. optīe ipa exit foras.

Bacchis. Clinia Syr⁹. Phrygia. Dromo.

Satis pol pſue me ſyri pmiſſa huc adduxerit
Decē minas: q̄s mihi dare pollicit⁹ ē. q ſi is
Nūc me deceperit ſepe obſecrās me vt veniā: fruſtra
Veniet. aut quū venturā dixero. ꝯſtituero: quū is certe
Renūciaret: et clitipho cū ſpe pēdebit animi decipiā
Ac nō veniā. ſyr⁹ mihi tergo pēdet penas. C. Satis
Scite pmittit tibi. S. at q̄ tu hāc iocari credis faciet
Niſi cauero. B. dormiūt. ego pol iſtos cōmouebo
Mea Phrygia. audiſtin. mō hō iſte quam villam
Demonſtrauit Charini: P. audiui. B. proximam
Eſſe huic fundo ad dexteram. Phr. Memini. B.
Curriculo percurre. apud eum miles dionyſia
Agitat. S. q̄d hec iceptat: B. dic me h oppido eſſe

Aſſeruari. cuſtodiri: vel meli⁹ ſuſpicioſe obſeruari. vt illud Virgilianū. Nō ſupeſt celi menſes ꝛ ſydera ſua. Mane mane: h ſingla ṽba ſi diligenť noteſ. Syri magnā trepidatōꝫ indicant. iō ſtatim de argēto mentōꝫ facit. in q lis oīs pendebat inter ſyrū ꝛ bachidē quā imo hoc loco poniť. Quin repetit Bachis ſyri ṽbū vt mos eſt iratoꝝ. nō ego iſto: fingit ſe nō magnope curare vt habeat argentū. quēadmodū faciūt hij q defeſſi ſunt diu petēdo aliqd — Vir.

Inuitā atq; huari veꝝ aliquo pacto ṽba me his dařā
Eſſe ꝛ vēturā. S. vij hercle. bachis mane māe. quo
Mittis iſtā nūc qſo iube maneat. B. abi. S. qn eſt
Paratū argētū. B. qn ego h maneo. S. atq iā dabiť
Tibi. B. vt lubet. nō ego iſto. Sy. at ſcin qd ſodes
Facias. B. qd. S. trāſeundū tibi ad menedemū ē: ꝛ
Tua pōpa eo traducēda ē. b. quā rē agiſ ſcel⁹. ſ. ego
Nūc argētū cudo qd tibi dē. b. dignā me putaſ qm
Illudas. ſ. n temere ē hoc. B. ēt ne tecū h reſ mihi
Eſt: S. minime tuū tibi reddo. b. ſ eaſ. S. ſeqre me hac
He⁹ dromo. Dr. qs me vult: S. ſyr⁹. Dr. qd ē rei. ſ.
Ad nos ācillas oēs bachidis traduce huc ppē. D.
Quaobrē: S. ne qras ꝛ ferant q ſecū attulerūt huc
Spabit ſumptū ſibi ſenex leuatū eē haꝝ abitu: ne
Ille haud ſcit hoc paululū lucri qtū ei dāni apptꝫ
Tu neſcis id qd ſcis dromo ſi ſapieſ. D. mutū diceſ

¶ Chremes: ſyrus ſeruus

Ita me dij amēt vt nūc menedēi vicē miſeret
Me tm deuēiſſe ad eū mali illanccine mlierē

Sodes. blādientis aduerbiū. Quā rē agis ſcel⁹ In ādria vbi eſt illic ſceluſ ꝛ ad itellectū nō ad ṽba re digiť nā ꝛ ſcelus ſceleſtus itelligiť ꝛ pl⁹ dixit q ſceleſte. vt tu nihil niſi ſapiaes. Martialř nō vitioſus hōies zoile: ſ vitiū. eho: ridicule additū. vt ſit eo loci ſaduerbium. Argētū cudo. Joculariť dixit cu diť eſſe pecunia dnꝫ ipmiť. quā illudatis i ādria Adeā vobiſ videť eē idonee in qbus — Marcialř

ſic illudaſ. illudo i te ſeptimo caſu. ꝛ illudo in te actō dicim⁹. ſi pmo ſupinū eſt. vt ſit q̇bus diciť quoq; illudo te ꝛ tibi. Non. t. eſt. ſic diciť qn aliquid fit non ſine magna rōne. hic in hac re: vt ad menedemū traducar. ꝛ eſt cū itrogatōe legendū. ita vt neget ſe non veniſſe ea gra. Eatur cito ſiectiť. ꝛ q mulier ꝛ meretrix que trahiť mimo lucello. Quamobrem dromo: vtpote tardiuſculus nō intelligit. Syri conſilium de eo ſupius, ille Clinie ſeruus tardiuſculus eſt. Dammum: damnū rei eſt: malū vero hoīs. Perſoluet Chremes argentum ex fallacia Syri qd erit mai⁹ damnū q ſi pmanſiſſet meretrix. Tu neſcis. q. ſ. In eunucho tu pol ſi ſapis qd ſcis neſcis: nō poſſumus neſcire quod ſcimus. ſed ita vt pcordia diſcors Vir. ſequiturq; ſequentē. Neſcis q. ſ. d. ſ. ſ. hoc eſt qd diciť. quod ſcis neſcis. prouerbiale eſt ꝛ multū apud dyaleticos tractatū: vt facio ꝛ nō facio: ꝛ amicus ſum ꝛ non ſum: ꝛ audio ꝛ nō audio: ꝛ cetera huiuſmodi. — Illudo i te. Illudo te et tibi. Vir.

Ita me dij amēt: hic eſt trāſacta Syri fallacia ꝛ tādē extorqueť argētū. ꝛ idē eſt Chremes qui fuit in pma comedie parte miſereť eſſe Menedemi: ꝛ ei⁹ vicē dolet credēs bachidē amicā clinie eē Tm mali ppri⁹ dixiſſet dāni nā ad egritudinē animi referas. Illāccine, m. hoc eſt qd ſupra dixi iſta, pnoīa afferre contemptū ꝛ odiuꝫ.

Eccum

Cū illa. ſ. cū ſtōacho dixit id qḋ ſupius facete Syrus pōpā appellauit. ita magno. d. vix ipſmis explebile deſideriū illius rei eſt quādiu optauimus. ſ eius poſtea in dies paulatim nos ſatietas capit. Nec. ſ. m. qḋ plus eſt: ⁊ ad ꝓdigalitatē accidit. Eccū in andria. Atqꝫ eccū vt. ſupius dixi. ellū reſolui ꝑ aduerbia nō ꝑ noia: ſed tñ ſm Donatū: eccū quin ecce eū veteres dixerunt Eccū ellū. qḋ aptius ſignificat ecce eū: ecce illū. Ceſſo hūc adoriri ꝗn de ip̄rouiſo alloq̄ aggredi. ī andria.

Alere cū illa familia ⁊ ſi ſcio hoſce aliquot dieſ nō
Sētiet ita magno d̄ſidrio filius ſuit eius ex vbi vidbit
Tātos ſūptus ſibi dōi quotidiāos fieri nec fieri mod̄
Optabit rurſū vt abeat a ſe filius ſꝫ ſyꝫ ōptie eccū. S
Ceſſo hūc adoriri. c. ſyre. ſ. hē. E. q̄d ē. ſi. mihi teipm
Jādudū exoptabā dari. E. videriſ egiſſe iā neſcio
Quid dcū ſene. ſ. d̄ illo qḋ dudū dictū ac factu r̄ddidi
E bōa fide: Sy. bōa hercle. E. nō poſſuꝫ pati quin
Tibi caput demulceā: accede huc ſyre faciā tibi bōi
Aliq̄d pro iſta re ac lubēs. ſ. atqꝫ ſi ſcias q̄ꝫ ſcite mihi
In mētē venerit. E. vah gliare eueniſſe ex ſnia. S.
Nō hercle v̄o vere dico. c. dic q̄d ē. Sy. tui clitiphōiſ
Eſſe aicā hāc bachidē menedēo dixit clia ⁊ ea gr̄a
Secuꝫ adduxiſſe: ne tu id pſētiſceres. E. probe. S
Dic ſodes. E. nimiuꝫ iq̄ꝫ. S. imo, ſic ſatis ſꝫ porro
Auſculta q̄d ſupeſt fallacie ſeſe ip̄e dicꝫ tuā vidiſſe
Filiā eius ſibi cōplacitā formā poſtq̄ꝫ aſpexerit hāc ſe
Cupe vxorē. E. mō q̄ iuēta eſt. S. eā eq̄deꝫ iubebit

Hic ſi me impatū nūc adoriʳ cēt. Adoriri dr̄ q̄ ex iſidiis rep̄e ⁊ inuadit. dictū ab eo qḋ corpa aggredientiū exurgāt ſubito: atqꝫ icreſcāt. De itenectio leti. alias ꝑturbati. Te. m. i. Laurētius Val. vir oīuꝫ nr̄e etatis eruditiſſimus dic̄ dudū ⁊ iā dudū de ꝑuo tēpe dici vnius hore āt ſemihore aut duarū horaꝝ vl̄ ad ſūmū q̄ttuor ſ donatꝰ illō terētianū exponēs. iādu

Adoriri

Laur. vallē

Jamdudū

Lucilius

dū etatē inſ eos facte lites ſic inq̄t qꝛ iādudū infinite more eſt: addit etatē vt oñdat multū abiiſſe tpis vt factum eſt. Jamdudū etatem ꝑ longinquo tempore. Lucilius. vt multū mēſeſqꝫ dieſqꝫ non tñ etatem. etatem diu longinquo tpe ac ꝑlixo vt eſt eras: ⁊ que ſequuntur. Videre egiſſe colligit hoc ex verbis Syri a quo exoptaret. credebat eñ ſenex ſe a ſeruo nō optari niſi gr̄a fallacie in Menedemū. At factū. r. ſecure ⁊ cū magna audacia ꝓnunciat: et plus eſt q̄ ſi diceret feci. Hercle: vero aduerbia ſunt confirmatiua. Caput. d. magnus blandimenti ſignum quod fit quotiens in re optata domino ſeruus ex ſententia obſequitur. Boni a. non dicit quid. vt eum letiorem reddat: ⁊ in ſpe magni boni detineat. Non. h. u. negat ſe gloriari: ⁊ ſe veridicū fatetur: vt hii qui re magna peracta fingunt ſe non gloriari: vt ſint maioris fidei ⁊ auctoritatis. Tui Cli. hoc eſt quod ſuperius Syrus. Quod vim tantam in me ⁊ poteſtatem habeam tante aſtutie vera dicendo: ut eos ambos fallam. Inferius chremes non credet Menedemo Bacchidem Clitiphonis eſſe amicam. Immo. ſ. ſ. ſic dixit: vt qui ſuſpicaretur a Chremete dictum. nimium inq̄: non ſerio ſed ioco. Tuam vidiſſe filiam. neqꝫ hoc Menedemo crediturus eſt Chremes dum dicet inferius. Et illum aiunt velle vxorē. Jubebit. p. i. peti petimus aliquid precario poſcimus imperioſe poſtulamus iure

Petere
Poſcere
Poſtulare

Prorſus.n.in prorſus ꝓ eo qđ eſt oīno.ſunt qui cōiunctionem velint:vel prorſus certe: re-
cte:vere:ꝛ dicit̄ quin porro verſus.nā prorſum eſt porro verſum.i.ante verſum. hinc ꝛ ꝓſa
oratio quā nō inflexit cantilena. Hui.i.eſt.interiectio mirātis.ꝛ hoc cū geſtu ſeruili ꝛ leuio
ri pſone cōgrue dictū. Argentū dabit̄.ſ.a menedemo:inferius Chremes nō immemor ver
boꝝ Syri Menedemo dicet.ꝛ illū aiunt velle vxorē:vt cū deſpōderim des qui auꝝ ꝛ ve-

Poſci. Ch. q̄obrē iſtuc ſyre:nā pr̄ſus nihil itelligo
Sy. Hui tardus es. Ch. fortaſſe. Sy. argētū dat̄ ei
Ad nuptias auꝝ atq̧ veſtē qui cōpet. teneſne: Ch.
Cōpet. Sy. idipſm. C. at ego illi nec do nec ſpōdeo
S. nō q̄obrē: Ch. q̄zobrē me rogas: hoī darē illā̄z
Fugitiuo. S. vt lubet nō ego ppetuo dicebā vt illā
Illi dares.veꝝ vt ſimlāres. Ch. nō mea ē ſimulatio
Ita tu iſtec tua admiſceto/ne me admiſceaſ.ego cui
Daturus nō ſum vt ei deſpōdeā. Sy. credebā. Ch.
Minime. S. ſcite poterat fieri.ꝛ ego hoc qꝛ dudū tu
Tātope iuſſeras occepi. Ch. credo. Sy. ceteꝝ eq̄dez
Iſtuc chreme eq̄ boniq̧ facio. C. atq̄ tū maxie volo
Te dare operā vt fiat veꝝ alia via. Sy. fiat.q̄rat̄ alid̄
Sꝫ illđ qđ tibi dixi đ argēto qđ iſtā dꝫ bacchidi id
Nūc reddendū eſt illi.neq̧ tu ſcꝫ eō nūc cōfugias.
Ch. Quid mea:nū mihi datū eſt:nū iuſſi:nūm illa
Oppignorare filiā meā me inuito potuit: Sy. veꝝ
Illđ chreme dicūt ius ſummū ſepe ſumma malicia
Eſt. Ch. haud faciā. Sy. imo alijs ſi licꝫ.tibi nō licꝫ
Oēs te i lauta ꝛ bn̄ aucta pte putāt. Ch. q̄n egomet
Iā ad eā đferā. Sy. imo filiū iube poti᷒. Ch. q̄zobrē
Sy. Quia i hūc ſuſpitio ē trāſlata amoris. Ch. q̄d
Tū. Sy. qꝛ videbit̄ magis v̄iſimile id eſſe, quū hic

ſtē atq̧ alia
q̄ opus ſunt
cōparet Qui
ꝓ quo. Non
ſpōdeo. ꝓpe
dixit. ſpōdet
pater puelle:
deſpōdet pa
ter adoleſcē-
tis. In An-
dria. Placuit
deſpōdi. Fu-
gitiuo dabo
a cōditiōe p-
ſone Cliniā
vituperat nā
fugitiui ꝓpe
fui. vnde in
edicto edilitū
curruliū Ti-
tulus eſt ſer-
uoꝝ ſingulo-
rū: q̄s fugiti
uus error ve
ſit noxa ve ſo
lutus nō ſit.
Nō ego ppe-
tuo. Virgil.
Cōnubio iū
gā ſtabili ꝓ-
priāq̧.d.illa
dat̄ ppetuo
q̄ oēs ānos
cū marito ex
igit. Tua.m.
v̄ba ꝓbi viri
qui nō vult

Spondere
Deſpōdere

Virgil.

adherere ꝯſilio alterius ī re nō ꝓbabili. Cui daturus nō ſum:argumētū ab equo:nō equū
nō leges ipſe ꝯcedūt:vt q̄s pater filiā alicui ſpōdeat:deinde deneget. Iſtuc.c.in re nō ꝓba-
bili:vult inire opinionē optimi ſerui:qui dn̄o bona fide morē gerat:ꝛ ꝓ viribus obſequat̄.
Fiat querat̄ a. Aſtute ꝛ callide:in oībus aſſentit̄ hero:qꝛ iā lenibus v̄bis extorquebit argē
tū. Eo nūc ꝯfugias. i.ad rōnes quas ſtatim callide ſubijcit: magna vis eſt pſuaſiōis q̄m
nō prius amouemus ea q̄ is r̄nderet:a quo aliq̄d petimus. Me inuito potuit:hec ꝓ Chre-
mete eſſent:ꝛ iure nō teneret̄ reddere id argentū. In lauta.p.nō decet eū qui laute vite ſit
et ſplēdide in oībus iuris rigorē obſeruare, nā qui ad vnguē ius ſeruāt:aſperi:difficiles: et

tenaces multis videnť. Egomet ſenex glorie cupidus adeo flectiť verbis Syri: vt ad mere
Cõficere — tricẽ cũ argento feſtinare cupiat. Simul ꝯficiã facilius hoc loco ꝑ efficiã poniť quo ſepius
Cicero — in hac ſignificatiõe Cicero vtiť ab hoc cõfectũ ꝓprie verbũ ꝯuenit gladiatoribus his: q̇ g̃
uiſſimis vulneribus occubuerũt. Cicero in Catilinã. Gladiatori illi cõfecto ⁊ ſaucio.

Nulla eſt. ſc. f. r. hic exprimiť amãtis ꝯſtantia q̇ hoc nimiũ amorẽ Syro in re ſua ira
ſcit: Nõ hic paulo momẽto illũ demulcet. Quin ꝑ qd̃ nõ. Difficilis: huic illud ꝯtrariũ. Nihil difficile hoi volenti. Uel. m. h. v'. modo nõ eſt diſiũctiua cõiũctio: ſed ꝑ etiã poſita: vt apd̃ Uir. Uel priamo miſerandamanus. Hec. d. q̇ facilis ⁊ nõ laborioſa. nã deambulatõ hoi poti' voluptatẽ q̃ laborẽ affert. Ut te oẽſ. q. d. iprouidus adoleſcẽs n̄ cõſiderat q̇d a Syro irẽ

Uel ꝑ etiã

Uirgil'.

Illi dabit: ⁊ ſimul cõficiã facilius ego quod volo.
Ipſe adeo adeſt. Cli. abi affer argentũ. Sy. affero.

Clitipho: Adoleſcẽs: Syrus ſeruus.

Nulla eſt tã facil' res: q̃n difficilis ſiet: quã inuitus
Facias: vel me hec deãbulatio quã n̄ laborioſa
Ad lãguorẽ d̃dit: nec q̄cq̃ nũc magis metuo q̃ me
Denuo miſer aliquo excludar hinc: ne accedã ad
Bacchidẽ: vt te oẽs quidẽ dij deeq̃ q̃tũ eſt ſyre.
Cũ tuo iſtoc inuẽto cunq̃ incepto perduint
Huiuſmodi ſemꝑ cõminiſcere vbi me excarnifices
Sy. I. tu hinc quo dign' es. q̃ pene tua me ꝑdidit
Proteruitas. Cli. vellẽ hercle factũ. ita meritus.
Sy. Meritus: quõ: ne me iſtuc ex te pri' audiuiſſe
Gaudeo q̃ argẽtũ h̃res: qd̃ daturus iã fui. Cli. q̇d
Igiť tibi vis dicã: abijſti, mihi amicã adduxiſti:
Quã nõ licet tãgere. Sy. iã nõ ſuꝫ iratus. ſꝫ ſcin vbi
Nũc ſit tibi tua bacchis. Cli. apd̃ nos. Sy. nõ Cli.
Ubi ergo: Sy. apud cliniã. Cli. perij. Sy. bono

ſuã pactum ſit: ſed oĩa ad voluptatẽ ſuã refert. Iſtoc. i. cũ cõtemptu atq̃ odio hec ꝓnunci
Excarnificare. — anť. Tuo. i. quin de magno facinore. nã inceptũ ⁊ inceptare: ⁊ incipe magnoꝝ eſt facinoꝝ.
Perdiũt. ⁊ antiquũ eſt ⁊ plautinũ. Cõminiſcere ꝑ ꝯminiſceris. i. fingis hinc ꝯmẽtũ: alibi at
q̃ ipſis cõmẽtũ placꝫ. Excarnifices: terribiľr excarnifices dixit. h̓ eſt excrucies. Excarnifica
Caro — re deductũ eſt a carnifice. Carnifex ẽ q̇ carnes ex hoie facit. nã caro dicta ẽ eo q̃ careat aĩa:
Uir. — et caro ꝓprie d̓r mortuoꝝ. Uirg. Et corꝑa luce. c. vel caro ſit dicta q̃ſi cado. Uir. Belloq̃ ca
Idem — duci dardanide. qd̃ iã ſcꝫ ſine aĩa ſit ⁊ cadat. I tu hinc: ⁊ h̓ ſecure exclamat: q̃ iã extorſerit
argẽtũ. Proteruitas. iportunitas. vel petulãtia: ꝓteruitas leuior eſt quedã ꝯtumelia: ꝓcaci
tas maior: petulãtia maxia. Ita meritus: mereť q̇s ⁊ bonũ ⁊ malũ: ⁊ mereri ⁊ ꝓmereri eſt
Mereri — p̄ſtare beneficiũ. Uirg. Quiq̃ ſui memores alios facere merẽdo. Et idẽ. Nunq̃ regina ne
Promereri — gabo ꝓmeritã. Ex te pus audiuiſſe ſic fingimus q̃n ſum' collaturi bñficiũ i aliquẽ: ⁊ q̇cq̃
Uirgilius — audimus qd̃ nõ placꝫ: nec tñ nos iſenſos reddat. Nõ liceat tãgere: nimi' ẽ ardor i adoleſcẽ
te cũ videt amicã: nec tñ tangẽdi facultas dať. Iã nõ ſuꝫ iratus: nõ põt p̄ nimia leticia diu
Iratus — tius reticere qd̃ fecerit. Irat': irat' ẽ ex cã. Iracũd' ex morib'. Scin vbi nũc ſit: hec intro
Iracũdus — gatio gaudẽtis ẽ: ⁊ cuꝫ oĩa ex voto ſucceſſerint. Perij: hec vox ẽ amãtis aliq̇d mali ſuſpicã

tis. Jam argentū: iam nimiā velocitatē ſignificat. Deferes: in alia ſignificatōne accipit il lud olympiadis ad Alexandrū: amabo inqt: mi fili qeſcas neq deferas me: hinc delator. Garris: tanq auis. vnde garrulus & garrire is dicit q inaniter loqtur. Experibere antiquū eſt. nos dicim9 expire. Juuenal. Expiar qd cōcedat in illis &c. Ne ego: ne. i. valde. Beamo te Syre. i. valde amo: de hoc loco auget alias diminuit. Qua cauſa id fiat: vt argentū habeam9 qd ad Bacchidem deferas. Obſecūdato ī loco: obſecūdare eſt oīa ad alterius nutum facere. Paucula dixit: non pauca: & ſic maiorem vim admonitio iſta habitura eſt. naz paucula corā patre loquit clitipho. Ubi nūc ē clitifo. Egreditur Chremeſ cū argēto Eccū me inque Sirus ſubijcit verba clitiphoni que patri rńdeat. Jnque: raro alibi pter inq: & inqt reperies. Jnq. i. dic. pleraq oīa: hic adiectio in pmo

Barrire

Deamo

Obſecūdato

Ajo eſto iaz argētū ad eā deferes: qd ei es pollicit9
Cli. Garris. vn id: ſy. a tuo pr̄e. C. ludis fortaſſe me
Sy. Jpſa re expibere. cl. ne ego fortunatus hō ſum
Deamo te ſyre: ſy. q cā id fiat: obſecūdato in loco.
Sed pater egredit: caue quicq admiratus ſies.
Quod imperabit facito loquere paucula.

Chremes: Syrus: Clitiphon:

Ubi clitipho nūc ē: ſy. eccū me īque. C. eccū hic
Tibi. ch. qd rei eēt dixti huic. ſy. dixi pleraq oīa
Ch. Cape hoc argētū: ac defer. ſy. hei qd ſtas lapis
Qui accipis: Cli. cedo ſane. Sy. ſeqre me hac nūc
Oci9 tu hic nos dū exim9 interea opibere. nā nihil
Eſt illic qd moremur diutius: Ch. minas qdez iaz
Decē hz a me filia: quas pro alimētis eſſe nūc dico
Datas. haſce p ornamētis cōſequēter alterē. porro
Hec talēta dotiſ apoſcēt duo. qmlta iniuſta ac praua
Fiunt morib9: mihi nūc relictis rebus inueniēd9 eſt
Aliquis. labore inuenta mea cui dem bona.

Menedemus: Chremes

Multo oīm me nūc fortunatiſſimū factū puto
Gnate cū te itelligo reſipiſſe. ch. vt errat. me. te ipm

Jnque

poſita eſt loco. adiectōes vero: aut in pma pte orationis aut in vltima adijciūtur. hic ergo pleraq ex abundantia poſitū eſt. oīa neceſſario additū in vltio ſicut interea loco: interibi. Quid ſtas lapis: hoc dictū in ignauū. Jlla vero caudex: ſtipes aſin9 in ſtultū. Qui pro cur nō. Opibere: antiquū ē ſicut expibere. Minas qdē inducit tenax ſenex circa rem ſollicituſ qui ɔquerit de dāno qd illi acciderat de īuēta filia. Pro alimētis. nā crediderat anū illā oppignoraſſe filiā bacchidi. alterē. i. totidē. Porro: mō aduerbiū ordis: alias tpis. Hec exposcēt: hec pluraliter p he. Jn eunucho. Cōtinuo hec adornāt vt lauēt. Jn phormiōe. Hec ille ſperant itiones. Talēta duo: in ſequētibus dicet. Duo talenta pro re noſtra ego decreui eſſe ſatis. Relictis reb9 poſitis oībus alijs negocijs. Labore inuēta. ppie parta.
Multo omniū me nunc. &c. Hic eſt iocūda expoſitio erroris ſanis deverbis Syri qui Menedemū credit decipi; dum ipſe decipitur, Ut errat Virgil. Ut vidi vt perij.

Hec phe

Virgilius

filium: filium prius noīauit in quo omīs cura patris erat. Queſo: modo obiurgatoriū eſt. Quid hoīs es: In eunucho. Quid iſtuc inq̄ ornati eſt: ſcire nos cōuenit cum recto caſu profertur interrogatio non eſſe cōtumelioſum: vt ſi dicas. Quis hic hō eſt. Si autē in obliquo cōtemptū ſignificari: vt quid hoc eſt hoīs: quid mulieris q̄d ornatus. Ea res nūc agitur: et ex hoc credit eos inter ſe finxiſſe Cliniā amare antiphilā. Sic res acta eſt. vt decipiaris. Et hec quidē cū cōtēptu interrogat. naꝫ ⁊ hoc fictū eſſe credit. Ita aiunt: ita aiūt de re dicim⁹ quā volum⁹ eſſe falſam. Id ē ꝑfecto fingit ſe credere amico quē fidū cognouerat. Gauiſus: bū de filio gauiſus dixit. q₂ gaudem⁹ ꝓprijs gratulamur alienis. Miſer: miſer ē vicine miſeria aie. Amittere pro dimittere more ātiquo. Aegre: ſic dixi ſtigue vt chremes hanc vocem Menedemi ſubrideat q̄ppe q̄ filius non ſit vlla ī re timēdus. Indulges: nullum magis ꝓpriū verbū inuenire potuiſſet de patre qui omīa filio ꝑmittit. Inceptum. nam qđ ſemel inceptū non pōt facile omitti. Deſponſam ⁊ hoc eſt qđ Clinie magis placiturū eſt. Hem: modo interiectio le

Gaudere
Gratulari

Querebā chreme ꝑua qđ ī te ē filiū ⁊ me ⁊familiaꝫ
Ch. cedo q̄d vis faciā. Me. inueiſti filiā hodie. ch. q̄d
Tū: me. hāc vxorē dari ſibi vl't clinia. ch. q̄ſo q̄d hoīſ
Es: me. q̄d: ch. iā ne oblit⁹ es īter nos q̄d ſit dictū đ
ffallacia vt ea via abs te argētū auferat. Me. ſcio
E. ea res nūc agit ipa. Me. q̄d dixti chreme errraui
Chr. ſſ res acta ē q̄ta de ſpe decidi. ch. eq̄dē hec q̄
Apđ te ē clitiphoīs aīca. me. ita aiūt. ch. ⁊ tu credis
Me. oīa. ch. ⁊ illū aiūt velle vxorē vt quū deſpōderi
Des q̄ aurꝫ ⁊ veſtē atq₃ alia q̄ op⁹ ſunt cōpet. me. id
Eſt ꝑfecto. id aīcē dabit. ch. ſcꝫ daturꝫ. Me. vah.
ffruſtra igit gauiſus ſuꝫ miſer. q̄d vis tn̄ iam malo
Quā hunc amittere. q̄d nūc renūciē abs te rn̄ſum
Chreme ne ſentiat me ſenſiſſe atq₃ egre ferat. chre.
Aegre nimiū illi meēdeme īdulges. me. ſine īceptū
Eſt ꝑfice hoc mihi ꝑpetuo chreme. ch. Dic ꝯueiſſe
Egiſſe te de nuptijs. Me. dicaꝫ q̄d deinde. chr. me
ffacturꝫ eē oīa generꝫ placere poſtremo etiā ſi voles
Deſpōſaꝫ quoq₃ eē dicito. me. hē iſtuc voluerā. ch.
Tāto oci⁹ te vt poſcat ⁊ tu id qđ cupis quā ociſſime
Ut des. Me. cupio. ch. ne tu ꝓpediē vt iſtā rē video
Iſti⁹ obſaturabere ſꝫ hec ita vt ſunt cauti ⁊ paulatī
Dabis ſi ſapias. Me. faciā. ch. abi intro vide quid
Poſtulēt ego domi iero. ſi q̄d me voles. Me. ſane

Propediē

uitatis alias iraſcentis. Tanto ocius. quia ſi acceperit filius deſponſatam Antiphilam: q̄ primū expoſcet argentum ad ornamenta coemenda. Ne: pro valde: ⁊ hoc proprie terentianum eſt. Propediem: temporis aduerbium. ⁊ ſignificat cito. Obſaturabere id eſt nimiam de filio capies ſacietatem quod eſt corporis ad animū tranſtulit. et ſic plus hoc verbo intulit: q̄ ſi inueniſſet proprium verbum: Poſtulent: tanq̄ iure. quia iure aliquid poſtulamus

Te ſcientem recte ſcien t em.nam ſciens eſt qui alicuius indicio rem cognoſcit. prudens qui intelligentia ſua aliquid ſentit.ergo ſciens eſt per alios.

Sciens
Prudens

EGo me non.t.a. Quia iam ad exituz properat fabula.fallacia detegitur p Menedemũ ⁊ Clinie Antiphila deſponſabitur. Ego me:vt inſultat ſenex: duz alterius ſtulticiã ⁊ tarditatẽ ludibrio habz. Non tam.a.hec iactatões cuiuſdã ſpẽs eſt fingere ſe non aſtutuz: dum videt alterũ ſtultiorẽ

Volo.nam te ſcientem faciam quicquid egero.

Mendemus. Chremes.

EGo me nõ tã aſtutũ nez ita pſpicacẽ eẽ id certe
Scio ſed hic adiutor ⁊ monitor ⁊ pmõſtrator
Chremes hoc mihi pſtat i me q̃d vis haz rez pueit
Que ſunt dicta i ſtultũ caudex ſtipes aſin⁹ plũbe⁹ in
Illum nihil põt.nam exuperat ei⁹ ſtultia hec omia
C.ohe iã deſine dos vxor gratulãdo obtũder tuã eẽ
Inuẽtã gnatã niſi illos ex tuo igeio iudicas vt nihil
Credas itelligere niſi idẽ dictũ ſit cẽties.ſz iteri q̃d
Illic iãduduz gnat⁹ ceſſat cum ſyro:me.quos ais
Hoies chrẽs ceſſar:C.hẽ mẽedẽe adueis dic mihi
Clinie q̃ dixi nũciaſti:M.oia.c.q̃d ait:me.gauder
Mõo occepit q̃ q̃cupiũt nuptias.C.ah ah eh.m.q̃d
Riſiſti:C.hui vener i mẽtẽ ſyri calliditates.me.ita ne
C.Vult⁹ quoq3 hoim fingit ſcelus.Me.gnat⁹ q̃d
Se aſſimulat letũ id dicis.C.id.me.itidẽ iſtuc mihi
Venit in mẽtẽ.Ch.veterator.Me.ſi magis noris
Putes ita rem eſſe.Ch.ain tu:Me.q̃n tu auſculta:
C.mane.hoc prius ſcire expecto q̃d pdideris.nam

Adiutor: cuz riſu hec pnũcianda: ⁊ adiutor ppꝛie in re bona. ipulſor i re mala. caudex ſtipes a iſta iiurioſe dicunt in ſtultũ ⁊ hebetioris igenij hominẽ: queãd moduz ignauũ lapidẽ appellam⁹ q̃uis tamẽ idẽ ſit: ſed hoc plus eſt. Ohe. iterjectio eſt ſatietatẽ vſq3 faſtidiũ deſignans. Obtũdere obtũdit q̃ ſepe repetẽdo dicit. obtũdere ẽ trãſlatio a fabris qui ſepe repetũt tũdẽdo a

Adiutor
Impulſor
Obtũder

liq̃d malleo ⁊ idez obtũdũt: ⁊ hebetant. Ceſſat cũ Syro:bene ceſſat tanq̃ deſidioſus nam ceſſãt deſidioſi reqeſcũt defeſſi. Hẽ menedẽe.a.ſic tanq̃ expetat⁹ ⁊ aduẽt⁹ pꝓe expectator neceſſarioꝛũq3 dicit:Quaſi q̃ cupiũt. In andria Ita tuz diſcedo ab eo:vt q̃ ſe.n.f.d. Ah ah vox nimij cachim ⁊ accõmodata Chremeti q̃ credebat Menedemũ decipi i filio ⁊ aſſimulate illũ petere vxorẽ. Ita ne:ſic lege vt q̃ eludat chremetẽ:q̃ paſſus ſe a ſuo decipi. fingit format.ſi triſtes ſunt letos reddit.fingere pꝓe ẽ figuli q̃ formas ducit ex luto.Se aſ.refert vet⁹ ẽ in aſtutia. Ita rem eẽ:vꝛtuoſe pnũciãdũ:qd ſi chrẽs ſciret ſe a ſyro deceptũ:vere illũ veteratorẽ appellaret:Mane:decept⁹ chrẽs alit pcipit ṽba mẽedemi:q̃ ipe loquat ⁊ ab illo ipꝛudẽs eludit. Nõ:ridicula negatõ:illa vo Virgiliana amara. Nõ vez egonis.q̃d nõ:cũ admiratõe repetit nõ Hodie.c.icipiet paulati detegi fallacia:nã hoc ſignũ ẽ clinia nõ falſo velle antipilã. Ne is,q.q. Apoſiopeſis admiratis,hoc magis mirum videt:q nec Syrus

Ceſſare
Reqeſcer
Fingere
Veterato
Virgil

verba interiecerit ad extorquendũ argentum. Alia tam.p.ſ.pulchra ironia: in eum qui deceptus ſit. Ille tuus.q.d.quẽ tantũ veteratorẽ putas . Filiũ.ſ. refertur ad id qđ Chremes ſupra dixit: vultus quoqꝫ hoim fingi ſcelus.

Suboleat Suboleat tractũ a ſenſu odorãdi. Quid.a. nõ nunꝗ̃ pturbati interceſſoris eſt dicere quid agis: ſed hoc loco metuẽtis eſt non interrogãtis. Mitto.o.color rhetoricus. Oſculari: hec eſt quarta amoris linea.nam ſunt quinqꝫ. Prima viſus.ſecũda loqui. Tertia tactus Quarta oſculi. Quita coitus. Id nihil p.ſic dicimus quãdo habemꝰ aliud maius ad cõfirmandũ.

Cõclaue Cõclaue. In eunucho. Virgo in cõclaui ſedet. Eſt autem cõclaue ſeparatior locus in interioribus tectis vel qđ intra eũ loca multa ⁊ cubicula clauſa ſit ad herentia triclinio o la: h̄ magnum argumentũ q̄nte lince: qđ ſola cuꝫ ſolo fuerit q̄d ni eſt: quid niſi familia: hoc loco p re familiari ponitur. vnde in iudicium venit de lite familie herciſcunde id eſt hereditatis.

Ubi deſponſam nũciaſti filio tuo cõtinuo iniecisse
Verba tibi dromonẽ.ſ.ſpõſe: veſtẽ: auꝛ: ãcillas opꝰ
Eſſe argẽtũ vt dares.me.nõ.ch.q̄d nõ: me. nõ inꝗ̃
Ch. Nec ipſe gnatꝰ: me.nihil pꝛſus chrẽe magis ẽt
Unũ inſtare vt hodie cõficerẽtur nuptie. Chr: mira
Narras: q̄d ſyrus meꝰ: ne is q̄dẽ q̄cꝗ̃. Me. nihil
Ch. Quãobrẽ: me.neſcio q̄dẽ ſꝫ te demiror q̄ alia tã
Plane ſcias.ſꝫ ille tuꝰ quoqꝫ ſyrꝰ idẽ mire filiũ fixit
Ut ne paululũ q̄dẽ ſuboleat eſſe hanc amicã clinie.
Ch. Quid agis: me.mitto iã oſculari atqꝫ ãplexari
Id nihil puto. Ch. q̄d ẽ qđ amplꝰ ſimulet̃.me.vah
Ch. Quid eſt: Me.audi modo.eſt mihi in vltimis
Cõclaue edibꝰ qđdã retro.huc eſt itro latꝰ lectus:
Veſtimẽtis ſtratꝰ eſt. Ch. q̄d poſtꝗ̃ hoc factũ ẽ: me.
Dictũ ac factũ huc abijt clitipho. Ch. ſolꝰ. Me. ſolꝰ
Ch. timeo. Me. bacchis cõſecuta eſt ilico. Ch. ſola
Me. ſola. Ch. pij. Me. vbi abiere itro opuere oſtiũ
Ch. hẽ clinia hec fieri videbat.me.q̄d ni: vna mecũ
Simul. Ch. filij aica ẽ bacchidis mẽedeme occidi
Me. q̄obrẽ: ch.decẽ dieꝛ mihi vix ẽ familia.me.q̄d
Iſtuc ties: qđ opaꝫ aico ille dat ſuo.ch.imo.qđ aice
Me.ſi dat: ch. an dubiũ id tibi ẽ queꝗ̃ ne aio tam
Comi eẽ ⁊ leni putas q̄ ſe videtẽ amicã patiat̃ ſuã
Me.ah ah ch: q̄d ni quo v̄ba facilꝰ dent̃ mihi. Ch.
Derides: merito mihi nũc ego ſuccẽſeo. quot res

Cicero Cicero in libro de oratore. Idem herciſcunde familie cauſam agere non poſſit. Operã dat a.ſ.facete dictum a ſene: Si dat: ſuſpendendũ ⁊ eſt eclipſis. q.d. neſcio dubium id tibi eſt fam credit Chremes ſe eſſe deceptum. Amicaꝫ patiatur.ſ.ſubaudi ſubagitari ⁊ eſt honeſta

Virgiliꝰ eclipſis in re turpi. Virgilius: Nouimus ⁊ qui te. Quidni: pro cur non: ⁊ hec verba pro pꝛie ſunt deridentis, Niſi eſſem lapis.ſuperius nam exſuperat eius ſtulticia hec oĩa: ⁊ plus

eſt q̃ caudex ſtipes. aſinus. naz iam. Apoſiopeſis. Virgil⁹. Quos ego. Te ne. i. l. Virgil⁹ Me ne incepto deſiſtere victã Alijs cõſiliũ dare. hinc illud Seruij Sulpicius ad Ciceronem. Deniq̃ noli te obliuiſci Ciceronẽ eſſe ꝛ eũ qui alijs cõſueueris p̃cipere ꝛ dare cõſiliũ flagitiũ facinus: flagitiũ more militari dicit̃ res flagitione hoc eſt increpatione digna. naz flagitare eſt p̱ſonare. inde flãma ꝛ flagella: qõ hec non fit ſine ſonitu ꝛ crepitu. Immo. a.

Bederẽ vbi poſſez pſentiſcerẽ: niſi eẽz lapis q̃ vidi veh
Mibo mihi at ne illõ haud inultũ ſi viuo ferẽt: nã iã
Me. nõ tute cohibes: nõ te reſpicis nõ tibi exẽplo
Ego ſatis ſũz. ch. p̃ iracũdia meedeẽ nõ ſũ apõ me
Me. te ne iſtuc loq̃ nõne id flagitiũ ẽ te alijs ꝯſiliũ
Darẽ foris ſape: tibi nõ poſſe auxiliarier. ch. q̃d faciã
Me. id qõ tu feciſſe aiebas paulo añ. fac te eẽ p̃rẽm
Sẽtiat. fac vt audeat tibi credere oia abs te peterẽ ꝛ
Poſcere. neq̃ aliã q̃rat copiã ac te deſerat. Ch. imo
Abeat malo multo quouis gẽtiuz: q̃ hic p̱ flagitiũ
Ad iopiaz redigat patrez: nã illi p̱gaz ſuppeditare
Sumptib⁹ meedeme mihi illac ṽe ad raſtros res
Redit. me. qõ icõmoda tibi i hac re capieſ niſi caueſ
Difficilẽ oñdiſ te eẽ ignoſcĩſ. tũ poſt ꝛ erit tibi igratũ
Ch. ah neſcis q̃z doleã. me. vt lubet q̃d h⁹ qõ volo vt
Illa nubat nr̃o niſi q̃d ẽ qõ malis. ch. imo ꝛ gener
Et affines placẽt. me. q̃d dotis dicã te dixiſſe filio:
Quid obticuiſti. ch. dotis. me. ita dico. ch. ah. Me.
Chreme ne quid vereare ſi eſt min⁹ nihil nos dos
Mouet. Ch. duo talẽta pro re noſtra. ego decreui
Eſſe ſatis. ſed ita dictũ opus eſt ſi me vis ſaluũ eſſe
Et rem ꝛ filiũ. me mea omia bona doti dixiſſe illi.
Me. quã rẽ agis. Ch. id admirari te ſimulato ꝛ illũ
Rogitato ſil'. q̃zobrẽ id faciã. me. q̃n ego ṽo q̃zobrẽ

hoc terribiliter pnũciandũ: ꝛ verba proprie redigi: ꝛ aſpi patris. quouis g. genituz in fine ſuperflua adiunctio: ſicut iterea loci. dat tamen quãdã auxeſim pnũciãti Si p̱gam: p̱ ſeuerẽ: alias p̱gere eſt ire. Vere ad raſtros. q. d. ſ. id qõ tu Menedeme abſentia filij exercebas: hoc ẽ rem ruſticaz id ego iopia facere cogar: qõ incõmoda: ſatis comice dixit. nam hoc nomen leue qõdam ſignificat: vt i eunucho. Immo n. ſ. infeliciter. nam incommoda alia ſunt. d. p. Capies alibi inimicitias caperem. capere proprie dicimus cum id quod in nobis eſt aſſumimur. vnde capere pro eligere ponitur: niſi quid eſt honeſte petit: quod officiuz eſt probi ꝛ modeſti viri. Et affines: vxoris cognati ſunt: affines mariti. vnde multi gradus ſunt: ꝛ veluti rami propinquitatis in affinitate ꝛ cognatõe diſpoſiti. Quid obticuiſti: ſic dixit quaſi puderet chremetem dicere quod parua dos videretur. nam tacemus conſilia: reticemus dolores. Obticemus quoꝝ nos pudet. Pro re noſtra: tacite rem ſuam extenuat. Quam rem agis: hoc eſt quaſi perturbati interceſſoris. Illum rogitato: pulchra admonitio tu perterrefaciat filiuz

Virgil⁹
Serui
Sulpici⁹
Flagitiũ
Flagitare
Flamma
Flagellũ
Raſtri
Capere
Tacere
Reticere
Obticere

Perſius Defluit. Perſius. Defluis amens. Quid ais: Ais dicimus de his qui vana loquantur, fiat: conceſſio irati aduerſus pertinacem. ſed Syrum: apoſiopeſis: ſcꝫ puniam. Dictis: q: liberi verbis obiurgandi ſunt. Serui vero verberibus puniendi. Adeo depexum: hoc verbi liter more ſenum iratorum lege: ⁊ intellige contrarium. Vidue mulieri: bene perſonam abiectam delegit que ludibrio habetur, ⁊ quia mulier ⁊ quia viro orbata.

ſFacias neſcio. C. ego ne: vt illiꝰ aīm q̄ nūc luxuria
Et laſciuia diffluit retūdā: ⁊ redigā vt quo ſe vortat
Neſciat. me. q̇d agis: Ch. mitte ac ſine me in hac re
Gerer̄ mihi morē. me. ſino. ita ne vis: C. ita. M. fiat
C. age iā vxorē vt accerſat ꝑparet ſe hic ita vt liberoſ
Eſt equū dictis cōfutabit̄. ſed ſyr. Me. q̇d eū. Ch:
Ego ne ſi viuo adeo exornatū dabo: adeo depexū vſ
Hū viuat memierit ſp̄ mei: q̄ ſibi me pro ridiculo ac
Delectamēto putat. nō ita me dij ament: auderet
ſFacere hec vidue mulieri q̄ i me fecit tātas illuſiōeſ

Clitipho: Menedemꝰ: Chremes: Syrus:

Ita ne tā dē queſo eſt menedeme: vt pater tā in
Breui ſpacio omnē de me eiecerit aīm patris
Quod nā faciꝰ: q̇d ego tantū ſceleris admi miſer
Vulgo id faciūt. Me. ſcio tibi eē hꝰ grauius multo
Ac duriꝰ: cui fit. vex ego haud minꝰ egre patior id
Qui neſcio nec rōnē capio: niſi ꝙ tibi ex aīo bene
Volo. C. hic p̄rē aſtare aiebaſ. M. eccū. ch. q̇d me
Incuſas clitipho: q̄cq̇d ego huiꝰ feci: tibi ꝓſpexi et
Stultitie tue vbi vidi te eſſe aīo omiſſi ⁊ ſuauia in
Preſentia q̄ cēnt p̄ria hr̄e. neq; cōſulere i lōgitudiē
Cepi rōnē vt neq; tu ageres ne vt hec poſſes ꝑder̄
Vbi cui decuit p̄rio tibi nō licuit ꝑ te mihi dare abi
Ad prioſ tibi q̄ erāt eis ꝯmiſi ⁊ credidi tibi ſtultitie
Tue ſemꝑ erit p̄ſidiū clitipho. victus veſtitꝰ quo in

Ita ne tandē reſtat ad tranquillitatē rex oīm vt clitipho v̄bis patris ꝑterritus i viā redeat ⁊ vxorē ducat. ita ne: ſic incipit vt qui ſe a patre abdicatū putꝫ. Tandē Tandē hic expletiua cōiunctio Cicero Cicero: quo vſq; tandem abutere Catilina. p. n. alias ponitur ꝓ tamen: vt in qua ciuitate tādē arbitrare te viuere. nōnunq̄ pro ſaltē Admiſi aurēſis ē: plꝰ eſt admittere ꝙ facere. Alibi hec admittere indigna Vulgo faciunt ad purgationā peccati: ſi nihil aliud habemuſ argumentū ab exemplo aliorū ſumimꝰ: q̄ idē factitauerūt: ſed multo magis valꝫ ſi ab exēplo oīm ſumit̄. Quid me incuſas: bene incuſas: q: filio maior eſt pater. Quicq̇d. e. h. f. huiꝰ abſolute: vt ꝑ eclipſim deſit rei. in Hecyra. Ne q̇d ſit huiꝰ orō alibi. Nichil me iſtiꝰ factū p̄ri. Ego. h. f. ſemꝑ grauis iceptio orōnis q̄ exordiū ſumit a ꝓnoie. Aio. o. negligēti alibi At ei metuas ne ab re ſit omiſſiores paulo
Saluſtiꝰ et ſuauia. q. e. p̄ria hēre. Salu. Que p̄ria mortales ducūt. ⁊ p̄mꝰ mō ad laudē nō ad ordiēꝫ ꝑtinꝫ. i Eunucho. nihil prius neq; fortiꝰ. Ad ꝓ bū ad prios ad q̄s ſpectat pꝰ filiū hr̄ditas

Receptes: alibi. Meū receptes filiū. ⁊ frequētatiuo vſus eſt: ꝙ non raro ſed frequēter poterit ſe recipe. Viuere cū virtute ⁊ rōne intelligas. Vita: hoc loco actus ⁊ mores. Jn phormione. Quē ego viderim in vita optimū. i. in actu ⁊ in moribꝰ: Que. i. p. deriuatio criminis in ſe eſt. Et bn̄ optimi ſerui fungit̄ officio. Jllicet. e. u. t. Jllicet ſemꝑ finē rei ſignificat vt actū eſt. Jlicet ꝑ ſyncopē qd̓ ſignificat ire licet: ſic iudices de cōſilio dimittebāt ſupmis dicta cū pco pnūciaſſet Jlicz Ergo icrepatio eſt. qz iterloquēdo impedit chremetē narrantē: Neqꝫ. p. alibi ad precatorē abeam. ⁊ pcari aliqn̄ idem ⁊ ꝙ depcari: h̄ eſt a ſe crimē ꝯpellere. hic depcatio. Nihil. ſ. ſuccēſere is dicit̄ q̇ cū amare debeat leſus iraſcit̄. Vt. p. e. f. qd̓ eſt extremū miſeriaꝝ. Etiā. f. fameſ apud antiq̇ſſimos in q̇nta ꝯclinatōe noīm variabat̄: ex q̇ pōt eſſe gtūs caſus. qz Bayus Ceſar i libro de analogia huiꝰ die ⁊ huiꝰ ſpecie dicendū putat. Salu. in Jurgurtha. Vix decia pte die reliq̄ vt ſit ſeptimꝰ caſus. Eſurituros. ſ. ꝑ aproſdocia qn̄ aliter rn̄demꝰ ꝙ expectat̄. Non eſſe. h. q̄ſi cū odio hoꝝ dixit: ⁊ eo magis ꝙ nec te filiū dixit: Dū. ſ. f. i. ſatis veriſimilis rō adoleſcēti iprudēti ⁊ paꝝ ꝓuido: iō ſtatim ſubijcit: eſt veriſile. Jratū. p. bn̄ iratū ob pctm̄. Jratꝰ ē q̇ ex aliq̇ re laceſſit̄ iraſcit̄. Jracūdus ex parua vel nulla cauſa. Jd nō. f. mater tibi nō eſt adiutrix: et hoc ꝓpe veriſimiliꝰ.

Tectū te receptes. Cli. veh mihi. ch. ſatiꝰ ē ꝙ teipſo
Herede hꝰ poſſider̄ bacchidē. ſy. diſpij: ſceleſtꝰ ꝙtaſ
Turba ꝯciui iſciēs. cli. emori cupio. Ch. priꝰ queſo
Diſce q̇d ſit viuer̄. vbi ſies ſi diſplicebit vita tū iſtoc
Vtitor. ſy. here lz ne: C. loq̄re. ſa. an tuto: C. loq̄re
Sy. Que ē iſta prauitas: q̄ ve amētia eſt qd̓ putaui
Ego id obeſſe huic: Ch. illicz. ne id admiſce. nemo
Accuſat ſyre te nec tu arā tibi neqꝫ pcatorē paueris
Sy. q̇d agis: C. nihil ſuccēſeo nec tibi nec huic nec
Vos ē equū qd̓ facio mihi. ſy. abijt rogaſſe vellē. cli.
Quid. ſy. vn̄ mihi peterē cibuz ita nos abalienauit
Tibi. iā ēē ad ſororē itelligo. cli. adeō rem r̄dijſſe vt
Periclz ēt fame mihi ſit ſyre. ſy. mō liceat viuer̄ ē ſpeſ
Cli. q̄. ſy. nos eſurituros. ſatis. cl. irrideſ me i re tāta
Neqꝫ me q̇cꝙ ꝯſilio id adiuuas. Sy. imo ⁊ ibi nūc
Suz ⁊ vſqꝫ dudū id egi dū loq̇tur pater: ⁊ q̄ʒto ego
Jntelliger̄ poſſū. cl. q̇d. ſy. nō aberit lōgiꝰ. cl. q̇d id
Ergo. S. ſic ē nō ēē te hoꝝ arbitror. cl. q̇d iſtuc ſyre
Sati ſanꝰ es: ſy. ego dicā qd̓ mihi i mēte ē tu diiudica
Dū iſti ſ fuiſti ſolꝰ dū nulla alia ꝺlectatio q̄ ꝓpor ēēt
Tibi idulgebāt dabāt tibi, nūc filia poſtq̄z vā iuēta ē
Cauſa q̄ te expellerēt. cl. ē veriſile: ſy: an tu ob pctm̄
Hoc ēē illū iratū putas: cl. nō arbitror. ſy. nūc aliud
Expecta mr̄es oēs filijſ i pctō adiutriceſ: ⁊ auxilio i
Patna iiuria ſolēt ēē id nō fit. cli. verū dicis q̇d ergo
Nūc faciā ſyre: ſy. ſuſpitōez iſtā ex illis q̄re rē profer

Jllicet
Precari
Deprecari
Succēſere
Fames
Bayus
Ceſar
Saluſtiꝰ
Jratus
Jracūdus
Jneptus

Ad.m.q: parentes veri filijs cito ignoſcūt. In minima.ſ.ſ.nā ſi non eſſe filiū crediderit eo mirabilior videbit patri. Et citi⁹ ad miſericordiā cōmouebit. Quid aūt: hec vox ē timētis

PRofecto niſi caues. In hac ſcena cōtinetur imago quedā diſſidij inter virum ꝛ vxorem qui natura moroſi atq3 difficiles ſunt. Tu homo cum cōtemptu ꝛ ſtomacho ꝓnunciandū. Ineptū q̄cq̄. bene ineptū eſt. nam ineptū eſt qd̄ a quouis reprehendit.

Palā. ſi nō ē vex ad miſericordiā ābos adduces. cito
Aut cibis cui⁹ ſis. cli. recte ſuades faciā. ſy. ſat recte
Hoc mihi i mēte veit. nāq3 adoleſcēs q̄ in mīma ſpe
Sit⁹ erit tā facillime pr̄is pacē in leges ꝯficiet ſuas
Etiā haud ſcio an ne vxorē ducat: at ſyro nihil gr̄e
Erit q̄d aūt h⁹ ſenex erit foras. ego fugio ob h⁹ qd̄
ſfactū e miror nō iuſſiſſe ilico aripi me. hic nūc ad
Menedemum pergam eum precatorem
Mihi paro ſem noſtro fidei nihil habeo.

Soſtrata: Chremes.

PRofecto niſi caues tu hō aliq̄d gnato cōficies
Mali. idq3 adeo miror quō tam ineptuz q̄cq̄
Potuerit tibi venire i mētē mi vir: ch. oh ꝑgi mulier
Moleſta eſſe nullā ne ego rē nūq̄ i vita mea volui
Quī tu in ea re mihi aduerſatrix fueris ſoſtrata. at
Si rogitē iā3 q̄cq̄d eſt qd̄ peccē aut q̄obrē id faciā
Neſcias in qua re nūc tam cōfidēter reſtat ſtulta:
So. neſcio: ch. imo ſis poti⁹ q̄ q̄dē redeat ad itegrū
Eadē oratio: So. oh iniqu⁹ es qui me tacere de re
Tanta poſtules: ch. nō poſtulo iā loq̄re nihilomin⁹
Ego faciā hoc tamē: ſo. facies: ch. vex: ſo. nō vides
Quātū mali ex ea re excites ſubductū ſe ſuſpicatur
Ch. ſubductū ain tu: ſo. certe inq̄ mi vir: ch. ꝯfitere
Tuū nō eē filiū: ſo. ah obſecro te iſtuc nr̄is inimicis
Siet ego ne cōfiteor meū nō eſſe filiū q̄ ſit me⁹ q̄d
Metuis ne nō cū velis ꝯuicas eſſe illū tuū qd̄ filia
Eſt iuēta. ch. nō ſ3 quo magis credēdū ſiet id qd̄ ē

Venire i mētez: venire in mētē veteres non recordationis cauſa tātū: ſed etiā recogitationis cōſiderationiſq3 poſuerunt. Qd̄ peccē: notat mulierū imprudentiam et imperitiā que vt plurimū ignorāt que praua aut recta ſūt. Tam cōfidēter: recte confidenter. nā confidētia ſepius in malā fiducia vero in bonā ptē accipit. Alibi. O ingentem confidētiam. Neſcio ſic lege vt intelligas contrariū. De re tanta. ſ. in periculo filij. Subditū ſe id eſt ſuppoſitū: Iuuenalis. Tranſeo ſuppoſitos. Ain tu: pro ais ne ꝛ eſt ꝑcōtatiuū vbū. Noſtris inimicis ſiet: hec imp̄catio ſic vſurpat ab Ouidio: vt illi⁹ ꝓpria ſit. Cōuices: verbū iudicij eſt.

Cōfidētia Fiducia

Iuuenal.

Tui ſimilis. nam plerunqʒ filij cōſimiles ſunt parentū moribus. Quā ſeuerus. nam facie ipſa videt quandam pbitatē oſtendere: re vero alius eſt.

Si vllum vnq̄ fuit tempus. Adhuc filius matrē ſollicitā reddit: dum petit vt pentes cōmonſtret: ꝛ ex hoc facilius peruenit ad tranquillitatē omniū rex. Tua voluntas. quaſi innuit illā de induſtria illū voluiſſe appellari filiū. Qd peto ꝛ volo: peto inquit q̄ſi p̄cario. nā p̄prie aliq̄d p̄cario petere dicimur. Obſecro te mi v̄ba ꝓprie matris deſperate. Sūʒ hec vox ſimplex terribilr̄ pnūciat. Huic ſis ſu. mos iurādi antiquus pentū. ꝛ bn̄ inducit mater mitior patre: ꝛ que adiutrix ſit i paterna iiuria filio. Si me amas: hec v̄ba blādiētis mr̄is ſunt et q̄ valde de filio ſollicita ſit Si. m. m. mr̄i dat v̄ba ſuauia patri v̄o aſpera. illa inq̄t ſi me amas: hic ſi me metuis. Gerro: iers: f. hec dicunt in abiectiſſimū queq̄ʒ et nullius p̄cij

Cōſimilis tuis moribus: puinces facile ex te natū.
Nā tui ſilis eſt pbe. nā illi nihil vitij eſt relictū: quin
Itidē tibi ſit. tū pterea talē nulla: niſi tu peret filiū
Sʒ ipſe egredit q̄ ſeuerus rē quā videas cenſeas.

Clitipho: Chremes: Soſtrata.

Si vnq̄ vllū fuit tps mater: cū ego voluptati
Tibi fuerim aut dict⁹ filius tu⁹ tua volūtate
Obſecro ei⁹ vt memieris atʒ iopis te nūc miſeſcat
Mei qd peto aut volo pentes meos vt cōmōſtres
Mihi. So. obſecro te mi gnate ne iſtuc inducas in
Aim tuū alienū eē te. Cl. ſum. ſo. miſerā me. hoccie
Queſiſti obſecro ita mihi atqʒ huic ſis ſupſtes vt ex
Me atqʒ hoc natus es. ꝛ caue poſthac ſi me amas
Ne vnq̄ iſtuc verbū ex te audiā: C. at ego ſi me
Metuis mores caue i te eſſe iſtos ſentiā. Cli. quos:
C. Si ſcire vis dicā gerro. iers. fraus. heluo. ganeo.
Dānoſus crede ꝛ nrm te eē credito. Cli. nō ſūt hec
Parētis dicta. Ch. nō: ſi ex capite ſis mō nat⁹ itidē
Vti aiūt mineruā eſſe ex ioue. ea cā magis patiar:
Cli. flagitijs tuis me infamē fieri. So. dij iſtec
Prohibeāt. C. deos neſcio ergo qd potero ſedulo
Enitar q̄ris id qd hēs pentes. id qd abeſt nō q̄ris
Patri quō obſeq̄re ꝛ vt ſerues qd labore inuenerit
Nō mihi p fallacias adduceř añ oclos pudet diceř

hoīeʒ. Gerro: hinc cōgerēdo: qd a garra dr̄. nā garre nuge ſunt. alij dicūt a corrigēdo deduci. Plautus i pſa. Iā pol ille h̄ aderit: credo ꝯgerro. m. Eluo: vorax. Catul. i Ceſarē. An parʒ eleuat⁹ eſt. Ganeo. veteres ganeū meretricū tabernā dixerunt qd ipſa ſit in terra: hinc ganeo deducit qui meretrices ſequit. Damnoſus: recte hoc poſtremū cū ſuperioribus cōuenit. Parentis. ſ. qui filium amet. Non ſi ex capite ſis. m. hec ingenti clamore pnunciāda: ꝛ ſic oſtēdit Chremes filiū nō debere abijcere ſpem patris: ꝛ ſi ab eo v̄ba aſpera audit. Aiūt: bene aiūt de re fabuloſa ꝛ ficta. Deos. n. modus loquendi ꝯſertum iratox. Enitar: ne infamis fiam. Inuenerit, i. acq̄ſiuerit, Alibi, Labore inuēta mea cui dem bona,

Gerro
Gerra
Plautus
Catul.
Ganeo
Ganeum

Adducere: Apoſiopeſis hōeſta. Noluit dicere meretricē pſente matre.

Enimuero chremes. Interuenit pſona cuius gratia pax cōciliet: ita vt oia tranqlla ſint et cōpoſita: prout comedie finis poſtulat. Enimuero: nōnunquā principiū eſt aliquid ptram dicturi. Accerſi: bene accerſi: quia pprie accerſitur vxor duꝫ ad virū ducit. Ne facias: h timebat ne omnia bona illi traderet obſecro: nil ſignificātius nā orare eſt placidos petere: obſecrare vo iratos rogare. Sciens: qđ peri⁹ eſſet: ꝙ ſi neſciret. Ruffam. ruffus color ⁊ ruber idē eſt. Ele. h ad formaꝫ referꝫ: ſed ſepius ad orationē ⁊ ad vba.

Orare

Obſecrare

ihac pſente verbū turpe: at id nullo mō te piguit
Facere. Eli. heu ꝙ nūc ego tot⁹ diſpliceo mihi: quā
Pudet: neqꝫ qđ principiū incipiā ad placandū ſcio.

Menedem⁹: Chremes: Soſtrata: Clitipho.

Enimuero chremes nimis grauiter cruciat
Adoleſcētulū nimiſqꝫ ihumane: ex eo ergo vt pacē
Cōciliē: optīe ipſos video. Ch. hē menedeme cur
Non accerſi iubes filiā. ⁊ ꝙ dotis dixi firas: S. mi
Vir te obſecro ne facias. C. pater obſecro vt mihi
Ignoſcas. M. da veniā. Chr. ſine te exorē. C. ego ne
Mea bōa vt dē bacchidi dono ſciēs n̄ faciā. Me. at
Id nos nō ſinemus. Cl. ſi me viuū vis pr̄ ignoſce.
So. age chremes mi. M. age q̄ſo: ne tā obfirma te
chremes. Ch. q̄d iſtuc: vid̄o n̄ licere mihi vt ceperā
hoc ptēdere. Me. facis vt te decet. Ch. ea lege hoc
Adeo faciā ſi id faciat: qđ ego nūc equū cēſeo. Cl. pr̄
Oia faciā ipera. Ch. vxorē vt ducas. Cl. pr̄: C. nihil
Audio. me. ad me recipio: faciet. C. nihil ēt audio:
Audio ipſuꝫ. C. pij. S. nā dubitas cliti. Ch. aut illā
Accipiat: aut me inimicū hēbit. imo vtrū vult. M.
Faciet oia. S. hec dū icipias grauia ſt dūqꝫ ignoreſ
Vbi cognoueris facilia. Cli. faciā pr̄. S. gnate mi.
Ego pol tibi dabo puellā lepidā quā tu facile ames
Filiā phanocrete nr̄i. Cl. ruffam illā virginē: ceſiā:
Sparſo ore: adunco naſo. nō poſſum pr̄. C. eia vt
Elegās eſt credas aīm ibi eſſe. So. aliā dabo. Cli.
Quid iſtuc: q̄nquidē ducenda eſt: egomet habeo
Propemodū quā volo. So. nūc laudabo te nate.
C. Archonidis filiā. So. pplacꝫ. C. pater hoc nūc
Reſtat. Ch. q̄d: Cl: vt ſyro ignoſcas volo q̄ mea cā
Fecit. Me. fiat. vos valete ⁊ plaudite callio. recēſui

Acta ludis funebribus. Q. Fabio. Maximo. P. Cor. Africa. Aemilij Pauli edilibus currulibus. egere. Attilius. Preneſtinus. Minuti⁹ Poſtu. Modos fecit flac. Clau. tibijs ſerranis: facta greca Menandri. A. Nitino. M. Cor. Coſu.